

AVUI, a dos quarts de vuit de la tarda, serà atorgat el PRESENT DE LA SALA PARES No vulgueu quedar-vos sense dret a què us sigui adjudicat Visiteu avui la SALA PARES

LA PUBLICITAT

ANY LV.—NUM. 18.224.—PREU: 15 CENTIMS

BARCELONA, DIJOUS, 5 DE GENER DE 1933

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 13. — TELEFON 19602

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 689, 1.07. TELEFON 11430

CASA RODÓ
Fontanella, 14
El millor assortiment en article propis per a presents
Corbates - Bufandes - Camise - Bates en seda i llana
Mocadors - Sueters, etc.
DARRERES NOVELTATS

L'Oda a la Pàtria

Una commemoració

Enguany farà un segle que Aribau escrivia l'"Oda a la Pàtria"; era la primera vegada que un català culte dels temps moderns confiava la seva emoció a l'idioma de la terra. El poeta escrivia lluny de Catalunya, i pagava un tribut a l'amistat, simplement; tant se val; aquella inspiració havia de tenir conseqüències incalculables, perquè de fet era l'esperit de la raça que finalment s'afanava d'una servitud secular. La renaixença catalana començava amb aquells versos tremolosos d'enyorament, amb aquella composició d'una dignitat acadèmica que avui encara fa respecte i emoció. Tot el que ha vingut després ha estat la conseqüència natural d'aquell moment de sinceritat d'un poeta patriota: cent anys d'ascensió àrdua i gloriosa sota el guiatge d'uns versos que fa un segle que cremen en l'horitzó de les nostres esperances.

I en dir que començava la renaixença catalana, s'entén que naixia el catalanisme, no el catalanisme estricte polític, sinó aquell sentiment, aquell neguit, aquella ambició que durant un segle ha fecundat, secretament primer, a la llum del sol i amb l'adhesió de les consciències, després, tota la vida múltiple i contradictòria de la Catalunya contemporània. El catalanisme ha estat l'única força que no ha reulat mai, l'única realitat davant la qual, tard o d'hora, tot hom s'ha hagut d'inclinar. No fa gaires anys que encara era possible sentir-ne parlar amb benèvol desdeny o amb la irritació que produeix una impertinència obstinada; la inconsciència popular molt sovint es rabeja en els sarcasmes grollers que els homes que es tenien per avançats li dediquen; no són pas molt llunyans els temps de les "cebes" i dels "cuatro locos". No hi fa res; el catalanisme ha fet el seu camí, i l'ha fet fins a triomfar plenament. Jo voldria veure qui s'atreveix a negar-lo, a l'escantar-lo o a combatre'l dintre Catalunya, i crec que aquesta prova seria convenient de fer-la en bé de tots.

En cent anys el catalanisme ha triomfat com una força ingent que s'alça per damunt de la complexitat catalana; caldria escriure i sord per a negar-la; però si Catalunya ha pervingut a donar al seu ideal la consistència d'una realitat incoercible, no totes les individualitats catalanes senten amb igual claredat la significació d'aquest fenomen col·lectiu que se les enduu i les fa giravoltar en un remolí ple d'atzar i de vitalitat. En cent anys la renaixença ens ha donat un perfil col·lectiu, una perspectiva històrica inconfusible; però molts dels que han anat a la processó no l'han vista, i és hora que tothom adquireixi l'esma d'aquesta responsabilitat nacional.

CARLES CAPDEVILA

Full de dietari

Eufòria mercantil

—Si aquests dies poguessin durar! — sospiren els botiguers, a despit de la fatiga que els acaçava.

I és que la visió de la botiga curulla de gent i del calaix curull de bitllets de banc, comunica una joia, un optimisme que travessen tots els cansaments físics.

—El comerç hauria d'ésser així, així sempre — murmura una botiguera tot fent un gest dissimulat per afuixar la pressió de la lligacama que vuit hores ha que oprimeix la seva cara delicada.

Paraula natural, desig humaníssim, però també paraula temerària i desig perillós. Si aquest desig esdevingués realitat, cada dia a la botiga i l'obligués a treballar vuit hores amb febre i amb neguit, és fàcil que no se'n feliçitaria amb tant d'entusiasme com ara, que és sol a un rampell que a penes dura una setmana. Però la botiguera no s'adona d'aquest fet de psicologia elemental i, en separar dissimuladament la lligacama del seu profund que ha llaurat durant vuit hores de pressió continuada, desitja de debò que la fuga persisteixi.

Disculpem la botiguera. Disculpem la botiguera. Res tan desolador com un establiment on no entra ningú d'un cap de dia a l'altre. Darrera els llargs taulells — que diríeu que encara s'allarguen més en la soledat — els dependents caragolen uns cigarrets molt prims i espies els posats de l'amo, que debades prova de dissimular el seu aclarament, i llança al carrer el seu S. O. S. mut, però patètic. A la caixa el caixer remena uns monedes familiars. Passa un gat. Vola una mosca. I cada minúscul esdeveniment d'aquesta mena, dins l'enorme buidor de la botiga, pren unes proporcions extraordinàries.

Ah, no: les botigues sempre haurien d'ésser plenes com en aquests dies. La clientela espessa i càlida hi hauria de circular interminablement com la sang dins les artèries d'un eufòric.

CARLES SOLDEVILA

EL CENS ELECTORAL

El 23 d'abril es podran celebrar les eleccions

Madrid, 4. — Aquesta tarda s'ha reunit al Congrés la Junta Central del Cens.

En acabar la reunió, el senyor Honorato de Castro, director de l'Institut Geogràfic i Estadístic, ha facilitat la següent referència:

Es preceptiu, d'acord amb l'article segon de la llei de 25 de novembre de 1900, el que sigui oïda la Junta Central del Cens abans que el Govern pugui reduir els terminis fixats per la llei electoral per a la realització de les operacions que segueixen a la publicació de les llistes electorals, i amb aquest fi, el Govern ha demanat informes a la Junta Central del Cens perquè aquesta digui si és possible que, exposades al públic les tres llistes a que es refereix l'article 34 de la llei electoral el dia 20 de febrer, quedí reduïda a deu dies el termini per reclamar contra elles (2 de març), i catorze dies perquè informen les juntes municipals sobre les reclamacions (16 de març), sis dies per a la resolució (22 de març), tres dies per a comunicar aquestes resolucions (25 de març), i deu dies per designar presidents i suplents (4 d'abril).

La Junta — ha continuat dient el senyor de Castro — ha acordat, per unanimitat, informar en sentit d'acord amb la proposta.

Després dels acords adoptats per la Junta central, en la seva reunió celebrada aquesta tarda, les eleccions podran celebrar-se el 23 d'abril.

El ministre de la Governació i el director de l'Institut Geogràfic i Estadístic han telegrafiat als governadors civils i als caps d'estadística respectius, perquè s'incutin de les llistes electorals que no han estat encara impreses per les diputacions i les transmetin a Madrid, on s'imprimiran en termini breu.

Els originals començaran a arribar demà, i aniran immediatament a la impremta.

Manquen més de 500.000 noms per a publicar dels censos de tot Espanya. El termini per al lliurament d'aquestes llistes acaba el dia 16 de desembre, i es dona una prorroga fins al dia primer de gener, però com si algunes diputacions no han pogut ultimar-les per manca de mitjans electorals, després el Govern de celebrar les eleccions el mes d'abril, es disposa a imprimir les llistes a Madrid, i així que siguin impreses, seran tramessas a les respectives províncies.

El cardenal Bourne

Piombino, 4. — Ha arribat de Roma el cardenal Bourne. Es troba en plena convalescència. — Fabra.

Una sobirania fictícia

Rio de Oro

No és pas precisament la República, en escollir la vella factoria de Villa Cisneros per a lloc de residència temporal als indesitjables de l'extrema dreta i de l'extrema esquerra, la que ha tornat a donar caràcter d'actualitat internacional a les possessions espanyoles del Sahara, conegudes vulgarment per Rio de Oro. La premsa colonialista francesa ve subratllant molt sovint l'interès que té per a ella la pacificació absoluta d'aquelles regions, que constitueixen un centre d'agitació i malestar per a les seves còpies sotmeses de l'anti-Atlas, o sigui al sud del Marroc i per les del nord de la Mauritània. Des de fa temps que s'ha acabat la tranquil·litat en aquell sector del Sahara, on els cops de mà contra les caravanes es produeixen amb molta freqüència i que han obligat a mobilitzar nombroses forces de vigilància i seguretat entre els caps militars del Sahara.

Això no és precisament d'ahir; l'any 1923 o 1924 una forta mehalla francesa del desert va caure en territori maurità, en una emboscada que li havia preparat els nòmades d'Adrar Suttuf (Rio de Oro). El cop va rebreix tan perfectament, que gairebé tots els homes moriren; els supervivents foren venuts com a esclaus; el material de guerra, bastant abundant, permeté equipar molts d'aquests pirates del desert, sense parlar del bestiar i de les mercaderies de què s'incantaren, i per al repartiment de les quals, no cal dir-ho, anaren a refugiarse a casa seva, en territori de sobirania espanyola.

Des d'aleshores, els cops donats per aquests pirates s'han anat repetint, fins a l'extrem que, com hem dit abans, les caravanes requereixen ara fortes mehalles de protecció. L'autoritat d'aquests "rezaacs" ha arribat fins a intentar interceptar les famoses expedicions de sal d'Islah (milers de camells), que és com si diguéssim a més de mil quilòmetres del punt de partida, i a través del Sahara més inhòspit!

El problema s'ha agreujat darrerament amb la persecució per part de les tropes del Marroc-francès dels darrers nuclis de rebels de les regions de Tafiliet que han trobat un ajut, un refugi i un terreny propi amb els de Reghiba, zona nord de Rio de Oro.

Els berberes que volten la Península d'Ed. Dakla, o si es vol millor, de Villa Cisneros, observen respecte a Espanya una actitud d'amistat; en dir amicitia, vol dir en no repetir l'atac i saqueig de la petita fortalesa i escasses factories de pesca que hi ha, com ja van fer per illa l'any 1885. Aquesta amistat, però, no els priva d'ésser a l'aquell dels avions que passen de la línia de Dakar i veure si poden segrestar els pilots (els viatgers no hi són admesos en aquella etapa) per a obtenir una bona prima, com fou el cas de l'aviador uruguai, fa pocs anys; aquesta amistat amb Espanya no els priva tampoc d'apoderar-se dels vaixells pesquers espanyols, que cometen la imprudència d'apropar-se massa a la costa, on queden vulnerats, per la manca de cartes marines; cosa que també succeïa abans amb certa freqüència.

Altament, segons ara ens expliquen els qui hi fan una residència forçada, sota els canons, aquests berberes no són mala gent. Però és portin bé, el Govern d'Espanya, almenys en temps de la monarquia, escampava uns quants milers de duros entre les principals còpies.

En aquestes condicions, els habitants de Rio de Oro poden alternar magníficament entre llur agríament a Espanya i la seva afició predilecta: la pirateria, que, naturalment, és a costes dels protegits o sotmesos a França.

Darrerament, fa pocs mesos, moria el tinent Mac Mahon en una emboscada que havien preparat gent de Rio de Oro, a les seves forces a Askreidit.

Tots aquests detalls són interessants perquè ajuden a comprendre la nerviositat que s'observa en alguns sectors colonialistes — i parlant més clar: militars — de la veïna nació.

El manteniment d'un focus de disseny i de rebel·lia com és Rio de Oro, sense que les tropes franceses puguin entrar-hi, constitueix una preocupació legítima per a França, que ve perseguit amb una tenacitat extraordinària aquesta magna empresa que és la unió terrestre de les seves colònies de l'Àfrica Occidental i del Tíndal, amb el Marroc i Algèria; per aconseguir-ho, no té més remei que mantenir tot el Sahara sota el seu puny i per a estendre les pistes que relliguin directament el Senegal i el Níger amb el Marroc, cal fer desaparèixer aquests veïns tan molestos que són els berberes de Rio de Oro.

«França ha plantejat diplomàticament aquesta qüestió a Espanya? Pel que es veu dient, sembla que sí, i per bé que hom desconex el veritable abast de les proposicions que s'ha pogut fer, és evident que si Rio de Oro té alguna utilitat per a França, no en té absolutament cap per a Espanya.

La cèssió de l'interior de Rio de Oro, que accepta tan còndorament aquell funest règim que mai no va saber comprendre el que feia renunciant els seus drets a la Guineia i al Marroc occidental, fou per a dissimular un dels fracassos més sorollosos que es registren en la diplomàcia d'un país. A més, a França no li interessava el veïnat d'Àlemània ni les seves possessions davant de les Illes Canàries. Avui, però, les coses han canviat força, i Rio de Oro pot ésser un seriós destorb per a França, si nosaltres no ens determinem a assegurar la pau i tranquil·litat en l'interior d'aquella zona desèrtica, com ens pertoca en prendre'n la sobirania. Però això voldria dir despendre diners, molts diners, i fins potser ens costaria sang, i els arians del Sahara (que no són colonitzables, contràriament al que ha escrit algú) no valen ni una esgarrixada; no valen el fum d'un cigar.

Per això trobem que si és exacta la proposta que es faria a Espanya de renunciar a Rio de Oro, respectant la península d'Àfrica i Cabo Juby, únics llocs on hi ha vestigis de sobirania (un petit port, un fortí, tres o quatre canons, una antena de T. S. F., unes pesquereries, els hangars de l'aviació francesa i uns exiliats temporals) a canvi de l'abandonament per part de França dels seus drets sobre Tànger, ens sembla que l'afar no hauria de pensar-se gaire, perquè seria el primer gran èxit diplomàtic que hauria aconseguit de molts anys ençà un Govern de Madrid: exit que ennobliaria la República donant-li un gran prestigi davant l'opinió internacional.

VALENTI BOSCH

UN INCENDI HA DESTRUIT EL TRANS-ATLANTIC FRANCES "ATLANTIQUE"

Han mort divuit persones

El vaixell desplaçava 42.000 tones

París, 4. — El ministeri de la Marina Mercant ha donat aquest matí la notícia que el transatlàntic "Atlantique" està cremant a l'oest de Guernsey.

El vaixell alemany "Roue" ha recollit part de la tripulació. Des de Xerbourg, El Havre i Brest, han acudit al lloc del sinistre diversos remolcadors.

Al migdia s'anunciava que havia estat salvada tota la tripulació. L'"Atlantique" és el més luxós dels vaixells francesos que fan la línia d'Amèrica. Actualment fa el trajecte Bordeaux - Buenos Aires. Fou construït l'any 1931 amb tot confort, i desplaça 42.000 tones.

Hom suposa que l'incendi ha esclatat a la cabina de T. S. F.

Dra de Le Bourget han sortit cap a Xerbourg cinc avions especials que permetran d'estar al corrent de la marxa dels treballs de salvament. — Fabra.

Xerbourg, 4. — Els vaixells "Rube", "Achille" i "Fordcastle" han desembarcat 127 naufrages de l'"Atlantique".

Cortines de fum

Solució de l'enigma

Ja s'ha aclarit el misteri. Perquè nosaltres hi veïem un punt misteriós. Que el jutge Sr. Filiberto Arrontes decretés el procés d'uns membres de la Comarca de l'Esquerra i que l'Esquerra se n'indignés, pot semblar natural fins a cert punt. Però tot seguit ens vam adonar, per les campanyes que feia "L'Opinió", que aquesta qüestió no els importava gaire. Hi havia una dèria per desviar-la. Es veia clar que l'objectiu era involucrar-hi el Sr. Anguera de Sojo, a base d'imputacions gratuïtes. I aleshores, a favor d'un xim-xim demagògic ampulós i confusori, projectar tot l'odi popular damunt del President de l'Audiència. Quant al senyor Arrontes i els membres de la comarca de l'Esquerra, passaven a últim terme i bon profit.

Aquest escanoteg, quina causa tenia? Quins motius impulsaven cert sector de l'Esquerra a llançar-se damunt del Sr. Anguera de Sojo d'una manera exclusiva i asfèrissada?

Fins ara no era clar. Ara els mateixos ens han donat la clau de l'enigma. Llegiu, si no, un article de "La Humanitat" de dissabte i la primera pàgina de "L'Opinió" de dimarts. Hi trobareu certes coincidències que ho expliquen tot. Per dir-ho en una paraula tant l'un com l'altre diari deixen entreveure una temença, i és aquesta temença allò que els fa botre.

Tenen por que el procés de l'afar de la venda de càrrecs municipals enri dins d'una fase enutjosa.

Perquè es vegi més clar, resumim la història del famós afer, els incidents del qual poden esquematitzar-se així:

a) Desconstrucció d'una agència venedora de càrrecs municipals.

b) Troballa d'uns comptes corrents a nom dels suposats compradors de càrrecs.

c) Existència d'uns nomenaments il·legals a l'Ajuntament de Barcelona. Planejat així el problema, la solució és ben senzilla. Sabem:

a) Que n'ingressa venien càrrecs.

b) Que n'ingressa venien dispositos quantitats seguint les indicacions de l'agència de venda de càrrecs.

c) Que nomenaments municipals eren fets en forma anti-reglamentària.

La solució és ben senzilla. Cal que cada regidor aporti la llista dels nomenaments de personal que ha fet. Cal que el jutge vegi les actes de les sessions dels quals s'han fet aquests nomenaments.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Si el nom d'un individu figura a l'hora a la llista de compte correntistes del Banc que utilitzaven els de l'agència que venia nomenaments municipals i a la llista de nomenaments anti-reglamentaris, llavors el regidor que l'ha recomanat, ultra la falta que representi aquella irregularitat, és fortament suspecte de saber alguna cosa de la venda d'aquell càrrec. La justícia pot, doncs, actuar amb fonament de causa.

Fixeu-vos bé, sobretot, en una cosa: les llistes de nomenaments i d'actes municipals són l'única cosa que té la justícia per a descobrir els culpables; ja que, sense ells, només n'hi hauria un: l'esponència presentació d'aquell que ha comprat; i aquest no és lògic que es presenti, car té por, lògicament, del càstig que li cauria a sobre.

Essent així, és presumible que els regidors s'hauran afanyat a lliurar aquesta prova "essencial" i fer-la a mans del jutge. Això és evident.

Doncs, la realitat és ben al contrari.

Llegim a tots els diaris que l'advocat de l'Ajuntament, Sr. Barella, ha presentat al jutge un escrit, demanant que l'Ajuntament sigui rellevat de presentar aquelles llistes i aquelles actes.

Per què? — diem nosaltres —. Car les actes de l'Ajuntament, com diem, les pot veure qualsevol ciutadà, i amb més raó el jutge: sobretot quan són una peça essencial de la prova del suari.

"La Humanitat", dissabte, en un article signat pel diputat Grau Jassans, i "L'Opinió" de dimarts, s'alcen indignats, contra aquesta pretensió del jutge; atribuint-la, és clar, al Sr. Anguera de Sojo: car a ells, feixistes convenguts, no els cap a la barretina que un President de l'Audiència no faci mans i mitjans de la voluntat del jutge. Cadascú veu el món amb els seus ulls.

"L'Opinió" porta la temença fins al punt d'escriure: "...el jutge (el senyor Anguera) que el primer nomenament antireglamentari que feu l'Esquerra fou el del Sr. Anguera de Sojo..."

Nosaltres trobem que només una passió política sense cervell pot arribar a paragonar l'acte d'expulsar revolucionàriament un magistrat que representava els governs de la monarquia, i parlar-li, en comptes, un català, perseguit per la dictadura, defensor dels processos per la causa de la bomba de Garral, — procés molt més perillós que el que fa el Sr. Filiberto Arrontes, — amb l'acte de fer entrar a l'Ajuntament, cobrant amb els diners de la Ciutat, vells de setanta anys, noies de setze, germanes i fills de regidors. Una cosa és revolució i una altra desori. L'Esquerra pot reivindicar amb orgull el primer nomenament: posteriorment aquests dels segons l'anànim redactor de "L'Opinió".

I, per acabar, preguntem: ¿Es que hi ha el perill de distracció l'atenció pública d'un escàndol amb un altre escàndol?

Perquè ens costa de creure que l'actual campanya anti-afar obesi a mera poca-solta. No tenim, fet i fet, un concepte tan petit de l'Esquerra. Ens consta que, quan vol sap on té la mà dreta.

ROSSEND LLATES

fum, i les emissions es feren impossibles.

A les sis es donà un toc de sirena per advertir la tripulació que havia de baixar a les embarcacions, una de les quals, per tenir els cables trenats o crenats, bolcà i precipità els homes a la mar.

Els mariners que es trobaven al departament de màquines, víctimes del seu esperit de disciplina, moriren asfixiats.

Els salvats de la catàstrofe contenen escenes verament emocionants, i fan ressaltar que els darrers que abandonaren el vaixell, tirant-se a la mar, foren vuit mariners i el capità, senyor Schoofs, els quals foren recollits per l'"Achille".

S'estima en unes trenta les persones que han desaparegut o que han mort asfixiades.

Molts vaixells acompanyen actualment el cas de l'"Atlantique", totalment voltat de flames, i al qual és impossible apropar-se. — Fabra.

Segons la Companyia, hi ha divuit morts

París, 4. — Segons comunica la companyia armadora del vaixell "Atlantique", aquesta nit han desembarcat en diversos punts 218 persones de les que anaven a bord. Com que entre passatgers i tripulants eren 229, resultat que són 11 els desapareguts. — Fabra.

Gestions del ministre de la Marina mercant

París, 4. — El ministre de la Marina mercant ha reunit avui els directors de les grans companyies de navegació i diverses personalitats, a fi d'adoptar totes les mesures que es considerin susceptibles d'augmentar la seguretat a bord dels vaixells.

Difusos vinent se celebrà

EXCLUSIVES DE VENDA
URALITA, S. A.
OBJECTES PER A PRESENTS
 Cristalls d'Orrefors - Porcellanes Ginori-Copen-
 hagen - Plateria, etc.
PASSEIG DE GRACIA, 90
PASSEIG DE GRACIA, 47

Revista de premsa

La unitat de l'idioma

De Mallorca i de València arriben veus favorables a la unitat de l'idioma. Els nostres amics de El Camí, de València, realitzen temps ha una companyia magnífica. En ocasió de l'aparició del diccionari de Pompeu Fabra, un escriptor valencià, no pas dels més ortodoxos des del punt de vista del catalanisme genèric, acaba d'escriure a Les Provincies, diari que surt a la capital del país valencià:

"En Pompeu no ha fet un diccionari acadèmic. És a dir, no ha fet una obra exclusivament per als selectes. Allò de 'Limpia, fija y da esplendor'. Al·lò de l'Acadèmia de la Llengua Espanyola, no és norma que presidís d'una manera absoluta en la redacció del diccionari català. El filòleg de l'Institut ha preferit donar gran amplitud a la seva obra, admetent moltes paraules d'ús popular i fins vulgar, i deixant a l'escriptor marge suficient per al desenvolupament del seu pensament, sense que es consideri l'autor que hagi fet un treball definitiu, malgrat que, per a fer-ho, ha tingut necessitat de tenir present el Diccionari Aguiló, el Butlletí de Dialectologia i Català, la caixa de l'Institut i tot el que s'ha publicat sobre la matèria. Però l'obra de Pompeu Fabra, indubtablement, servirà com a base per al diccionari definitiu, que segurament, pel temps, s'ha d'encarregar a una corporació de més amplitud que la secció de llengües

Algo parecido sucede con la depresión ibérica. El gran valle del Ebro queda, igualmente, rodeado de montañas. Al norte se alza la gran cordillera pirenaica; al suroeste, una serie de macizos, sierras y serranías que, en conjunto, dan origen a la mal llamada cordillera Ibérica, hacen dificultosas las comunicaciones..."

Això no s'esdevindria si totes dues Castelles cerquessin en la direcció de llurs rius—Duero, Tago i Guadiana, llurs ports. O llur port. Però no és possible:

"Una frontera dirigida de norte a sur y a relativa escasa distancia del mar y paralela a él, la cual va casi marcando el "hinterland" atlántico, separa e impide que hacia dicho mar esté situado el puerto de estas zonas internas de la meseta, regiones que, por otra parte, tienen un riesgo por venir, con se indicaba en un artículo que apareció en "Luz".

El tràfic, pues, se desarrolla paralelo a la costa, pues desde Astorga, por Plasencia, Cáceres, Mérida y Zaira, llega hasta Huelva, amplio y doble estuario establecido en las desembocaduras del Tinto y del Odiel, abierto en la dilatada playa de Castilla, la cual, a pesar de llevar este nombre, resulta tan exotérica y alejada la salida por estas zonas, que es preferible y ventajosa la de Barcelona, pese a no ser ésta, en realidad, la solución geográfica lógica."

POLITICA

L'orientació política dels regionalistes

Deia ahir El Noticiero Universal: "Se asegura que se hallan muy adelantados los trabajos de las potencias que han de intervenir en la asamblea de la Liga Regionalista y ultimados los nombramientos de los delegados que han de concurrir a la misma hora en representación de las diferentes entidades que integran esta organización política. Parece ser que el acto se celebrará a primeros de febrero."

Todo el mecanismo político de la Liga está pendiente de la citada asamblea, a la que se atribuye verdadera importancia, pues según se afirma podría cambiar esencialmente el espíritu de la entidad.

Hasta entonces están en suspenso toda clase de actos de propaganda e incluso el programa parlamentario del partido puede ser alterado, quedando, desde luego, totalmente definido después de celebrada la mencionada asamblea."

Informació militar

El Consell de guerra contra un capità d'infanteria per suposada negligència quan els fets de Terrassa. Sentència absolutòria

Continuà ahir la vista d'aquest Consell de guerra, iniciat el dia abans a la Sala Biblioteca de la Comandància Militar de Barcelona.

El processat, capità del regiment 34 d'infanteria, Francesc Costel Salido, a preguntes del fiscal manifestà que el general li havia dit que marxés ràpidament cap a Terrassa, amb la companyia d'infanteria, per tal d'atacar l'assedi a la guàrdia civil. Es llegiren les dues declaracions del general de la divisió que apareixen en el sumari. En preguntar-li si creia veritables les declaracions abans esmentades, el processat s'abstingué, i la defensa protestà davant el Tribunal, per considerar improcedent la pregunta. Per aquest motiu el fiscal desistí de mantenir la pregunta.

Hora li demanà després detalls de la conversa que sostingué el processat amb el capità de la guàrdia civil abans que aquell recomanés que es retirés. El capità Carretero no opusà cap dificultat a les seves indicacions.

A preguntes del fiscal, el capità Costel contestà que manté tot el que hi ha declarat en el sumari, i explicà les ordres donades als oficials al seu comandament quan es dirigien a Terrassa, encomanant-li una intervenció eficaç per calmar el moviment i tornar la normalitat a la població.

A petició de la defensa, el processat feu un relat de tot el que va dir als esmentats oficials durant la marxa a Terrassa.

Acte seguit informà el fiscal que ho era l'auditor de segona, Enric de Querol de Duran. Exposà detalladament els fets esdevinguts a Terrassa el dia 15 de febrer, per la qual cosa s'envià una companyia d'infanteria sota el comandament del processat. Seguint en la declaració acusà el processat d'haver consentit la formació de grups, que seguien a les tropes, cridant: "No tireu que som germans". "Del poble veniu i al poble tornareu". Diu el fiscal que el capità Costel no volgué la cooperació de la guàrdia civil, i ordenà que es retirés i finalment no evità que fugissin alguns dels principals revolucionaris.

Elevà després a definitives les seves conclusions, qualificant el delictu de negligència, per la qual cosa demanà que li fos imposat al processat un any de presó correccional amb suspensió del seu càrrec, i servint-li d'abonament la presó preventiva.

Acabà l'informe del fiscal, el president del Tribunal concedí la paraula al defensor que era el comandant Manuel Costel, germà de l'acusat. Amb brillants i sentides paraules plenes d'emoció dedicades a l'Exèrcit va rebatre totes les afirmacions del fiscal.

Demanà l'atenció del Tribunal la claredat al ministre fiscal, per sentir la seva defensa, que anava a formular en termes al·legòrics i acabà demanant l'absolució.

La reunió del Tribunal fou tancada perquè arribà a tres quarts de tres de la tarda. Segons notícies, el

PARLAMENT DE CATALUNYA

EL GENERAL BATET VISITA EL PARLAMENT

Ahir al migdia l'Excel·lentíssim Sr. Comandant de la Divisió, General Batet, acompanyat del General Garcia Ferrera, Inspector General del Sometent, i dels seus ajudants, feu una visita al Parlament de Catalunya.

Fou rebut per l'honorable senyor President, senyor Lluís Companys. Entre el President i el General Batet, el qual parlava en nom dels sometents, es canviaren frases de salutació i felicitació per l'any nou. El General Batet expressà també l'adhesió i l'homenatge dels sometents de Catalunya al primer Parlament Català, tan ben representat en la persona del seu Honorable President, senyor Lluís Companys.

Els il·lustres visitants recorregueren després les diverses dependències del Palau i foren acomiadats a la porta principal pel propi senyor President.

L'UNIFORME DELS EMPLEATS

Un diari assegura que dintre breus dies, el personal subalter del Parlament vestirà nous uniformes d'acord amb el model aprovat per la Comissió de govern interior.

Existiran tres categories diferents.

SEGIMON ROVIRA IMPRENTA - ARTICLES ESCRITORS RAMBLA DE CATALUNYA, 62

Els porters, que portaran abric en forma de levita; els ugiers, que vestiran d'americana amb galons a les bocanagues i pantalons; i els ordenances, amb vestit de color.

A diferència dels que usen els empleats de la Generalitat, el galó dels ugiers serà doble, de color daurat i sense cap dibuix especial.

processat fou absolut lliurement, si bé la sentència no serà ferma fins que l'aprovi l'auditor de la Divisió.

Els generals i caps que formaven el Tribunal anaren al despatx del general Batet, al qual el general Pozas donà compte del resultat del Consell de guerra.

LA CAUSA PELS FETS DE BERGA - DELS SIS PROCESSAMENTS, QUATRE SON SOBRESSEITS

En la causa que instruí l'autoritat judicial militar pels fets de Berga hi havia sis processats. Ara se n'ha sobreseït quatre, i els altres dos han quedat, l'un en llibertat provisional, i l'altre a la presó. Aquest s'anomena Miguel Bueno Gil.

UNA CAUSA PELS FETS DE TERRASSA QUE PASSA A PLENARI

La causa que instruí l'autoritat militar contra diversos individus acusats d'haver pres part en els fets revolucionaris de Terrassa, ha passat a plenari, i es veurà aviat en Consell de guerra.

UNA CAUSA QUE VA COMENÇAR L'ANY 1927

El fiscal jurídic militar de la Divisió, té per a formular l'acusació una voluminosa causa que consta ja de set tomes, i que s'instrueix des de l'any 1927.

En aquesta causa i han encartats, un comissari de guerra i diversos païsans i militars.

Es veurà, quan estigui acabada, en Consell de guerra d'oficials generals.

Philips Ràdio GRILLÉ I C., S. L. Salmerón, número 114

Vendes al comptat i a terminis

Trobada d'una bomba en una embarcació

Quan, a primeres hores d'ahir al matí, el mecànic Joan Font Coromines es disposava a procedir a la reparació d'unes avaries en una grua de la casa Ripol, amarrada al moll de Balears, en descobrir la bona que tapava l'embarcació, s'adonà que al costat del motor havia estat col·locat un artefacte de forma sospitosa.

Notificada la troballa a la policia, es personaren uns agents de la Delegació del Port a l'esmentat moll, podent-se comprovar que l'artefacte era una bomba construïda com un pot de llei condensada marca "Rumba", en el qual hi havia una meitat amb vint-i-cinc mostres d'haver estat encesa. Un dels costats del pot hi havia lligat un tub de vidre contenint sobre si un líquid, del qual s'ignora la composició.

Sembla que l'explosiu fou col·locat a la grua durant la nit i encesa la meitat, que degué apagar-se per la humitat.

Avistat el carro blindat, hi acudí i es féu càrrec de l'artefacte i el traslladà al Camp de la Bota, per al corresponent examen.

Centre Catalanista Republicà de Gràcia

Amb l'objecte de poder descabellar millor la seva actuació, aquest Centre ha quedat instal·lat al local del carrer de Salmerón, número 87, principal.

Proximament serà publicada la llista de curses i conferències que han de celebrar-se. Mentrestant, els que els interessis són pregats de passar pel local social.

UNA COMUNICACIÓ A LA TELEFONICA

El Comitè Pro-Catalanització ha cursat la següent carta:

"Sr. Director de la 'Compañía Telefónica Nacional de España' a Barcelona.

Distingit senyor nostre: Per la premsa ens assabentem que aneu a cloure l'admissió de rectificacions per a emprendre la nova edició de les llistes telefòniques de Barcelona i de Catalunya.

Aquesta Direcció haurà observat, probablement, com s'ha accentuat darrerament la catalanització dels rètols ciutadans i com gran nombre de cases han editat tots els impresos en la llengua que ens és natural.

Nosaltres hem començat totjust la campanya i rebem ja nombroses adhesions i avisos de la catalanització de molts comerços, entre ells els més importants, i d'empreses no catalanes que radiquen a Catalunya.

Volem esperar que prengreu les decisions del cas, a fi de fer aparèixer aquesta edició de llistes telefòniques de Barcelona i de Catalunya amb totes aquelles parts del text que no requereixin una prèvia conformitat dels abonats, degudament catalanitzats.

Esperem que no voldreu desapropiar la nostra suggerència per a guanyar sense gressos dificultats la conaturalització de la vostra empresa, molt plaent al nostre poble i als vostres afectuats."

Han començat a pagar als que han tret la grossa de Nadal

Ahir, a la Dipositaria Pagaduria de la Delegació d'Hisenda foren fets efectius sis milions de pessetes, corresponents a vuit vintenes del número 29.757, que varen treure la grossa en el sorteig de Nadal i que havia adquirit la mestressa de l'estanc establert a la plaça de Sant Agustí Vell per vendre en participacions d'una peseta, de 250 i de 5.

El pagament dels sis milions es féu a la Loteria 31, que té cura de la 43, que actualment està vacante, i en un tó de Banc d'Espanya, que la senyora Rusca, propietària de l'estanc de la plaça de Sant Agustí Vell, deixà dipositat al Banc Comercial, on demà, divendres, al matí, seran abonades les participacions que es presentin al cobrament.

La Casa Metzger de Barcelona està construint un apartament moderníssim a la matança de bous a l'Escozador municipal.

Aquest Ajuntament va acordar subscriure's al diari de Sessions del Parlament de Catalunya.

També va acordar contribuir a la subscripció oberta a favor dels damnificats de les comarques frontereres, per la quantitat de cent pessetes.

La Brigada municipal ha acabat la construcció de la clauverga del carrer de Lluís Millet, la qual arriba a 106 metres de llargada.

"El País", de Lleida, multat

El governador de Lleida ha imposat una multa de cent pessetes al diari lleidatà "El País", per haver publicat dies ençà, amb la finalitat de bromar periodística, el dia d'Innocents, la nova que un avió francès s'havia establert i encis, perdent-hi la vida els seus imaginaris ocupants.

A GIRONA

Oriatura que morí a causa de les mossegades d'un gos rabós

Dimarts passat va morir, víctima d'hidrofòbia, la nena de dos anys Dolores Llorca, que vivia amb els seus pares al mas Bergatà, a Sant Joan Maspons.

La dissolució oriatura es trobava el dia 15 del mes passat jugant a la porta del mas en companyia d'una germana de més edat, i fou mossegada horriblament per un gos rabós.

L'animal fou mort pel pro-

Cap depuratiu de la sang com les

Gotes Mares Sulfuroses de Bar

Demaneu-les a Centres d'Especifica i Farmàcies ben assortides

APATS A AUTORITATS

Un banquet al senyor Moles amb motiu de l'aniversari de governador

Amb motiu de complir-se ahir l'aniversari d'haver-se encargat el senyor Moles del càrrec de governador civil, fou obsequiat per les autoritats i alts funcionaris del seu departament amb un banquet que se celebrà ahir al migdia al Ritz.

Hi assistiren uns cent cinquanta comensals, entre els quals figuraven els alts funcionaris del Govern Civil, caps i oficials dels cosos de la Guàrdia civil i Seguretat caps del cos de Vigilància.

El senyor Moles, que presidia, tenia a la seva dreta el conseller de Governació de la Generalitat, senyor Terradellas, i a la seva esquerra, el president de l'Audiència de Barcelona, senyor Anguera de Sojo. Una altra presència fou ocupada pel president del Parlament Català, senyor Lluís Companys, juntament amb els senyors Ramon d'Abadal i senyor Freixes, governador civil de Tarragona.

L'acte transcorregué en mig de la més gran efusió; el senyor Moles, en regrejar la distinció que se li feia, posà de relleu la llicència que sempre havien posat els funcionaris en el compliment de llur deure, la qual cosa li plaia de fer constar davant el representant de la Generalitat.

Al final de l'acte, hom adreçà un telegrama d'adhesió al President de la República i una cordial missiva al senyor Macià.

Amb motiu d'aquest aniversari, el governador va rebre ahir moltes visites i felicitacions, entre elles la del general i els coronels de la guàrdia civil.

Els reporters van oferir ahir un dinar al President de la Generalitat

Ahir al migdia, els reporters que fan informació a la Generalitat van oferir un dinar al senyor Macià, amb motiu de la seva elecció a la Presidència de la Generalitat.

L'acte — absolutament lúgub — tingué lloc al Restaurant Jover, de la Barceloneta, el qual va acollir-se una vegada més en el servei de banquetes.

El senyor Macià acompanyat a l'acte pel seu secretari particular, senyor Alavés, el qual havia estat, també, especialment invitat.

El President de la Generalitat fou obsequiat, en honor de l'autoritat oficial, de vives mostres de simpatia per part de gran nombre de persones que s'havia congregat davant el popular restaurant.

Els periodistes el rebieren col·lectivament, acompanyant-lo fins al menjador del primer pis, on se celebrà el dinar, que començà a servir-se al cap de poc d'haver arribat el President.

No hi hagué discursos. De sobretot, el senyor Macià contà algunes anècdotes de la seva accidentada vida política, en un ambient de franca cordialitat.

A l'acabament, el President va ésser acompanyat fins a la porta del restaurant pels periodistes. Al carrer, nombrosos públics va tributar al senyor Macià una acollida molt afectuosa.

Va resultar, en definitiva, un acte simpàtic pel caràcter íntim que li donaren els organitzadors.

Llegiu LA PUBLICITAT. Propagueu-la

PORT DE LA SELVA

Biblioteca - Nos mestres

L'aportació d'aquest Ajuntament de crear una Biblioteca popular s'ha convertit en una bella realitat.

El senyor Josep Ruiz, fill nadiu d'aquesta vila i president de la "Càmera Oficial del Llibre", i les institucions "Intercambio y Adquisició del Llibre" i el "Patronat de Missions Pedagògiques", ens ha lliurat, fins a quinze-centes volums, que juntament amb l'Enciclopèdia Espasa de que ja es disposa, completaran, de moment, el total dels llibres. Aquests seran col·locats a la sala d'actes de la Casa Comunal.

No cal dir com ens fonguem d'aquesta iniciativa i com voldrem que les nostres joves, i també els propis d'elevar-se moralment i culturalment, visitessin assíduament la nova Biblioteca, que promouem engrandir-la i donar que les nostres lletres s'hi vegin amb honorades ocupant-hi el lloc que per dret els pertoca.

—S'ha proposat al professor senyor Josep Puig.

També s'ha fet càrrec de la nova escola de nenes la professora interina senyora Dolores Cortada.

Segons referències arribades mestres són actius i entesos, i que la comarca s'ha anat a la seva missió pedagògica a les diverses escoles i col·legis i efectuant alfabetització que desiguen.

Siguin benvinguts.

Llegiu LA PUBLICITAT. Propagueu-la!

Llegiu LA PUBLICITAT. Propagueu-la!

Confiteria Monclús i C., S. L.

Tortells de Reis amb sorpreses 50 - Rambla de Catalunya - 50

Ha arribat la nit

una pastilla de

LAXEN BUSTO

us arreglarà l'intestí

laxant prodigiós!

REIS regals REIS

exclusiva LUSINA

EL REGULADOR

JOAN BOIX JOTERIA la més ben assortida

Rambla de les Flors, 37 i Carme, 1

BARCELONA

CASAL DE LA PLANA DE VIC

La Comissió de Festes, d'acord amb la Junta directiva d'aquest Casal, fa arribar a tots els associats, famílies i simpatitzants, que diumenge vinent, dia 8, a les cinc de la tarda i a les deu de la nit, tindran lloc a l'estatge social del Casal (Tallers, 22, pral.) els lluits balls, en els quals es desitja que hi faran acte de presència.

CALEFACCIO IDEAL

ESTUFA J. M. B.
VALENCIA, 346 - Telèfon 73016

"LA UNION ARAGONESISTA"

En la darrera reunió general de societat celebrada per aquesta entitat fou elegida la següent Junta directiva:

President, Juli Calvo Alfaro; vice-president, Luques Lidón; secretari, Gaspar Torrens; comptador, Jacint Tobarra; tesorera, Aureli Alvir; bibliotecari, Gerard Rubio; vocals: Francesc Tobarra, Sebastià Llop, Josep Ordas i Ernest Laporta.

Malalts artrítics

TISANA D'ANETO us guarirà per sempre. És el remei del REUMA, GOTA, CIÀTICA i de totes les malalties del fet i ronyons.

AGRUPACIO

CATALANS D'AMERICA

Tingut lloc l'assemblea general reglamentària d'associats convocada per a la renovació de càrrecs del Consell Directiu, el qual quedà constituït de la faïss següent:

President, Ventura Gassol; president de la Secció de Propaganda, doctor Josep Riera i Punfi; vice-president, Jeroni Vila i Roca; secretari, Francesc de P. Marqués; vice-secretari, Guernand Oller; tesorera, Jaume Baster; comptador, Esteve Blanquet; bibliotecari, Ricard Carreres; arxiver, Joan Amat; vocals: Francesc Gavilanes i Francesc Soler i Nonell.

L'Assemblea, recollint el sentir de tots els seus representants, acordà per unanimitat expressar la joia que els catalans residents a les Amèriques senten pel fet d'haver estat possible la restauració de l'antic Parlament de Catalunya, fent vots perquè la tasca seva sigui profitosa per a Catalunya i vagi encaminada a obtenir per a ella tota la llibertat desitjada.

CALEFACCIO IDEAL

ESTUFA J. M. B.
VALENCIA, 346 - Telèfon 73016

UNA DIADA EMPORDANESA BENEFICA

Ha quedat constituït el Comitè d'Honor de la "Diada Empordanesa" pro-damificació de les terres gironines, organitzada per l'Ateneu Empordanès i sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya i Ajuntament de Barcelona, integrada de la següent manera: Francesc Macià, president de la Generalitat de Catalunya; Lluís Companys, president de les Corts Catalanes; Eusebi Isern i Dalmau, president de l'Ateneu Empordanès; Jaume Aiguader, alcalde de Barcelona; Josep Irla, comissari de la Generalitat a Girona; Miquel Santaló, alcalde de Girona; cap de la minoria a les Corts Constituents; Claudi Ametlla, ex-governador de

REIS

Mobles esmalats Juliachs, Dormitoris, menjadors, mobles diversos per a menys. Models propis. Unics a Barcelona. Urgell, 20

Girona; Antoni Xirau, conseller d'Assistència Social; Ventura Gassol, conseller de Cultura; Joan Canoves, vice-president del Parlament de Catalunya; Carles Pi i Sunyer, conseller de Finances; Joan Tauler i Martí Barrera, diputats de

Catalunya; Pere Coromines i Pere Rahola, diputats a les Constituents; Josep Xirau, regidor; Rafel Patxot i Jubert i August Pi i Sunyer, benemèrits empordanesos, i tots els diputats de la circumscripció de Girona.

El Comitè Executiu, integrat pel diputat de la Generalitat senyor Josep Fonbrnat i pels membres del Consell Directiu de l'Ateneu Empordanès senyors Pujolà, Delclòs, Quintana, Donat i Comes Xandri,

REIS

el millor present una màquina per a cosí i border WERTHEIM

ha obtingut per al diumenge el Palau Nacional i el concurs de la Banda Municipal, Orfeó de Sans, cors Catalunya Nova i La Violeta de Claver i les cobles La Principal de La Bisbal, Barcelona Albert Martí i La Barcelona.

Demà donarem detalls del programa d'aquest magne festival.

JOIES VERITABLE OCAIO

Per a comprar a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

LES ALUMNES DE L'ESCOLA D'ASSISTENCIA SOCIAL

Les alumnes de l'Escola d'Assistència Social van sortir molt complagudes de la visita que ahir, dia 4, van fer a l'Espanya Industrial, adrestantes, així també com les grans mirant totes les obres socials allí sales on dediquen el seu treball centenars d'obres.

EXPOSICIO DE CANARICULTURA

Unió de Canaricultors de Barcelona ha organitzat per als dies 6, 7 i 8 del corrent una Exposició Nacional de Canaricultura, la qual podrà ésser visitada lliurement de les deu del matí fins a les vuit del vespre, al local de l'Exposició, baixos de la Sala Mozart, Canadà, 31.

Congrés Municipal de Circulació

Organitzat per l'Ajuntament de Madrid un Congrés Municipal de Circulació, la iniciativa ha estat acollida amb extraordinari entusiasme per la resta dels Municipis espanyols, que s'han aplegat a designar els representants que en nom de cada província han de prendre part en tan interessant labor, per a la qual han nomenat representació directa les principals localitats i les altres han delegat en llurs representants a Corts o en carneritzades personalitats d'acreditada capacitat.

El Congrés tindrà lloc a la capital de la República, des del dia 9 al 15 de gener i en ell es tractaran temes d'extraordinària importància en relació amb el problema de la circulació urbana, objecte avui de preferent atenció a tots els països.

Es d'esperar que donat l'interès dels temes esmentats i de les memòries que han de presentar-se i discutir-se, la labor del Congrés culminarà en un millorament extraordinari dels procediments per a la circulació i tràfic, tant a Madrid com a les altres localitats d'Espanya.

NENS I NENES

Demaneu als Reis Magus bonics models de calçats com els que té exposats als aparadors

El Barato

SABATES de nen, de panyo verd o grana, amb figures, tall Bebé, de número 15 al 20; el parell ... 3'50 Ptes.

SABATES de nen, tall una tira, de xarol negre, dibuixos perforats, del núm. 20 al 23; el parell ... 5'50 Ptes.

SABATES de nen, de pell negra, curtició al crom, sola "Tanke", del núm. 27 al 29; el parell ... 9'00 Ptes.

SABATES de joveneta, de xarolina negra, tall anglès modern, del 30 al 33; el parell ... 10'50 Ptes.

SABATES de joveneta, tall Esport, una tira, de pell color marró, doble sola, del número 24 al 26; el parell ... 7'50 Ptes.

SABATES de jovenet, de xarolina negra, tall anglès, cosits a punt vist, del núm. 27 al 33; el parell ... 13'50 Ptes.

Aquest Basar avui, per ésser vigília dels Reis, romandrà obert fins a les dotze de la nit

Municipi

L'agraïment de la Gerència de "El Siglo"

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut un ofici de la Gerència dels Grans Magatzems "El Siglo". S. A., pel qual li diuen: "Tinc l'honor de transmetre-us el testimoni d'agraïment de l'Administració d'aquesta Societat per l'especial interès demostrat per vos amb motiu de l'incendi ocorregut als nostres magatzems el dia 25 de desembre darrer. Ensens, tant nosaltres com el nostre personal us restem força reconeguts per la cessió que el Municipi de la vostra presidència ens ha fet del Palau de la Metallúrgia per a la celebració d'una reunió que tingué lloc la nit del 30 de desembre de 1932.

Un futur bomber

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut una carta del senyor director general del Banc Hispano-Colonial, per la qual aquest senyor li expressa el seu agraïment per la decisió i entusiasta cooperació del jove Miquel Fornells en l'extinció de l'incendi ocorregut als Magatzems "El Siglo". El senyor Fornells va presentar-se espontàniament a treballar d'una manera activa i eficaç en la tasca d'isolament de l'edifici on hi ha instal·lades les oficines d'aquell Banc, evitant molt principalment la propagació del foc al Banc Hispano-Colonial.

En proposar-li que acceptés una recompensa d'aquell Banc, el senyor Fornells es negà terminantment a admetre cap present; però, en canvi, va significar el seu desig d'ingressar al Cos de Bombers quan hi hagi una oportunitat.

Tenint en compte les excepcionals condicions demostrades pel senyor Fornells en la citada avinentesa, i el desinterès amb què col·laborà a les tasques d'extinció del foc, el senyor director general del Banc Hispano-Colonial recomana a l'alcalde que tingui en compte l'actuació i el desig de l'esmentat senyor procurant complaure'l en allò que sigui possible.

L'alcalde, doctor Aiguader, ha pres bona nota de la susdita demanda, i l'ha tramessa a la Secció corresponent per tal que sigui soltesa a estudi.

Concurs privat

Per acord de la Comissió de Governació es convoca concurs privat per al subministrament de 13.770 quilos d'ordi; 16.830 quilos de palla i 1.530 quilos de faves, amb destinació als cavalls de la Secció muntada de la Guàrdia Urbana.

Les ofertes hauran d'ésser presentades al Negociat Central de l'Ajuntament, de deu a una del matí, per tot el dia 11 del mes que som, i caldrà especificar en les dites ofertes la classe o qualitat de l'article, el preu d'aquest i acompanyar-ne mostra.

Concursos per a l'arranjament de carrers

Es fa arribar a qui pugui interessar, que queda prorrogat fins a diumenge vinent, dia 9, el termini fixat per a la presentació d'ofertes per a optar als quatre concursos convocats per l'execució de treballs de conservació i reparació de carrers de l'Interior i d'Eixample i prestació de personal.

Els projectes de referència estan exposats als Negociats d'Obres Públiques de la Secció de Foment i d'Eixample.

Notes de preus

Fins al dia 14 del corrent podran ésser lliurats al Negociat Municipal d'Obres Públiques d'Eixample (segon pis de les Cases Consistorials) notes de preu per a optar a l'execució de les obres de reparació de voravies i reconstrucció del ferm de macadam asfàltic a diversos trossos del carrer dels Almogàvers, i a les obres d'arranjament del carrer d'Evarist Arnaud, segons les condicions i pressupost que es troben exposades a la dita dependència.

RESFRIADOS - CORIZA - GRIPPE
FARMACIA
POLIVALENTES
GENOVÉ

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, mes	1'50
Península, triestral	3'50
Amèrica, triestral	4'50
Portugal, triestral	3'50
Països convuls postal, 12	1'50
Altres països, 12	2'00

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 4 DE GENER DE 1933

La perturbació atmosfèrica de l'Atlàntic nord perd importància, i en conseqüència el temps millora, puix que els forts temporals de pluja que tenien lloc entre les Açores, Espanya i Escandinàvia queden reduïts a lleugers plovisques, que tenen lloc al centre de la Península Ibèrica, França i Països Baixos.

La zona principal de bon temps comprèn el vessant mediterrani de la Península Ibèrica i tot el nord d'Àfrica.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

El temps és bo, puix que exceptuant algunes boires que hi ha per la vall del Segre i Ribagorça i alguns núvols isolats a Barcelona, el cel està seré per la resta del país.

Les temperatures han experimentat un lleuger augment, ja que únicament hi ha mínimes inferiors al zero graus cap a les comarques pirenenques; cap a l'Estante i a la Bonafina les mínimes d'avui han estat de 5 i 4 graus sota zero, respectivament.

Bloc del transeünt

"Senyor Director: Us prego en perdonar si no escric amb tota perfecció, perquè mai, fins ara no m'ha calgut escriure cap carta en la bella llengua vostra. Però, com que d'ara en endavant veig en la vostra estimada publicació l'única als lectors, segons el qual "no es poden publicar les notes preguentes no són inclosos en català", ho vaig fer el millor que vaig poder.

Fa dos dies vaig veure a LA PUBLICITAT, com en alguns altres periòdics d'aquí, una notícia tramessa per una agència, la qual deia que en el pressupost nord-americà les despeses per la guerra són molt superiors a les d'Anglaterra. Però la notícia tindrà un altre aspecte quan hom sapiga que en aquestes circumstàncies "despeses per la guerra" hi són inclosos més de \$1.000.000.000 (mil milions) que paguem cada any per pensions, ajudes, medicaments, etc., als antics soldats i els seus dependents, per hospitals i per despeses similars. Entre imprevistes damunt de nosaltres per la guerra que hem fet per "salvar el món per a la democràcia". Per les mateixes finalitats després França cada any, segons el seu darrer pressupost, 7.000.000.000 de francs, o solament un quart del que paguem nosaltres, que arribarà fàcilment a 28.000.000 de francs, i més. Així podem dir que pel principi d'haver ajudat França paguem cada any una quantitat quatre vegades superior a la que paga França.

Ara bé, som acusats per França d'haver fet un negoci de la guerra, a costa de les nostres aliances. Permet-me algunes observacions sobre aquest assumpte. Nosaltres, a compte de la guerra no hem donat ni un trosset de terra, ni un dòlar de reparacions. I mentre fèiem la guerra, hem després a França mateixa, en or a bil·lets d'or, \$1.207.000.000. Tot el que hem comprat a França ho hem pagat de pagar en or. França no ens ha concedit ni un centim de crèdit, mentre que tot el que França ens ha comprat a nosaltres ha estat pagat amb la seva signatura tan honorable i sagrada — la mateixa signatura que ella acaba de repudiar. — Entre altres coses, hem pagat a França durant la guerra \$319.896.279 per canons, municions, etc., \$72.543.024 per avions i material d'aviació, i \$60.011.899 pel privilegi d'ocupar la seva terra amb les nostres tropes, que hi havien anat per donar llurs vides per ella. A més, hem pagat una petita fortuna per l'altre privilegi de desembarcar les nostres tropes a les portes de França. Cal posar les coses al seu lloc, senyor director, quan hom parli de negoci fet de la guerra. Totes aquestes cifres són citades al report oficial del nostre General Harbord.

Heu parlat també del negoci fet per nosaltres després de la guerra. Cal recordar que després de la guerra hem

Generalitat

Una altra reunió del Consell

Ahir va reunir-se altra vegada el Consell de la Generalitat per despatxar els assumptes que quedaven pendents de resolució a les reunions anteriors dedicades exclusivament a l'estudi de l'avantprojecte de Constitució que avui serà presentat al Parlament.

El Cos de Sometents

Tal com anunciàvem, visitaren el president de la Generalitat una representació del Cos de Sometents Armats de Catalunya, presidida pel capità general senyor Batet.

D'ella formaven part el general Gràcia Perruca, amb el seu ajudant, senyor Gordón; l'ajudant del general Batet, senyor Herrero; els senyors Secre, Estranger, Frano i el governador de Tarragona, senyor Freixes.

El general Batet felicità el president per l'entrada d'any, i després els visitants canviaren impressions amb el senyor Macià sobre l'organització dels Sometents.

Visites

Visitaren el president de la Generalitat, el periodista honguarès Emerito Gergely, amb el qual celebrà un interviu; la Junta del Grup femení del districte quart del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, i el governador de Girona, senyor Prunés.

També el visità una Comissió dels exploradors per tal d'ofereir-li un lot de joguines confeccionades per ells amb l'objecte que els reparteixi a qui millor li sembli.

El president agrà la deferència.

El diputat a les Corts Catalanes Martí Barrera, amb una Comissió de mestres laics.

L'oficial de Correus a l'Estafeta del Parlament català, Ramon Fabregat.

El diputat a les Corts Catalanes Josep Denés, amb una Comissió del Pòsit de Sant Pere Pescador.

El senyor Artur Porrera, president de la Societat de Mutualistes de Catalunya, amb una Comissió.

present a França \$1.027.427.000 de sol·licitant deutes de la guerra. I durant set o vuit anys, mentre que França cobrava mil milions de marcs en or i en espècie d'Alemanya, no ens va pagar ni un centim. Per fi quasi tots els grans poders. Hecar França, van fer préstecs a Alemanya. Així podia França cobrir més reparacions d'Alemanya i pagar el poc que ens ha pagat a nosaltres. I més. Després de la guerra també hem fet distribució de milions de dòlars a tot Europa: a França, a Bèlgica, a Polònia, a Rússia, etc. i tot això de la bondat del nostre cor i sense pensament de recobrar de cap mena. Cal també, estimat senyor director, posar les coses al seu lloc quan hom parli de negoci fet després de la guerra.

I quant a recompença... Hem rebut, d'alguns d'aquests països una recompença tot inesperada: la recompença del seu odi. Sem una raça joze, senyor, i encara no hem après la lliçó que com més hom fa per altres, més hom s'atreu el seu odi. Però potser aprendrem, també — potser.

No em cal dir que el país que ara ens regala més el seu odi és França. Jo, llegint la història, he notat un fet "frappant" com en diuen els francesos, el qual és que cada vegada que un país ténni afers amb França en surt amb els dits cremats. Crec que els catalans, recordant la seva història, es poden adonar ben bé d'això. Però, respecte a França, potser aprendrem, també — potser.

No puc acabar sense expressar la gran admiració que sentim nosaltres per l'esforç que ha fet Anglaterra per tal d'honorar la seva signatura. A ella no li cal parlar sempre del seu honor, talment com a un home no li cal parlar sempre de la seva sang, puix que hom ja sap que en té. Anglaterra ha pagat puntualment un centim de més de \$95.000.000, o sia quasi cinc vegades més del que França s'ha negat a pagar. I aquest és un gest que nosaltres el comparem, perquè nosaltres som de la raça anglesa, almenys pel nostre origen i per la nostra tradició. És un gest del qual, us ho asseguro, Anglaterra no sortirà perdent-hi res.

Us saludo, estimat senyor, i us dono mil gràcies per la vostra amabilitat.

UN CIUTADA DELS ESTATS UNITS A BARCELONA

UNA DONA FERIDA PEL SEU ESPOS

Ahir a la tarda, al carrer del Municipi, Domènec Pla agredí la seva esposa, Montserrat Vilalta, amb un ganivet, i li causà ferides de consideració, de les quals ha estat auxiliada al dispensari del districte.

L'autor de l'agressió fugí, però poc després fou detingut.

ACCIDENT DEL TREBALL

Descarregant una caldera a la fàbrica de farines establerta al carrer de Llacuna, 80, es produí Ferran Navaro Garcia, de 31 anys, lesions per aplastament dels dits anular i index de la mà dreta.

Fou assistit al dispensari del Taulat.

PER AMANACES DE MORT

El reclus d'aquesta Presó Joan Mundejar ha denunciat que un altre company de reclusió l'ha fet objecte d'amenaces i que ahir es presentà a la seva cel·la amenaçant-lo de mort. Del fet se n'ha donat compte al jutjat.

S'ha deixat sense efecte la detenció de Josep Prats, acusat d'haver amenaçat de mort la seva esposa.

ALLIBERAMENT

Han estat posats en llibertat Victòria Sillero, Rafel Cuni i Jaume Montes, acusats d'haver trencat vidres i d'haver-se apoderat d'alguns gèneres en botigues del carrer de la Boqueria.

ELS DESESPERATS

Al carrer de Mallorca, 178, tercer, intentà posar fi a la seva vida Francesc Vigüés, de 67 anys.

Utilitzà una navalla d'afaitar, amb la qual es produí uns tallis al braç i en una cama.

Li prestaren assistència al dispensari del carrer de Sepúlveda, on qualificaren de pròndic reservat les lesions que sofria.

A Les Planes, un individu que no ha pogut ésser identificat es penjà amb una corda passada en un arbre.

El suïcida aparenta tenir uns 45 anys, i per ordre judicial fou traslladat el cadàver al dipòsit judicial.

TOPAD AD'UN AUTO I UN TRAMVIA

Ahir al matí, en topar a la Rambla de Catalunya, xamfrà amb el carrer de la Diputació, un tramvia i un automòbil, botà aquests i resultaren ferits els seus ocupants.

Eren els joves de setze anys Joaquim Jover Muderà i Joan Duran Baster, als quals apreciaren al dispensari del carrer de Sepúlveda, on foren assistits, lesions de pròndic reservat a distintes parts del cos i commoció cerebral.

BARALLA ENTRE SOLDATS

Abans d'ahir, a darrera hora de la tarda, al Palau de Comunicacions de l'Exposició Internacional, en el qual hi ha amagatzemat material de guerra, i estant de plantó els artillers Francesc Altozano i Rafel Pong Reig, sostingueren una baralla, arribant a les mans.

El segon, amb una navalla, inferí dues ferides al seu company, el qual hagué d'ésser traslladat a l'Hospital Militar, on va ésser assistit. Sembla que les lesions no són de gravetat.

L'agressor, que després de començar el fet va fugir, fou detingut més tard per un sergent de la Guàrdia civil.

VIDRES
JOANS SALA
LES SEVES DARRERES CREACIONS.
LES PODEU COMPRAR A LA
JOIERIA J. VALENTI
16, Passeig de Gràcia, 16

Els tribunals

DE LES DETENCIONS D'UN "SIN TRABAJO"

Pel jutjat número 6 s'ha ordenat l'arrestament de Victòria Sillero, Rafel Cuni i Santiago Montes, acusats d'haver apedregat els aparadors de diverses botigues del carrer de la Boqueria el dia de la manifestació dels sense feina.

Per altra part, als tres individus s'els ha declarat processats pel delicte de dany.

DE LA MORT D'UN CONTRACTISTA

El jutjat número 7 ha declarat conclòs el sumari per l'assassinat del contractista Jordi Conill, fet ocorregut a Sant Andreu.

D'aquest crim no hi ha cap delinqüent.

ASSENVALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Divorci: Manuel Castillo contra Antonia Garcia i el fiscal.
Testimoni: Sindicatura fallida Mag Valls contra Banca Mag Valls, S. A.

Menor quantia: Pere Cavaller contra Anna López.

Sala segona.—Turbines, Bombes i Motors contra Francesc Torner.

Menor quantia: Josep Martí Boronat contra Joan Palau.

Pobresa: Empar Tarragó contra Carles Salvador Serra i advocat de l'Estat.

Menor quantia: Manuel Gorrachano contra Clarence J. M. Hila.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Un oral per furt contra Manuel Vera.

Un altre oral per furt contra Enriqueta Sàez.

Secció segona.—Un oral per delicte contra l'honestedat contra Antoni Carvajal.

Un altre oral per dany contra Joan Lázaro.

Secció tercera.—Un oral per estafa contra Rafel Piñero.

Un altre oral per resistència contra Joan Cavaller.

Secció quarta.—Un oral per injúries contra Lluís Devese.

Un altre oral per alçament de béns contra Joan Codina.

Un altre oral per furt contra Ferran Garcia.

Reis

Libres, Joigues, Presents
LLIBRERIA SUBIRANA
Portaferrissa, 14

AVUI
ELS MAGATZEMS
EL BARATO
romandran oberts
Fins a les 12 de la nit
D'aquesta manera els
REIS MAGUS
tindran més temps per a proveir-se de
PRESENTS
Vegeu els milers d'articles apropiats que són exhibits als seus aparadors

ESPECTACLES

MUSICA

Associació de Cultura Musical

QUARTET KOLISCH

L'Associació de Cultura Musical manté admirablement el to que de bon principi reeixí a donar a la seva actuació amb la presentació de solistes i agrupacions excel·lents. El darrer concert celebrat, sobretot, podem dir que és destaca entre els millors que a Barcelona han tingut lloc aquesta temporada. Fou a càrrec del Quartet Kolisch, agrupació que encara no era coneguda a la nostra ciutat i que deixà unes impressions immillorables. Formen aquest conjunt els senyors Rodolf Kolisch (violí primer), Félix Khuner (violí segon), Eugen Lehner (violoncel·la) i Eduard Helfetz (violoncel·la), artistes de qualitats singulars que tot just començada llur tasca desvetllaren en l'auditori una admiració ben justificada. És sense cap dubte, el Quartet Kolisch una de les millors agrupacions d'aquest gènere que han actuat a les nostres sales de concerts; la cohesió entre els quatre executants és tan absoluta, que hom no s'explica gairebé com poden haver arribat a aquest acord miraculós, en el qual mai no és possible de sorprendre la més lleu vacil·lació, la més petita discrepància; una precisió, diríem, mecànica en l'atac i en la realització de tots els matisos; però el qualificatiu no és escàs, puix que justament l'actuació d'aquests quatre artistes es caracteritza per una gran elasticitat que exclou tota idea de disciplina rígida o d'exactitud massa calculada. És més aviat una misteriosa unitat de sentiment que obra el prodigi, una rara coincidència de voluntats, o millor podríem dir, d'inspiracions, aplicades al mateix fi amb idèntica tensió.

Tot en aquest conjunt és governat per una clara intel·ligència i un afíndissim bon gust. Les interpretacions, totes absolutament reeixides, caracteritzades de manera admirable segons l'esperit de cada obra. Hauríem dit que era una magnífica performance d'especialistes en el gènere, l'execució del Quartet de Mozart (K. V. 421), que encapçalava el programa; però en executar el de Debussy, l'adaptació a aquest altre medi tan distint, tan oposat, fou igualment perfecta, i, de la mateixa manera, el de Beethoven op. 132 n'era, 15 troba l'expressió més pura i autèntica.

No podríem, doncs, assenyalar preferències en les interpretacions que escoltàrem aquesta vetllada, però, amb tot, hem de subratllar la impressió profunda que deixà a l'auditori la del Quartet de Debussy, un dels més admirables quartets, si no el més admirable, que han estat escoltàrem en aquesta vetllada, però, durarà en l'ànim de tots els que l'escoltaren l'eficàcia de les sonoritats tan ponderades i de la justíssima expressió amb què cada frase i cada matís eren realitzats.

El Quartet Kolisch fou calorosament ovacionat tota la vetllada i, cridats els artistes insistentment a l'hemicycle en acabar la sessió, es veieren obligats a ampliar el programa.

Audicions Intimes

Orquestra Valenciana de Cambra

Audicions Intimes, la benemèrita secció de l'Associació de Música "da Camera" que amb tant d'èxit ha realitzat fins ara la seva tasca elogiable finalitat, ha inaugurat les sessions a la magnífica sala del Casal del Metge, redós exquisit de què la ciutat pot mostrar-se orgullosa. En el primer concert celebrat al nou local fou presentada l'Orquestra Valenciana de Cambra, jove institució, fundada pel mestre Francesc Gil, que pels antecedents que coneixem, esperem amb la més gran simpatia. Compta aquesta Orquestra només un any i mig d'existència — pel mes de maig de l'any 1931 donava el seu primer concert al Conservatori de Música de València — i és verament extraordinari el resultat assolit en tan poc temps, gràcies al fervor del director i dels elements que el secunden, artistes tots de vocació exemplar. Fa bo de veure aquest estol de joves que es lluiten a la tasca amb tant d'amor i amb un entusiasme estimulant que no ens hauria de deixar indiferents. Lluç gest és una lliç que rebem ben oportunament. Aquests bons devots de la música — i això és un títol que no tots els professionals poden ostentar — han treballat, sobretot, esperant per un idealisme que és una flor rara en aquesta temps nostres tan escèptics i massa "pràctics". Els saludem, doncs, amb tot el respecte que a nosaltres ens mereix aquest esforç, abnegat i noble, i ens fem un goig d'oferir a la nostra joventut, potser una mica distracta, aquesta exemplaritat.

En el programa del concert donat per l'Orquestra Valenciana de Cambra figuraven una "Serenata", de

Corelli; una "Serenata", de Mozart, i "Dues cançons elegíques", de Grieg, obres del repertori conegut, que obtingueren una execució molt correcta, plena de vida i justa d'expressió. El plat fort de les novetats fou una "Sinfonietta", de Mikskowsky, jove compositor rus no conegut encara a la ciutat. Hi ha en aquesta obra, com en tantes i tantes de la producció contemporània, l'evident desig d'evadir-se de normes que hom considera caducades, aquest afany de novetat, que malmet moltes vocacions i és el tapabuts dels audaces sense estratègia; el que no hi ha, però, són idees apreciades ni res que justifiqui les fantasies del compositor. Amb simulacres de contrapunts bàrbars, harmonies arbitràries i repeticions obstinades d'un tema, a manera de desenrotllaments, no n'hi ha prou per a compondre música, ni antiga, ni moderna ni de cap temps. Els de més bona fe, d'entre aquests compositors (?) moderns, pensen, sens dubte, que el geni és arbitrari, en la magnífica llibertat de la seva intuïció; però, si l'así, si en cada enigmàtic més o menys analític i més o menys carregat de grotesca vanitat, haguéssim de reconèixer un geni, ja estaríem ben posats!

Aquesta obra no mereix certament el sacrifici que representa el treball de preparar la seva execució, però si no hi hagués executants que tinguessin aquesta abnegació, les partitures restarien inèdites, i això tampoc convé, si més no, per

no fomentar l'inflament de falsos prestigis. Així, a l'Orquestra cal agrair-li la seva labor, més que més quan és una labor penosa i tan poc compensadora.

La tercera part del concert fou dedicada a compositors valencians, i hem de celebrar l'haver tingut ocasió de conèixer les obres que l'Orquestra valenciana ens ha portat. La primera que executaren es titula "Impressions de l'horta", de Francesc Cuesta; és una composició molt estimable, una glossa ben desenrotllada de temes populars que el músic, enamorat de la seva terra, ha extret del folklòric tan ric del país valencià. El temperament accentuatament romàntic del compositor s'expansiona en aquesta obra amb franca embranzida i amb una emoció sincera i comunicativa. Següen "Quatre Preludis", de Manuel Palau, músic de solida formació i una de les primeres figures de la nova promoció valenciana. Aquestes composicions són escrites amb traça de mestre ben coneixedor de tots els recursos de l'orquestra moderna, i tant per la forma com per la substància del contingut són perfectament reeixides. "Festes al poble", de Vicenç Asensio, és una petita suite inspirada, com l'obra de Cuesta, en la música popular; impressions molt suggestives que s'ofereixen en contrastos ben trobats. A despit de la limitació que quant a les coloracions orquestrals imposa el conjunt d'instruments d'arc, el compositor sap trobar els més variats matisos i bells efectes de sonoritat.

Les tres obres foren llargament aplaudides, i els interèrets, amb el seu intel·ligent mestre Francesc Gil, acomiadats amb mostres de la més franca simpatia.

BALTASAR SAMPER

El millor present es un
CINE O MOTOCAMARA
PATHE-KID illoquer PATHE-BABY
PATHE-LUX de PATHE-BABY
BOLEX pellicules NIZO
9 1/2 i 16 mm. BOLEX
CINEMATOGRAFIA Balme 12 AMATEUR

CARNET MUSICAL

Amb motiu de la clausura de l'exposició de pintures de Josep Amat, L'Ocell de Paper ha organitzat una sessió íntima de lieder i jazz per a diumenge vinent, dia 8, a dos quarts d'onze de la nit, a càrrec de Maria Amat, Robert Vicente i Miquel Regàs.

L'entrada serà per invitació rigorosament personal.

El dit concert tindrà lloc a les mateixes Galeries Syra.

Molt complet i variat és el programa de festes, cançons, rondes i jocs d'infants que interpretaran el dia dels Reis, a la tarda, al Palau de la Música Catalana, un molt nombros estol d'infants de l'Institut Català de Rítmica i Plàstica.

Ultra un seguit de ben escol·lides, i la major part d'elles noves, cançons de Jaques-Dalcroze, figuren en el programa la cançó "El ball dels ànecs", d'Otto Blensdorf, i les cançons originals del mestre Llongueres, "Les formiguetes" i "Els gaudis del dia d'or", que omplen tota la darrera part del programa, serà posada enguany amb tot esplendor i magnificència "La festa de Sant Nicolau", mítica popular per a infants, en nou episodis.

El mestre Llongueres ha escrit expressament per a la festa d'enguany el nou episodi "L'home pobre i les tres filles sense dol", que serà presentat amb un decorat i vestuari fets expressament.

Aquesta "Festa de Sant Nicolau", que té tot el caràcter d'un misteri popular medieval, no s'ha representat al Palau de la Música Catalana des de l'any 1926.

Tot fa creure que la temporada a punt de realitzar-se al Gran Teatre del Liceu tornarà al nostre primer teatre l'irrepressible i la importància que el feren famós entre les grans escales operístiques del món.

Tantot obert l'abonament, s'han aplegat a subscure-hi nombrosíssimes personalitats pertanyents a totes les branques de l'activitat barcelonina.

nes si disposa ja de llotges del primer pis.

Les llotges dels pisos segon i tercer, focus, anys enera, de famoses penyes liceistes, han estat també totes abonades, ço que permet de predir l'èxit de les funcions anunciades.

No menys enorrajador resulta el nombre d'abonats a les representacions de les festes a la tarda, detall per tots conceptes falaguer.

La Direcció del Liceu activa els preparatius de la temporada, la inauguració de la qual ha estat fixada per al dissabte dia 14. En la funció inaugural, que tot fa creure que serà un veritable esdeveniment, es presentarà la companyia russa, integrada totalment per artistes de primer ordre.

Per a debut dels cantants russos ha estat triada la impressant llegenda "La ciutat invisible de Kitege", posada amb la cura i la propietat que són norma de Joan Mestres, actual director artístic del Liceu.

Per al dimarts dia 17 s'anuncia al Liceu el debut del tenor Miquel Flota, al qual farà costat la artista Aurora Buades. Ambdós artistes cantaran "Carmen", de Bizet.

Com pot veure's, es desenvolupa la temporada del Liceu de la manera normal i brillant que era costum en aquest teatre, ço que li tornarà el prestigi i l'autoritat que foren la seva més preada executòria.

CARNET CINEMATOGRAFIC

"No hi ha estudi per molt popular que sigui — diu "Hollywood Reporter" — que no sofreixi de tant en tant certa desviació per part del públic. Per a lluitar-se d'aquest mal les cases productores de cinematografia descabellen una gran labor de propaganda. Mentrestant, la Universal constitueix una excepció gràcies al seu sistema i arguments completament nous de les seves creacions. Es dona el cas inèdit que els millors teatres presenten actualment una de les produccions Universal de grans dimensions, com "La usurpadora", "Una vez en la vida", "La pecadora", "L'home pastore", "All American", "Hombres sin miedo", etc. Carl Laemmle demostra a bastament que qualsevol d'aquestes produccions satisfan enterament les

necessitats de tota empresa. Totes elles deuen la seva gran adaptació al tecnicisme especial Universal en què es basen. Per això en poc temps i amb escassa propaganda ha firmat la Universal 20 contractes distribuint perfectament les obres. Aquest és un cas massa poc corrent i del qual es congratularia qualsevol companyia.

"El dinero tiene alas" és una delicada comèdia sentimental de la Fox, útil i fina, plena tota ella d'aquell humor tan famós i característic del gran actor americà Will Rogers i d'aquella simplicitat de presentació a què ens té acostumats aquesta marca.

Al costat de la figura simpàtica del genil actor, tenim ocasió d'admirar de nou la gentil Dorothy Jordan i la famosa actriu Irene Rich, dues artistes de mèrit que compleixen a la perfecció llur paper en aquesta nova pel·lícula.

Les empresaris de Nord-Amèrica no han cessat de reclamar Tom Mix, que ara ens presenta la seva primera pel·lícula parlada "La venganza de Tom". Tom ha deixat transcórrer, en efecte, tres anys associat al famós circ Selis-Floto, en el qual ha vingut prenent part activa amb el seu cavall Tony, que totes les ciutats d'Amèrica no s'han cansat d'aplaudir. La bellíssima protagonista Claudia Dell, la jove i encisadora actriu dels grans ulls d'aveïllana, ascendeix en la seva magnífica carrera en el rol que exerceix amb el valent Tom. El contractar Tom Mix i portar-lo novament a la pantalla que tant li ha reclamat, ha estat un dels millors encerts de la Universal. El pas triomfant de "La venganza de Tom" per totes les capitals d'Amèrica promet tenir un èxit digno de l'astre de l'oest americà, a Espanya, amb la qual el tant simpàtic Joves i vells tornaran a admirar la mestria del millor tirador i llança-lloç amb l'intelligent Tony, el seu amic inseparable. Tom porta diversos títols de campions nacionals nord-americans. En aquestes pàgines es publicaran demà detalls interessants de la vida de Tom i Tony.

W tot arreu del món són incomplables els amics infantils de Harold Lloyd. Entre les cartes que diàriament rep, unes tres quartes parts pertanyen als seus petits admiradors. Ara els amics de Harold Lloyd entre la gent menuda s'augmentarà, no sols entre els nens de famílies acomodades que aquesta dies l'han admirat i aplaudit al Coliseum, sinó també amb els menys feliços, als quals l'Empresa ha convidat per a la sessió extraordinària de demà, dijous, al matí.

La dita sessió començarà a les deu i estarà dedicada exclusivament als nens de la Casa de Caritat de Barcelona.

Es indubtable que els petits asilats fruïran tant com tots els nens amb les peripècies que al gran Harold Lloyd li passen a "Cinemania".

Fidel a la seva norma, de canviar constantment el seu programa, el Coliseum anuncia les darreres projeccions de la divertidíssima producció de Harold Lloyd, "Cinemania", per a estrenar d'ací a pocs dies una cinta de molt diferent caràcter. A la lleugeresa i frivolitat de l'ambient dels estudis va a succeir l'atmosfera londinenca de mijans del segle passat; a les peripècies del jove tímida aspirant a cineasta, les profunditats psicològiques d'un home de ciència que investiga en les profunditats de l'esperit humà.

Es tracta de "El hombre y el monstruo", la transcendental producció que adapta a la pantalla la discutida novel·la de Luis R. Stevenson, titulada "El raro caso del doctor Jekyll i Mr. Hyde".

Aquesta producció està cridada a tenir una gran ressonància, puix que a la profunditat de pensament del tema uneix la realització meravellosa del màgic de la cambra Rouben Mamoulian, i la interpretació excepcional de Frederic March, en el seu rar paper d'home i monstre, encarnació simbòlica de la virtut i el vici, del bé i del mal.

Molt aviat

LA IMAGINACIO

Un film que ens fa tenir por de nosaltres mateixos

Es un film Paramount

Per a les flors la rasada; pels seus encants...

polvers

MADERAS DE ORIENTE

MYRURGIA

Detenció d'un atracador perillós

Uns agents de policia aconseguiren ahir a la tarda la detenció d'un subjecte que té diversos antecedents penals, i que el seu nom va unit al dels atracaments i altres malfetes socials.

Es tracta de Bartolomé Llabres Garcia, de trenta-cinc anys (a "Mallorquí").

Aquest subjecte fou detingut al carrer de l'Hospital quan els agents el seguïen, i conduït a la Prefectura, es negà a donar el seu domicili, i digué que no el donaria mai.

Per uns documents trobats al seu poder, es va saber que vivia al carrer de Sant Jerònim, al domicili del qual es verificà el corresponent escorcoll, trobant un pantaló foredat i tacat de sang.

Llabres es negà a donar explicacions primerament sobre les seves aventures aquests darrers dies, però presentant-li el pantaló trobat a casa seva, confessà ésser un dels que anaven el dia 11 de desembre en l'auto del xofre de Sant Adrià, quan el tiroteig amb la guàrdia civil. El tiroteig que donà Llabres és la següent, segons hem pogut assabentar-nos:

El dia 10 de desembre es presentà, amb altres del Sindicat, al local del Sindicat del ram de la fusta del carrer del Roser, i convenien realitzar diversos actes de sabotatge a les obres misterioses amb motiu de la vaga que sostenien els obrers del ram.

Entre els que allí hi havia, figurava Vicenç Tomé, que està reclus i processat, i dos individus més.

Convenien que el dia següent s'apoderarien d'un auto per a poder fer millor aquest servei que els seus enemics, i a l'efecte sortiren Tomé i els altres dos cap a Sant Adrià, on procediren a robar l'auto del xofre Salvador Elies conforme ja és conegut.

El detingut Llabres estigué esperant l'auto a la Plaça del Nen de Sans, i un cop arribaren allí, baixaren els dos el nom dels quals no sap, però s'ha trobat diverses vegades amb ells, i pujà a l'auto, quedant en el cotxe recent robat el Vicenç Tomé i ell.

Quan marxaven cap al carrer Badal, oïren el tiroteig de la guàrdia civil, sentint-se, llavors, ferit en una cuixa, i aconseguint fugir, baixant del cotxe, al carrer de Badal, i s'amagà pel pont del ferrocarril, i passant el pont, anà a refugiar-se a casa seva, on posseïa, amb unes tisores, a treure's un objecte estrany que li havia intertingut la carn, i notà que era un tros de xapa de l'auto que, amb el frotatge, havia saltat i incrustant-se a la seva cuixa.

Es rentà la ferida, la qual curà amb aigua oxigenada i iode.

Negà el detingut que hagués disparat contra la guàrdia civil pel fet de no tenir armes, puix que l'únic que en portava era el conductor, o sigui Tomé.

Confessà, igualment, haver pres part en diversos actes de sabotatge amb el detingut Tomé i amb els altres dos que la polcia cerca, i que hom creu que, almenys un d'ells, no trigarà a caure a mans de la Justícia.

El detingut serà acarat amb el xofre atrapat per si el reconeix entre els que li robaren l'auto.

El detingut serà acarat amb el xofre atrapat per si el reconeix entre els que li robaren l'auto.

Avis de la Comissió d'Empleats dels Magatzems "El Siglo"

Es posa a coneixement de tots els empleats d'"El Siglo" i de totes aquelles empreses o particulars que han contribuït o pensen contribuir amb ofertes de col·locació a remeiar en el possible la trista situació en què el sinistre per tots prou conegut ha posat el dit personal, que ha quedat constituïda la Comissió d'Empleats que, sol·licitada per la

gerència, ha de mantenir un contacte constant amb ella per tal d'estudiar i de resoldre de la millor manera possible, i de comú acord, totes aquelles qüestions que d'una o altra manera tinguin relació amb la col·locació del personal.

La dita Comissió, en donar començ al seu començ, considera un deure obligat el donar les més expressives gràcies a tots aquells que col·lectivament o particularment han palestat llur adhesió de la Casa i els seus empleats, agraint que fa extensiu a tots els oferiments que continuen rebent-se, als quals, a ésser possible, agrairia que fossin fets per escrit.

La Comissió té les seves oficines en les provisionals d'"El Siglo", instal·lades al carrer de Xucà, 15, principal, esquerra.

El sumari per la venda de carrers municipals

EL FISCAL FOPOSA A UNA PROVIDENCIA DEL JUTGE ESPECIAL

El fiscal encarregat de la inspecció del sumari per la venda de carrers de l'Ajuntament, ha donat la seva resposta en l'escrit presentat pel lletat de l'Ajuntament contra la providència del jutge demandant confirmació dels nomenaments. Creu el fiscal, com el lletat querellant, que si hi hagué nomenaments lilegals, no ha d'agrupar-se en aquest sumari, per ésser cosa distinta, ja que en aquest se segueix pel delictu de subornament. L'oposició, per tant, el fiscal a la providència del jutge especial.

'HERNIUS'

VENQ TOTES LES HERNIES

HERNIUS, que no és un objecte qualsevol, sinó un element d'alta vida pròpia que es pot tenir a la mà i que no necessita cap més ajuda que la pròpia de l'home, pot ésser considerat com un element essencialment vitalment per a cada persona i sobre tot per a la seva TOTAL DESAPARICIO, per

PELAYO, 30, PRAL, SEGONA

LLIBRES NOUS

Llibres rebuts darrerament

VILAERANCA DEL PENEDÉS, per Pere Mas i Ferrer. Volum de 236 pàgines. Editorial Barcino. Barcelona, 1932. Enciclopèdia "Catalunya", volum 20.

GEOLOGIA DE CATALUNYA, per Marcel Chevalier. Enciclopèdia "Catalunya", volum 17-18, de 208 pàgines. Editorial Barcino. Barcelona, 1932.

LES DIADES POPULARS CATALANES, per Joan Amades. Enciclopèdia "Catalunya", volum 19, de 176 pàgines. Editorial Barcino. Barcelona, 1932.

GOLOVIN, per Jacob Wassermann. Traducció de l'alemany per Pau Cirera. Biblioteca "A Tot Vent", volum 52, de 206 pàgines. Preu, 3,50 ptes. Edicions Proa. Badalona, 1932.

FIGURES I LLEGENDES MITOLÒGIQUES, per Emili Genot. Traducció catalana d'Alfons Maseras. Volum de 270 pàgines. Editorial Juventud. Barcelona, 1932.

MATISOS D'HISTÒRIA I DE LLENGUA, per Ferran Soldevila i Tassier. Volum de 180 pàgines. Preu, 3,50 ptes. Editorial Balmes. Barcelona, 1932.

HISTÒRIA DE CATALUNYA, per Ferran Soldevila. Bell volum de 188 pàgines. Preu, 4 ptes. Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Barcelona, 1932.

SAHARA-NIGER, per N. M. Rubió i Tudurí. Volum de 132 pàgines. Preu, 8 ptes. Llibreria Catalònia. Barcelona, 1932.

FORMULARI CATALÀ DE DOCUMENTS NOTARIALS, per J. Comes i Sorribes. Vol. I de la nova col·lecció "Formularis i Vocabularis de Professions", de l'Ed. Barcino. Un volum de 82 pàgines. Barcelona, 1932.

TITIN PELUCHIN, per Jesús Sánchez de Tena. Conte il·lustrat per l'autor. Un magnífic volum destinat a present de Reis. Edició de luxe, 175 pàgines a dues tintes. Preu, 9 ptes. Edició corrent de 175 pàgines. Preu, 6 ptes. Editorial Juventud. Barcelona, 1933.

RECETAS Y PROCEDIMIENTOS CASEROS, per Jungheunich i Grouber. Utilíssim per a múltiples necessitats de la vida. Traducció de la novena edició alemanya. Un volum de 350 pàgines. Ed. Lluís Gili. Barcelona, 1933.

JOIERIA, RELLOTGERIA I ARGENTERIA

LA BELGICA

DOMENEC GUASCH

Gran assortiment en JOIES I RELLOTGES per a presents de Reis

106, HOSPITAL, 106 * BARCELONA * TELEFON 23213

DEBITJA A LA DISTINGIDA OLIENTELA

I AMICS UN FELIÇ I PROSPER ANY NOU

Noticiari de la Protectora

TASCA DE LES COMISSIONS DELEGADES

La Comissió delegada de Còrdoba (República Argentina) ha tramès la quantitat de 621'28 pessetes en concepte de quotes.

La Delegació de Tarragona ha informat al Consell directiu referent a una petició que ha formulat a la nostra Associació la Federació Nacional d'Estudiants del Magisteri d'aquella ciutat.

La Comissió delegada d'Arenys de Mar ha comunicat al Consell directiu que té en estudi la concessió d'unes beques per als infants de les escoles d'aquella localitat, a l'objecte de facilitar la seva assistència als cursos de llengua catalana en els quals s'exigeixi matrícula.

CURSOS DE LLENGUA CATALANA

La nostra Associació ha intervingut darrerament en l'organització dels cursos de llengua catalana que se celebren a l'Ateneu Autonomista del districte quart i a la Lliga Regionalista de Sans, a càrrec dels professors senyors Lluís Amat i Angel Estrem.

DONATIU

El Consell directiu ha rebut de la Comissió de Propaganda del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria la quantitat de 103 pessetes en concepte del benefici que pertoca a la nostra Associació del darrer Aplec de la Sardana.

ACORDS

Ultra els acords del darrer Consell directiu celebrat, ja publicats, foren presos els següents:

a) Fer constar en acta el sentiment de la Protectora per la mort dels senyors: Pere Aladart, vell periodista i soci número 1 de la nostra Associació; Francesc Rifa, president de la Comissió delegada de Sant Cugat del Vallès; Manuel Potau, antic diputat de la Mancomunitat; mossèn Esteve Casaponga, ex-conseller de la

REIS

Llibres per a infants

Joguines instructives

Nova edició millorada de les

Rondalles populars

LLIBRERIA

Editorial Poliglota

Petrizol, 8

Barcelonés

Protectora en representació del Rosselló, l'Amadeu Vives i Martí Genta i Aguilà.

b) Trametre un lot dels llibres publicats per la nostra Secció Editorial a Vallgorquina, amb motiu d'uns cursos de Gramàtica i d'Història de Catalunya que s'hi donen.

c) Acredar una circular a les Comissions delegades recomanant-los que acceptin com a vocals a representants de les entitats polítiques i culturals establertes a llurs respectives localitats, a l'objecte que cooperin a la tasca cultural que haurà de portar-se a cap.

CURSOS I CONFERENCIES

Un curs de Taquigrafia Catalana

Garriga Farnés s'annuncia a l'Ateneu Barcelonès (Candú, 6).

Cal dirigir-se al local de classes del sudit Ateneu per a les inscripcions de matrícula, els dilluns, dimecres i divendres, de set a vuit de la vetlla.

* L'Institut Zamenhof, a partir del dia 9 del corrent reprendrà els cursos gratuïts que la dita entitat té establerts, podent s'hi agregar, mitjançant l'oportuna inscripció, a les oficines de l'Institut, Siles, número 3, principal, de set a nou del vespre.

Les assignatures que es cursen, i a les quals hom pot inscriure's, són: Esperanto, oral i per correspondència; Català, Castellà, Francès, Anglès, Aritmètica i Taquigrafia Duployé.

Noticiari de les Arts

RAMON SOLER

D'aquest pintor serà inaugurada una exposició de temes marítimes al Centre Excursionista "Natura", Aragó, 565, pral., avui, a les deu de la nit.

* Meifren inaugura el dia 21 a la Sala Gaspar una interessant exposició de dibuixos al carbó, plens d'agilitat i vida. Ens plau augurar l'èxit de l'exposició de Meifren.

Vida social

La Unió Ultramarina

La Unió Ultramarina, assabentada tota la dependència del ram d'Alimentació que demà, divendres, festiu dels Reis, tots els establiments d'aquest ram hauran d'obrir llurs portes a les nou del matí i tancar-les a la una del migdia. Recorda també que avui, dijous, es tancarà a les vuit del vespre.

En el cas d'haver-hi algun patró que no compleixi aquest acord, pres pel Jurat Mixt, li serà imposada la multa corresponent.

Federació de Fabricants de Filats i Teixits de Catalunya

Avui, dijous, dia 5, a les quatre de la tarda, es reunirà amb caràcter extraordinari la Junta General de la Federació de Fabricants de Filats i Teixits de Catalunya, al seu estatge social (Lafelana, 57, principal), per tal de tractar de la implantació de l'assegurament de velleses per al personal tècnic setmanal de les fàbriques.

Com que els assumptes a tractar en l'esmentada reunió són molt importants, es prega als senyors que integren l'esmentada Junta General que si algun d'ells no ha rebut la convocatòria vulguin donar-se per convocats amb el present avís.

Mozaics Escotet

NOVA UNIVERSITAT 20

LLIBRES NOUS

"Sahara-Niger", de N. M. Rubió i Tudurí (Llibreria Catalònia). "Golovin", de Jacob Wassermann, traducció de Pau Cirera (Biblioteca A Tot Vent). -- "Història de Catalunya", primeres lectures, de Ferran Soldevila (Protectora de l'Ensenyança Catalana).

per DOMENEC GUANSE

El continent negre és avui de moda. Amb una barreja d'americanisme, o simplement potser al través de Nord-Amèrica, influeix força en les arts i en la sensibilitat europea. El film i la literatura no escapen a aquesta influència, ans la fomenten. Hom fa de l'Àfrica films i literatura documental, i literatura de sensibilitat a la manera de Lenormand, i literatura d'imaginació a la manera de Benoit. Però els catalans d'avui ni els altres espanyols no s'ocupen gaire de l'Àfrica, a despit de tenir-hi interessos, a despit d'ésser molts els que, de grat o per força, en coneixen alguna cosa. Això vol dir que les nostres inquietuds espirituals són ben escasses. Vol dir, també, que la cultura mitjana de l'espanyol és massa prima per permetre-li de fer literatura adhoc en els casos que l'atzar, la necessitat o el plaer, li posa a les mans un bon tema. Vol dir, finalment, que la nostra literatura encara no és moral, i que l'espanyola, poc a poc, deixa d'ésser-ho.

Rubió i Tudurí, amb "Sahara-Niger", i abans amb "Caceres a l'Àfrica occidental", contribueix a infondre-li una mica de normalitat; ens fa sentir paradoxalment una mica més europeus en acatar-nos a l'Àfrica, en fer-nos veure, per primera vegada en els nostres temps, al continent negre al través d'unes retines i d'un temperament catalans.

Cal dir abans de tot, per comprendre el caràcter del llibre, que Rubió i Tudurí no és el professional que se'n va a l'Àfrica a la recerca de temes. Els seus viatges han estat fets per pur deport, per gust de l'aventura. El segon, però, ha estat determinat -- segons confessa l'autor en el pròleg -- per aquesta nostàlgia que, segons observació de molts escriptors, deixa l'Àfrica al cor dels qui hi han estat una vegada. Altrament, en aquest segon viatge de Rubió i Tudurí hi havia, també, un objectiu precís, esportiu en certa manera: el de fer la travessia del desert, gesta que encara cap català no havia aconseguit.

Aquestes dues coses expliquen la sobrietat del llibre, sobrietat en certa passades. De vegades, quan després de situar-vos, amb quatre pinzellades d'observador agut, davant d'un poblat pintoresc o d'un bell oasi, voldríeu que us digués alguna cosa més d'aquells indrets, dels costums o de la psicologia dels indígenes, veiem amb recança que l'autor segueix implacablement endavant, indiferent a la vostra curiositat, i que us deixa amb la mel als llavis.

En alguns moments l'autor s'adona prou de la seva brevetat. Al capítol X, per exemple -- "Bidi 5 i altres mals indrets, -- us presenta un d'aquests drames provocats per la influència del clima i de l'ambient que Lenormand i Somerset Maugham han posat de moda, però només us el deixa entreveure, flairar, vagament. "Hauria calgut -- reconeix l'autor -- visitar amb una lupa i amb un carnet als dits aquell lloc de quintaessència de novella, i després escriure minuciosament les meves observacions amb una exactitud de clínica". Però afegeix: "no sóc dels que fan viatges d'aventura amb el partit pres de restar

fora de l'aventura. Al Bidi 5 jo era gairebé tan personatge de novella com l'indígena alucinat..."

Doncs, bé; ens cal dir que enyorem la lupa i el carnet i les minuciositats analítiques de l'esperit de clínica. Però cal convenir, també, que aleshores el llibre hauria minvat la força arrossegadora que ara té. L'autor, esdevingut realment el protagonista, en té prou per captivar-nos amb la ràpida i dramàtica narració dels entrebancs i dels perills que s'oposaven a la seva marxa, violadora del desert. En té prou amb descriure amb pinzellades breus tot el que veu al seu voltant, fent-nos sentir la poesia, sense, però, abandonar-se a cap lirisme, sense maquillar mai, poèticament, la veritat. La ironia constantment en guarda; el fa tocar sempre de pens a terra, i despulla la seva expressió -- cosa que val més encara -- la seva visió, de retòrica.

Més que una "creació" literària, amb tota la grandesa, però també amb tots els perills d'arbitrarietat que tota creació comporta, el "Sahara-Niger" és un reportatge i un film: un film amb aquests darrers plans que escapen a la plàstica i que només la literatura fa sensibles.

A despit d'un ús immoderat dels pronoms *ell* i *ella*, la prosa de Rubió i Tudurí és ben tallada i molt apta a transmetre l'emoció i la poesia del viatge, i els espais de joguina ironia, amb els quals l'autor vela pudicament el drama.

Es ben lloable la incorporació de Jakob Wassermann a la literatura catalana. Hom no s'explica gaire que, a part del "Cristòfol Colom, Quixot de l'Oceà", la seva obra sigui tan poc coneguda en les nostres latituds. És que hom ha temut que fos poc estimat pels temperaments llisats? La producció que publica la "Biblioteca a tot vent" té certament alguna cosa d'aquesta monstruositat germànico-jueva, difícil d'ésser acceptada sense recel pels que han estat formats sota l'implacable realisme espanyol o sota el gust pel natural i per l'equilibrat, en la psicologia, dels francesos. Però la literatura alemanya, amb el seu corrent freudista, ha tingut una influència prou forta en tot Europa perquè ara ens pogués sobtar Wassermann. Altrament, la intensitat de la seva obra és suficient per vèncer totes les prevencions i imposar-la. És una intensitat que fa pensar en el millor Balzac i en Dostoievski. Potser Wassermann neix sota el doble signe d'aquests autors. Cert que els caràcters no tenen la versemblança, les qualitats específiques, d'una societat i d'una època, com els de Balzac, però tenen molt del seu relleu i de la seva grandesa. Cert que l'autor no és tan vident com Dostoievski, que hi ha en el seu anàlisi alguna cosa de maillat, d'excitament literaturitzat, com en gairebé tota la literatura jueva del nostre temps; però hi ha uns llambregades profundes, i es complau, com Dostoievski, de fer-nos contemplar el desordre de les consciències convulses.

"Golovin" és singularment intensa. És un episodi dels primers moments de la revolució russa, on ens pinta

uns aristòcrates fugitius. L'autor hi deixa endevinar un estat de corrupció i de decadència en llurs costums. El pintoresc hi és, però, només apuntat, amb una sobrietat de gran i sever pinzell. Allò que interessa a l'autor, allò que vol fer interessar, és l'home i els seus estats de consciència. La intensitat de l'obra prové no solament dels elements triats, ans que l'autor emboteix un drama dintre un altre. Quan el primer arriba a un grau de paroxisme aleshores, un dels personatges retreu el propi drama i tot el que ha esdevingut abans gravita damunt d'aquest com una atmosfera espessa i carregada d'electricitat. Hom difícilment pot arribar així a tensions novellístiques més altes.

La finalitat de l'autor és d'arribar a encarnar una gran dama i un dels cabdills més populars i sanguinaris de la revolució. De la dama, dels favors de la dama, dependrà que ella, els seus fills i acompanyants, puguin escapar o que siguin fusellats l'endemà. Aquesta situació ha estat certament molt explotada, i té fins i tot un fons lleig. Però en l'obra de Wassermann la gràcia radica no sols en la intensitat dels elements que volten aquest episodi vulgar, ans de la grandesa -- això sí, una mica falsa -- dels dos protagonistes. Tots dos tenen alguna cosa de monstres i de deus. I tanquallades són les seves forces que l'episodi no té prou propiament desenllaç. No veiem sinó dues natures excepcionals que se separen mútuament emmetzinades per un desig insatisfet.

Pau Cirera ha aconseguit amb honestat la seva tasca.

Tot el més heroic, el més noble, el més pur de Catalunya, desfila per les pàgines de la "Història de Catalunya" que Ferran Soldevila ha escrit per als infants. Aquell infant que ja llegelxi tindrà per a sempre gravada al pensament una imatge, alhora exacta i prestigiosa, del nostre país. Car Ferran Soldevila ha escrit no tan sols una bella síntesi, ans l'ha escrita d'una manera simpàtica i persuasiva, que enamora: segurament que els infants se'n sentiran suggerits.

Ferran Soldevila hi demostra el que molts escriptors especialitzats en literatura infantil del país no han vist encara: que és possible de captivar l'atenció dels infants sense xabacneries ni recursos de mal gust. Parla un llenguatge que els infants poden entendre, però sense rebreixar-se mai, ans elevat els infants. Altrament, el seu català és tan clar i tan pur -- de vegades claredat i puresa semblen una mateixa cosa -- que els infants que el llegixin sovint, parlaran d'una manera tan encisera que farà avergonyir moltes persones grans.

* Dissabte s'obrirà a la Sala Parés una exposició del pintor Joan Serra.

* El mateix dia s'inaugurarà una exposició del pintor Albert Ràfols a la Pinacoteca. Serà clausurada el 20.

* Aquest vespre, a dos quarts d'onze, serà inaugurada una exposició amb motiu d'un concurs artístic, al qual concorren diversos socis, al Niu Guerrer.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

PETRIZOL, 1-3-5

Exposició permanent de Pintura antiga i moderna

MELCHIOR DOMENEC, Pintura
JULIA CASTRO, " "
WILHELM ALCOVERO, " "
SALVADOR CLARUMONT, " "

Dissabtes, els tardes, subhasta

Clausura demà

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 913

J. BORRELL, Pintura
J. BOSCH, " "
GALOFFRE OLLER, " "
GALOFFRE SURIS, " "
RICART, " "

Col·lecció de quadres antics

Clausura demà

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 54

E. GALWEY, Pintura

Clausura demà

SALA BARCINO

RAMBLA DE CATALUNYA, 30

Obras del mateixanyat
MARTÍ GARCÉS
Exposició-homenaje

SYRA

DIPUTACIO, 202

JOSEP AMAT, Pintura
CARLES REYNALS, Dibuixos
Rafael Solano, Esquisses
J. J. J. " "
J. J. J. " "
J. J. J. " "
J. J. J. " "
J. J. J. " "

Dissabtes, els tardes, subhasta

Clausura demà

SALA BADRINAS

DIAGONAL, 480

Mobles moderns

Liquidació d'objectes per a regal i Reu

Del 24 de desembre al 5 de gener

GALERIA EMPORIUM

PL. CUCURULLA I SOTERS, 4, PRAL.

Exposició de pintura moderna i antiga
Selecció d'obres de Miró, R. Urgell, Tamborini, Llerena.

Ceràmica i antiquitats

SALA GASPARD

CONSELL DE CENT, 323. Telef. 12064

Marcos - Jovels - Mobles

R. OPISSO, Dibuixos

Fins al 6 de gener vinent

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 54

Exposició extraordinària de presents
i joguines de Nadal i Reis
Vint-i-un dies de Nadal de Nadal

TRES LLIBRES

Els darrers volums de l'Enciclopèdia Catalunya

per Candi Brossa

Si a algú no va impressionar la perspectiva que els prospectes anunciadors de l'Enciclopèdia Catalunya permetien d'entreveure, avui, els vint volums publicats deixen fer-se ben bé càrrec de la importància de la col·lecció i de la que tindrà anys a venir. L'abast d'aquesta importància futura costa de comprendre, ara, però d'ací a uns quants anys els catalans i els estudiosos que fullegin els volums apareguts elogiaran la tasca impropia que s'ha imposat l'Editorial Barcino, i acaronaran amb entusiasme cada un dels volums. Potser aquest caràcter de l'Enciclopèdia pot explicar la indiferència de molta gent d'avui davant la Col·lecció, però no pot pas justificar-la. Un català mitjà, que discuteix d'art, de política, de religió i d'història, que senta doctrines més o menys filosòfiques i que fa afirmacions contundents amb referència a coses de Catalunya, no el podem comprendre sense el bagatge d'aquesta publicació que estudia Catalunya, València i Balears sota tots els aspectes. Gosaríem qualificar d'ineficable que hom pugui parlar amb aplom de les matèries que tracten aquests llibres, sense conèixer-los; tan imprescindibles s'han fet tots ells, per la profusa documentació continguda i pel prestigi dels col·laboradors de la col·lecció en cada una de les especialitats.

Així i l'interès que tots els catalans nacionals hauríem de tenir a fer viable la continuïtat de l'obra, hauria d'impel·lir-nos a ajudar-la resoltament, per tal que, atesa la xifra normal de subscriptors, fos possible de donar-li tota l'amplitud i regularitat que li cal entra.

Vet ací els darrers volums que han aparegut:

"GEOLOGIA DE CATALUNYA" (vol. II: L'Era Secundària), per Marcel Chevalier. Amb aquest volum és continuada la història geològica de les terres catalanes iniciada amb el volum relatiu a l'Era arcaica i a l'Era primària que aparegué fa temps dintre aquesta mateixa Enciclopèdia com a part integrant de la "Geografia General de Catalunya, València i Balears". Marcel Chevalier, eminent geòleg francès que, de més de vint anys, ha corregut per tot Catalunya i la coneix com el geòleg que millor la coneix, reconstitueix, en aquests volums de Geologia de Catalunya, la història i l'evolució de les diverses contrades catalanes a través dels temps geològics, i, per aconseguir-ho plenament, s'ha esforçat a coordinar tots els estudis fins ara esparats, i els ha complementat o millorat amb les seves innumerable observacions personals.

Obra d'una admirable unitat de conjunt, resumeix, amb esperit sintètic i simplificador, els fets de la nostra història geològica, la qual cosa permetrà als esperits curiosos, àvids de completarla en determinats aspectes, de partir de bases serioses i rigorosament científiques, recolzats en els més recents treballs geològics especialitzats.

Aquest segon volum conté una síntesi esquematitzada de l'Era secundària, on és condensada, segons el mètode emprat en el primer volum, la documentació considerable que forneix l'Era estudiada. Marcel Chevalier, que adreça l'obra al públic estudiant, fa que les pàgines del llibre, escrites amb gran claredat d'estil, puguin ésser

Vida religiosa

Sants d'avui. -- Sant Telesfor, papa i màrtir; Sant Simeó Estilita, monjo; i Santes Emiliània i Apol·lària, verges.

Sants de demà. -- L'Epifania del Senyor. Els tres Reis de l'Orient. Sants Gaspar, Melcior i Baltasar.

Quaranta Hores. -- Avui: Església parroquial de Santa Anna. Hores d'exposició. -- Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Cort de Maria. -- Avui: Visita a Nostra Senyora de les Neus, a Sant Just o al Sagrat Cor (Rosselló).

Adoració Nocturna. -- Avui: Torn de Sant Josep, a l'església de Nostra Senyora del Roser, de Pares Domínica.

ser llegides i assimilades fàcilment per tothom.

"LES DIADES POPULARS CATALANES" (volum I), per Joan Amades. No podia ésser oblidat, en aquesta col·lecció destinada a estudiar el Dret, la Història, la Geografia, l'Economia i, en general, tota la vida de Catalunya, València i Balears, un aspecte tan interessant com és el Folklore, i, dintre aquest, no podien ésser menystingudes les diades populars, que vénen a ésser una institució de la nostra terra.

Vena rica a explotar que són aquestes diades, Joan Amades -- recercador infatigable -- ha aplegat en aquest primer volum per diades les nostres festes populars, i ha seguit un ordre cronològic que conceptuem força lògic: ha començat per Sant Tomàs de desembre i l'acaba per Sant Elm, que clou el volum; vindrà després, en volum sol, el Carnaval i la Quaresma i, finalment, les altres festes de l'any, amb Corpus.

Joan Amades dona el tot, publicant tot el seu material recollit en relació amb les diades populars catalanes, i això ho fa per estimular a les recerques folklòriques.

La descripció clara, fluïda, esmaltada d'exemples nombrosíssims, la encarta més llegible i el llibre, que és il·lustrat profusament. Avesats a llegir troballis sobre temes folklòrics, pesats i barroc, la prosa àgil i virolada d'aquest volum de l'Enciclopèdia Catalunya, resulta una troballa.

"VILAERANCA DEL PENEDÉS", per Pere Mas i Ferrer. Una monografia sobre Vilafranca del Penedès, població rica d'història, d'un interès geogràfic i econòmic de primer ordre, era fins ara intromissible. La bibliografia vilafranquina era incompleta. El curiós, l'estudiós o, senzillament, la persona que volia informar-se de la capital penedesenca havia de recórrer a un intent frustrat d'història elaborat premiosament per mossèn Agustí Coy i Cotonat o bé als estudis voluntariosos de Pere Alagret i Vilard, superats avui pels mètodes i les investigacions de caràcter científic.

Seguint el pla de la col·lecció, de donar una visió exacta, objectiva i documentada, de les ciutats i viles catalanes -- felicitat iniciada per Carles Rahola amb La ciutat de Girona, -- Pere Mas i Ferrer ens dona en la seva monografia Vilafranca del Penedès.

d'és un estudi recollit de la seva vida natal, net de lirismes sentimentals i de prejudicis o preocupacions localistes, però inspirat en l'anhel de penetrar en les intimitats de la història, la geografia i l'economia i posar-les a la llum pública i a la consideració de propis i estrangers.

Llibre extens, escrit de cara a la divulgació, és fàcil llegir i interessant. Va il·lustrat, com tots els de l'Enciclopèdia Catalunya.

La vaga dels ebenistes

DETENCIONS

La policia ha detingut uns individus del Sindicat de la Fusta anomenats Hernand i Albert, acusats d'haver participat en actes de sabotatge.

Els detinguts seran posats a disposició del jutge especial encarregat d'aquests sumaris.

Nines! Nines!

es detallen a la mateixa fabrica CARRER DE NAPOLÈ, número 215, entre els carrers d'Aragó i València.

Josep Lledó i Mas

FABRICANT

Avinyó, 50. Petrizol, 15.

Telef. 12565-18336

Envien les notes en catal

El projecte d'eixamplament de Madrid

La visita del Govern a l'Ajuntament per tal d'escoltar els tècnics

Madrid, 4. — Aquesta tarda s'ha celebrat a l'Ajuntament l'anunciada visita del Govern per escoltar de llavis dels tècnics del Consell les explicacions sobre els projectes per ella confeccionats d'extensió de Madrid.

Poc després de les quatre de la tarda ha arribat el ministre d'Obres Públiques, el qual ha passat al despatx de l'alcalde, on ha celebrat amb el senyor Pere Rico una conferència.

A les cinc han arribat el cap del Govern i els senyors Zulueta, de los Rios, Domingo, Casares i Giral.

Al pati de cristalls hi eren quasi tots els edils i els tècnics de la casa.

El gerent dels serveis tècnics, senyor Josep Llorca, ha fet davant el Govern una exposició dels treballs realitzats per la tècnica municipal en ordre i relació al pla d'extensió de Madrid i s'ha deturat principalment en la part relativa a la perllongació de la Castellana, en la que sorgeixen disparitats de criteri, encara que d'escassa importància entre ambdós, el Ministeri d'Instrucció Pública i el Municipal.

El senyor Llorca ha exposat les raons de caràcter tècnic, i ha acon-

sellat l'aprofitament natural del sol.

Quant a la projectada plaça monumental de l'Hipòdrom, ha elegit el projecte del senyor Zuazo, si bé estima convenient uns lleugers modificacions amb el fi que a la carretera de San Martín quedi una faixa de terreny destinada a construccions oficials de poca alçada per tal d'evitar així la perspectiva dels desnivells de la Ciutat Jardí.

També ha descrit l'emplacement de l'estació subterrània d'enllaç dels ferrocarrils en els alts de l'Hipòdrom, d'acord amb la iniciativa de la tècnica municipal.

Molts altres extrems ha tractat en el seu informe el senyor Llorca, i acte seguit l'enginyer municipal senyor Lacasa ha explicat alguns detalls relatius a projectes d'urbanització particulars.

Finalment, el Govern ha examinat sobre els plans i croquis les característiques de l'obra en projecte.

El Govern ha romàs a la Casa de la Vila fins a les set de latarda, abstenint-se de fer manifestacions referent a la impressió que havia tret de la visita, si bé pot avançar-se que ha estat satisfactoria.

PELS MINISTERIS

Declaracions del ministre d'Agricultura

Madrid, 4. — El ministre d'Agricultura ens ha dit avui el següent: Per a formar part de la Comissió interministerial que entén en la distribució de les cent mil tones de carbó, han estat nomenats el representant dels patrons i el dels minaires del Comitè de Combustibles.

També, per comunicació d'avui, es confereix a la dita Comissió interministerial l'encàrrec d'estudiar les possibilitats de l'exportació a països ja determinats del carbó nacional.

També s'ha parlat en el Consell d'avui de la conveniència de modificar el règim i comerç d'importació i venda a l'engròs de carbons nacionals o estrangers als ports espanyols.

El decret del primer d'octubre de 1931, que modificà el règim dels sindicats de magatzemistes i importadors de carbó als ports espanyols, donava més elasticitat als sindicats, corregia en part la desigualtat del cupus i suprimia alguns motius de queixa, però en la pràctica ha estat poc el que s'ha obtingut.

Convé, doncs, una nova reglamentació. Aquesta, que es determinarà en un pròxim decret, no pot desconèixer, no obstant, la realitat actual en allò que es refereix principalment als convenis pactats entre la federació de sindicats carboners i els sindicats de magatzemistes.

Per consegüent, el nou règim d'organització que s'estableixi no entrerà en vigor fins a primers de maig d'aquest any, i durant aquest període d'actuació, com fins ara, els sindicats de magatzemistes, però com que amb aquestes solucions, que alleugen o remejen aspectes parcials o circumstancials del problema hiller, no s'arriba a una solució definitiva, que estigués assegurada a donar a la producció hiller total una unitat tècnica, una unitat econòmica i una unitat financiera que avui o té i a això es deu la persistència del malestar, proposo al Consell Ordenador que ultra els estudis que en aquest sentit actualment realitza convoqui per a data immediata una conferència hiller en la qual s'abordi la nova estructura que hagi de donar-se a aquesta producció.

Espanya no pot prescindir de la seva producció de carbó; però pot i ha de donar, amb intervenció de l'Estat, una organització més econòmica i eficaç.

Quan l'Estat es veu obligat a intervencions tan freqüents, és lògic que aquestes intervencions no siguin per a salvar únicament situacions difícils, sinó per a decidir d'una vegada un règim ordenador perquè aminori o eviti l'apremi o la freqüència d'aquestes situacions difícils.

El que diu el ministre de Justícia

Madrid, 4. — El ministre de Justícia ha dit als periodistes que fins dissabte vinent no podrà facilitar la nova llista dels recursos que han estat estimats o desestimats i que s'entaularen contra les jubilacions, perquè abans no hi arribi el torn per informar el Consell.

En la reunió ministerial d'ahir es dedicà molt de temps a la fugida dels deportats de Villa Cisneros i a l'informe d'Indalecio Prieto sobre la perllongació de la Castellana.

El que diu el ministre de Finances

Madrid, 4. — La Junta Directiva de la Defensa de la Propietat Urbana d'Espanya ha visitat el ministre d'Hisenda per a exposar-li diversos assumptes relatius als interessos que la dita entitat representa.

El que diu el ministre de la Guerra

Madrid, 4. — El ministre de la Guerra ha rebut avui, al seu despatx,

ESpanya

LA REFORMA AGRARIA

Reunió del Consell Executiu

Madrid, 4. — Aquest matí, al domicili de l'Institut, carrer d'Alcalá Zamora, número 34, s'ha reunit el Consell executiu de l'Institut de Reforma Agrària, sota la presidència del director general del dit Institut, senyor Vázquez Humasqué.

Oberta la sessió, demanà la paraula el Sr. Martínez Gil.

Digué que com sigui que la proposta de la presidència s'acomodava a l'esperit i lletra de la llei de bases per a la reforma agrària, la representació obrera recolza i aprova la dita proposta.

El Sr. Ridruejo intervingué per defensar uns esmenes a la proposta del Sr. Vázquez Humasqué, encaminades a que el Consell declarés que les terres situades en les grans zones regables, gràcies a les obres realitzades amb l'auxili de l'Estat, seran en tot cas les darreres per a l'expropiació i ocupació.

Una altra esmena que defensà el Sr. Ridruejo, és la que s'adreça a tot el seu valor i es paguin en metlles, les millores produïdes per la transformació del secà en regadiu.

El Sr. Oriol exposà que la llei O.P.E.R. no ha d'afectar les terres ja posades en regament i proposa que a la ponència del Sr. Vázquez Humasqué s'hi afegui un paràgraf que digui que les expropiacions d'aquestes terres no es faran abans de 35 anys, i que sempre es verifiquin després de les expropiacions o ocupacions de les terres o zones regables, la posada en regament de les quals tingui pendent de l'acabament per l'Estat de les obres corresponents.

Intervingué el sots-director tècnic Sr. Arias el qual va presentar una esmena o bé addició al paràgraf 1.er de la ponència del Sr. Vázquez Humasqué en el sentit que la preferència s'entengui per cada un dels apartats de la base cinquena.

El Sr. Margalet formula una altra esmena encaminada a concedir als masovers i arrendataris de les finques que no hagin estat posades en regament per llurs propietaris, el dret o facultat d'escometre aquelles obres de posada en regament reservant-los el dret a romandre en les dites terres un cop que per l'Institut de Reforma Agrària fos acordada la seva ocupació o expropiació.

Intervingué novament els senyors Ridruejo, Martínez Gil, Oriol i Martínez Alvarez, i aquest es va entendre en consideracions sobre la importància i necessitat de donar garanties als propietaris i al capital per a escometre obres de la magnitud d'aquesta de la posada en regament a les nostres conques fluvials.

Exposà que s'ha de donar com a garantia un termini llarg al·legant tota possibilitat d'ocupació o expropiació fins que el dit termini hagi transcorregut.

El president Sr. Vázquez Humasqué anuncià que a la pròxima sessió portarà la seva ponència no-ament redactada procurant recollir-hi el que consideri encertat de les esmenes presentades.

I seguidament es va aixecar la sessió per a continuar-la el divendres vinent.

Arquitecte homenatjat

Santiago de Compostela, 4. — L'Ajuntament, en la sessió d'avui, ha acordat rendir homenatge a l'arquitecte senyor Palacios, autor del projecte de la magnífica obra Rua Gallega, el projecte de la qual desenvolupà en una conferència donada a la localitat.

L'Ajuntament ha acordat nomenar-lo arquitecte honorari de Santiago.

El Fiscal de la República

Alacant, 4. — Ha arribat el Fiscal General de la República, senyor Martínez Aragón.

EL NOU SOTS-SECRETARI DE COMUNICACIONS

Ha pres possessió del càrrec

Madrid, 4. — Al saló d'actes del Palau de Comunicacions s'ha celebrat l'acte de presa de possessió del nou sots-secretari, senyor Emilio Palomo; la hi ha donat el sots-secretari sortint, senyor Angel Galarza.

A l'acte hi han assistit els directors generals de correus i telègrafs, senyors Ocon i Sastre; l'oficial major, senyor Vera, i els alts caps.

El sots-secretari sortint, senyor Galarza, ha pronunciat unes paraules per agrair al personal la col·laboració que li ha prestat durant el temps que ha exercit el càrrec.

Referint-se a l'organització sindical de correus, ha dit que cal que els seus dirigents facilitin al Govern els mitjans per al seu reconeixement oficial, i igual ocorre amb les institucions d'aquest caràcter que ja existeixen al cos de telègrafs.

Ha posat de relleu els grans mèrits que concorren en el nou sots-secretari, per tenir la seguretat que trobaran en ell sempre un company i un amic i no un cap.

El senyor Galarza ha estat molt aplaudit.

El senyor Palomo ha agrait les paraules del seu antecessor i ha dit que ell era un funcionari postal frustrat, puix que d'Herodes actuà l'actual director general, senyor Ocon, quan en la meua joventut, ha dit, vaig fer oposició a ingressar al cos i ell em suspengué.

Vinc a dirigir-vos, ha afegit, amb l'entusiasme més gran, segur de trobar la vostra col·laboració eficaç i lleal consell.

Ha acabat dient que no feia promesses i si tan sols desitjava que la seva actuació es convertís en realitat: beneficències per als cossos de correus i telègrafs.

El senyor Palomo ha estat molt ovacionat.

Una mestra multada

Ciudad Real, 4. — A la mostra nacional de Daimiel, Eulàlia Crespo, li ha estat imposada una multa de mil pessetes per tenir insígnies i emblemes prohibits, a l'escola.

Entitat reoberta

Gijón, 4. — S'ha verificat la reobertura del domicili d'Acció Popular, que estava clausurat des dels fets d'agost passat.

S'ha efectuat el pagament d'una sèrie de la grossa

Madrid, 4. — Aquest matí al Ministeri d'Hisenda s'ha efectuat el pagament dels quinze milions de pessetes corresponents a una de les sèries del primer premi de la loteria de Nadal, que correspon al bitllet número 29.757.

Aquest bitllet, que fou venut a Madrid i transà a Ossa, ha estat enviat des d'aquella província al Banc d'Espanya.

Aquest matí un empleat del Baoc, que era portador del bitllet, i l'administradora de la loteria on fou venut el citat bitllet, s'han presentat al Ministeri d'Hisenda, on el caixer central, Bernat de la Gràvia, ha estat el xec pels 15 milions de pessetes.

LA VENDA DE SOLARS PERTANYENTS ALS JESUITES

Diligències del jutge instructor

Madrid, 4. — El jutge senyor Arias Vila, que introdueix el sumari per l'evasió de capitals, ha practicat durant els últims dies diverses diligències relatives a la compra-venda de solars i edificis situats a la Gran Via propietats dels jesuïtes.

Han declarat diversos testimonis, i asembla que les manifestacions d'aquests tenen marcat interès.

Per tal d'evitar tota mena de recels hem d'assenyalar que l'actuació del senyor Muguruza, com a comprador, no té res de particular, puix que la seva intervenció està perfectament aclarida i definida en el sumari que se segueix.

La declaració del senyor Muguruza ha tingut gran importància, puix que ha aportat dades interessants per a l'esclariment dels fets que es perseguixen, convertint-se actualment en un veritable col·laborador de l'acció de la justícia.

Creiem que obren en poder del jutge senyor Arias Vila diversos documents interessants, i entre ells les escriptures notariales i negociacions realitzades, i molt especialment els documents presentats pel comprador.

El jutge senyor Arias Vila va rebre ahir a la tarda els periodistes, als quals manifestà que no podia facilitar notícies concretes, però tampoc amagava la seva satisfacció pel resultat de les diligències fins ara practicades.

El senyor Arias pregà a la premsa que facin arribar a coneixement del pare Alfons Torres, que fou apoderat de la residència de jesuïtes del carrer d'Isabel la Catòlica, els quals no se sap on paren, la necessitat que es presentin al jutjat especial per a assumptes que els poden interessar.

Com se sap, el jutjat especial està constituït al Saló de Codis del Tribunal Suprem.

El senyor Arias Vila, que tenia anunciat el viatge a Bilbao i Sant Sebastià, s'ha vist obligat a ajornar-lo fins al divendres vinent.

El projecte de llei sobre la paternitat

Madrid, 4. — La Comissió Jurídica Assessora ha terminat el projecte de llei sobre filiació i investigació de la paternitat.

El projecte és molt extens, i el seu estudi ha estat minuciosíssim.

La senyoreta Hucí hi ha presentat un vot particular molt important, que el ple de la Comissió ha acceptat en la seva major part.

La llei es basa en el principi constitucional que fixa la igualtat de drets de tots els fills.

El tretze aniversari de la mort de Pérez Galdós

Madrid, 4. — Aquest matí s'ha verificat a "El Retiro" l'homenatge a Pérez Galdós, amb motiu del XIII aniversari de la seva mort.

Malgrat del desagradable del dia, han concorregut a l'acte nombroses personalitats, entre elles els nebots del senyor Benito Pérez Galdós i els senyors Alvarez Quintero, Francés, Tapia, Marquina, l'alcalde de Madrid i els senyors Nelken, Xirgu i Menbrives. Tots hi han portat corones de flors, i l'Ajuntament de Madrid n'ha enviat una de gran mida.

El nen del grup escolar "Pérez Galdós" hi han portat clavells vermells, i han repartit exemplars d'un fullon del grup prestat pels dits nens.

A les dotze del matí ha arribat el doctor Marañón, el qual ha pronunciat un discurs d'homenaje, i ha glossat l'obra de Pérez Galdós, essent molt aplaudit.

Acabà l'acte, s'ha inaugurat a la mateixa plaça la biblioteca que conté les obres completes de l'illustre novel·lista.

El senyor Gil Robles

Sevilla, 4. — Ha arribat el diputat agrari senyor Gil Robles, que ha conferenciat amb destacats personalitats del partit d'Acció Popular, i després ha continuat el viatge cap a Màlaga.

L'evasió dels deportats de Villa Cisneros

La família Fernández Silvestre ha rebut un telegrama de Port-Etienne

Sense notícies

Madrid, 4. — Diversos informadors han estat aquest matí a la Direcció General del Marroc i Colòmbies, on han sol·licitat noves notícies sobre l'evasió dels deportats de Villa Cisneros.

El director interí del dit departament, senyor Luque, ha dit als periodistes que no podia facilitar cap notícia, ja que ni tan sols havia rebut la de l'arribada a Villa Cisneros del governador general del Sahara.

Declaracions del ministre de la Governació

Madrid, 4. — El ministre de la Governació, parlant amb els periodistes, ha manifestat que les notícies de Villa Cisneros les rep directament de la Direcció general del Marroc, i que fins ara no havia tingut cap nova notícia relacionada amb aquest assumpte.

Ha afegit que és d'esperar que aquesta nit o demà al matí arribi a Villa Cisneros el governador general del Sahara, que, com és sabut, sortí abir de Cabo Juby.

Un periodista ha alludat als rumors que circulen sobre gestions del Govern en solitud d'extradició, però el ministre ha eludit la resposta.

Un informador, referint-se a això, ha comentat el cas d'evasió dels senyors Unamuno i Soriano de Fieffe Ventura, i el ministre ha dit:

—Si, i també la d'aquells sindicalistes que es feren escàpolos quan carbonava el vaixell que els conduïa a Villa Cisneros, i que es presentaven aquí massa aviat, i foren detinguts.

L'opinió d'una persona que ha estat a Villa Cisneros

Madrid, 4. — Persona que ha residit a Villa Cisneros, d'on tornà la poc, i que estava a la Direcció del Marroc i Colòmbies, ha manifestat als periodistes la seva creença que s'ig-

ELS CONFLICTES SOCIALS

Els oliveraires i els flequers de Sevilla

Una col·lisió entre sindicalistes i comunistes

Sevilla, 4. — A conseqüència de les discrepàncies que sostenen actualment els obrers oliveraires, afiliats unit al Sindicat Unió i altres al comunistes, es van promoure, ahir, alvots.

Foren coaccionats nombrosos obrers, que es dirigien al treball, en un magatzem del barri de Triana.

Aquesta tarda, a dos quarts de sis, ha sorgit una col·lisió entre dos grups de la dita filiació.

La batussa es desencadenà als voltants del pont de Triana, prop del carrer dels Reis Catòlics.

Ambdós bàndols s'han agredit a trets, produint-se gran allarmada entre els vianants, que han hagut de refugiar-se a les cases immediates.

Un dels grups s'ha imposat, i ha perseguit l'altre, tretant-se durant la persecució, i creient el tretotge davant la nova casa de Correus, on s'han estacionat novament, fent-se mutus disparats, i augmentant l'alarmada.

Dos dels perseguits s'han refugiat en una casa del carrer de l'Almirallat. Un d'ells devia estar ferit, perquè al pati de la casa hi havia nombroses taques de sang.

Al cap de poca estona, aquests dos individus han abandonat llur refugi, i han estat novament agredits a trets pels que els perseguïen, havent de refugiar-se novament al col·legi de Sant Miquel, prop de la Catedral, on han estat detinguts per la policia, que ha ocupat a un d'ells una pistola de gran calibre amb senyals d'haver estat disparada recentment.

A la casa de socors del Prado, han estat assistits un home i una dona, ferits.

Aquesta tenia una fregada de bala en una cama, i aquell una bala en una cuixa, creient-se que, a més, té un projectil al ventre.

També a la casa de socors del carrer del Rosari, ha estat assistit un individu, de trenta-dos anys, que ha dit que quan travessava pel carrer de l'Almirallat ha estat aconseguit per un projectil.

Té una ferida a la cama esquerra, amb orifici d'entrada i sortida, de profunditat reservada.

Els ferits en la col·lisió de Sevilla

Sevilla, 4. — La col·lisió entre comunistes i sindicalistes obrers, segons sembla, a què obres afectats a aquesta darrera agrupació tractaven d'efectuar la descàrrega dels vaixells substituït i impedit que treballassin els obrers de l'Associació de Treballadors del Port, pertanyents al Sindicat autònom de tipus comunista.

En passar els confederats pel Passeig de Colom es vieren agredits i trets als voltants del Centre comunista del carrer d'Arenal.

Només hi ha un detingut, anomenat Lluís Acosta, de la Unió Local de Sindicats. Li foren ocupats dues pistoles.

Sindicalistes alliberats

Terol, 4. — Han estat posats en llibertat els directius dels sindicats del poble de San Agustín, els quals obligaren a paralitzar les obres de reparació de l'anell d'electricitat.

També s'ha autoritzat la reobertura del Centre sindicalista.

El governador, que ha tornat de

nora de moment el rumb que ha

gin pres amb l'embarcació francesa en què s'han evadit els deportats.

Ha afegit que els evadits han pogut dirigir-se a un d'aquests tres punts: A Port-Etienne, a Sant Lluís del Senegal o a Dakar.

El més probable és que s'hagin dirigit a aquest últim indret, puix que si bé és el més distant de tots tres, es dona la circumstància que hi poden trobar vaixells que els conduïxin amb seguretat i comoditats al lloc que tinguin pensat.

També creu que les embarcacions que han sortit en persecució dels evadits no podran agafar-los.

La família del capità Fernández Silvestre i d'altres reben telegrams

Madrid, 4. — Aquest matí la família del capità senyor Fernández Silvestre ha rebut un telegrama del dit senyor, datat a Port-Etienne, en el qual manifesta que està bé, però no dona cap detall de l'evasió.

Ultra la família del senyor Fernández Silvestre altres familiars d'alguns dels evadits també han tingut aquest matí notícies telegràfiques d'ells.

Sense notícies oficials, encara

Madrid, 4. — A les set de la tarda, el director del Marroc ha tornat a rebre els periodistes i els ha manifestat que encara no tenia cap notícia; no havia rebut cap comunicació ni de les nostres possessions ni de l'Àfrica ni tampoc sabia que els refugats haguessin desembarcat en cap colònia francesa.

El director del Marroc ha afegit que ignorava, en el moment de parlar amb els periodistes, si el governador general del Sahara, senyor Canizares, havia arribat a Villa Cisneros.

S'ha donat una versió distinta a la ja coneguda, dient que els comunistes foren agredits pels sindicalistes.

Com a conseqüència del tretotge resultant ferits Roser Roda, que donia agafats de la mà dos fills seus petits, la qual presentava una ferida a la cuixa dreta sense cap de sortida; l'oficial de telègrafs Josep Jiménez Cisneros, que prenia salt en un bar proper al lloc de la col·lisió, el qual va rebre un tret a la cama dreta sense orifici de sortida; i l'obrer Josep Rodríguez Fernández, amb una ferida al peu dret.

Aquest darrer és president del Sindicat Autònom de Descarters, que pertanyen a la Federació Comunista.

També resultà ferit Miguel Barral, porter d'una casa del carrer d'Almirallat.

El president de l'Associació de Treballadors del Port ha publicat un escrit als diaris afirmant que els sindicalistes, amb el propòsit de destruir l'agrupació de transportistes, presentaren al patró d'un vaixell demanant-li que els confegís la sortida del vaixell.

Davant la negativa del patró, que ja tenia contractat el servei als obrers del port, el de C. N. T. s'adreçaren al Centre Social Comunista i l'emprenen a trets amb tots els que eren a la porta.

Un assalt a una granja

Sevilla, 4. — Comunicat de Carmona que a la granja de la vidua de Zayas es presentaren diversos obrers que es disposaren a emportar-se les olives.

Els fills de la propietària, que tractaren d'oposar-s'hi foren agredits pels assaltants i repel·lits a gressió, sostenint-se davant els grups fins que arribaren forces de la guàrdia civil que reduïren els assaltants.

Deu pobles secundaran la vaga dels flequers sevillans

Sevilla, 4. — El Sindicat de l'Indústria de la Panificació ha tramès a la premsa un escrit dient que l'amençada vaga dels flequers sevillans serà secundada per deu pobles dels voltants de Sevilla i altres diversos pertanyents al Sindicat provincial.

Afegíen que la vaga obreria a què els patrons de Guadalupe no han complert les bases; motivant una vaga dels obrers flequers de la dita localitat, declarada al setembre darrer i que sostenen fins avui.

Si el governador aconseguís el compliment de les bases, retiraran l'ofici de vaga.

Sindicalistes alliberats

Terol, 4. — Han estat posats en llibertat els directius dels sindicats del poble de San Agustín, els quals

EL CONFLICTE DEL CHACO

La Paz, 4. — Amb l'objecte de rectificar les informacions publicades a l'estranger, segons les quals les tropes paraguayes havien obtingut recents triomfs al Chaco, s'anuncia oficialment que els soldats bolivians es mantenen fermes a les noves posicions del fort Corrales, que ocuparen el dia d'ahir, després d'infligir serioses pèrdues a l'enemic.

També s'anuncia que continua l'avanç de l'exèrcit bolivià al sector Saavedra, on s'ha apossat d'importantes fortificacions estratègiques i abundant material de guerra. — Fabra.

Asunción, 4. — El ministeri de la Guerra ha facilitat un comunicat en el qual es diu que en els combats lliurats diumenge i dilluns darrers, resultaren morts 250 bolivians. — Fabra.

La Paz, 4. — La Cancelleria boliviana ha publicat el següent comunicat del Comandament de la cinquena divisió, relatiu al bombardeig de Puerto Pacheco: "Avions volaren vora dreta Olquina i Paraguari, territori indisublimment bolivià. Es respecta curiosament la neutralitat del Brasil." — Fabra.

passar les festes amb la seva família, ha dit que havia gestionat a Madrid assumptes d'interès per a la província.

Segueix la vaga de la mina del Hoyo

Bilbao, 4. — El governador ha manifestat que continua la vaga a la mina del Hoyo, situada a Muskut. Malgrat de les mesures adoptades per evitar coaccions, i després d'haver-se convingut una fórmula d'acord, els miners es neguen a acceptar tot el que no sigui proposat per ells.

Durant tota la setmana és garantida la llibertat del treball, i en el cas de no presentar-se hi els obrers que figuren a la plantilla, l'empresa quedarà en llibertat per admetre altres treballadors, qualser que sigui l'associació a què pertanyin.

Els sindicalistes navarresos

Pamplona, 4. — Els elements de la U. G. T. del poble de Cascanate, que estan en vaga, demanen la destitució de l'alcalde i del secretari del Jutjat. Es realitzen gestions per solucionar els conflictes pendents.

A Estella han estat detinguts tres individus, sorpresos quan celebraven una reunió clandestina.

El governador ha ordenat la clausura de l'establiment on es reunien.

Hom sap que els dits individus havien adoptat acord no publicables, per tenir moltíssima gravetat, segons ha manifestat el governador.

La vaga ferroviària a Navarra

Pamplona, 4. — S'efectuen gestions per esborrar l'origen d'unes fulles clandestines en les quals s'extia a la rebellió militar.

Les fulles han estat lliurades als tribunals de la dita jurisdicció.

Respecte a l'amençada vaga ferroviària, ha manifestat el governador que únicament vagarà el personal de la Confederació Nacional del Treball i que quedaran acomiadats els obrers que plantegin l'atur.

Les vagues a València

València, 4. — El governador interí ha manifestat que continuen les gestions per resoldre les vagues pendents, i que té bones impressions respecte a la solució de la de metallúrgics.

Ha afegit que ha ordenat als magatzemistes de ferro que obrin llurs establiments, i que els imposarà fortes sancions en cas de desobediència.

Multes a Ciudad Real

Ciudad Real, 4. — El governador ha imposat una multa de 500 pessetes a set veïns del poble de Solanes, per haver comprat olives robades.

També ha imposat una multa de 50 pessetes al sindicat de Puertollano per celebrar una reunió clandestina.

De la quantia, darrerament assenyalada, ha imposat multes a diversos veïns per pertorbar l'ordre a la sessió de l'Ajuntament i per no obeir les ordres del governador, relatives al lliurament d'armes.

Manifestació comunista a Sant Sebastià

Sant Sebastià, 4. — El governador ha prohibit avui la celebració d'un miting comunista que s'havia anunciat per a protestar contra les agressions de què són objecte els obrers pescadors.

Un grup de tres-cents pescadors es dirigí al govern civil en manifestació tumultuosa.

La força de seguretat donà una càrrega, i aconseguí dissoldre els grups.

El governador ha publicat una nota anunciant que prodirà sense contemplacions contra els elements que es lloren entre els pescadors.

A ALEMANYA

La situació del Govern de Prússia

Berlin, 4. — En els cercles polítics ha despertat cert interès la pròxima entrevista que s'anuncia entre el canceller von Schleicher i el president del Consell prussià, que fou deposat, el socialista Otto Braun. Mentre per una banda sembla que Schleicher seria partidari de trobar una fórmula que permetés la constitució a Prússia d'un govern parlamentari, cessant en les seves funcions l'actual comissari del Reich que n'era Von Papen, per altra banda, sembla que els social-demòcrates entenen que cal anar a unes noves eleccions de la Dieta prussiana, ja que l'estat d'espirit de la població no respon a la força numèrica que tenen els nacional-socialistes en el dit Parlament prussià. El nou Govern hauria de formar-se en consonància amb el resultat del nou escrutini. — Fabra.

Les eleccions de Lippe

Munich, 4. — Hitler dirigirà personalment la campanya electoral a l'Estat de Lippe per a les eleccions de la Dieta.—Fabra.

Els sense feina

Berlin, 4. — Es calcula en 2.900 milions de marcs la quantitat necessària en l'actual exercici per a cobrir el pressupost per a atendre els sense feina. — Fabra.

La volta al món en auto

Madrid, 4. — Els expedicionaris que formen el grup "La volta al món" senyors Santander, Dower, Masariego i mecànic Sanjosé, han recorregut en el seu automòbil, normalment, fent un promedi de 300 quilòmetres diaris, Biarritz, París, Vichy, Avinyó, Niza, Gènova, Venècia, Trieste, Subjania, Belgrad, Sofia, Constantinopla, Beirut, Damasc i Jerusalem.

A tot arreu han estat molt atesos pel nostre personal diplomàtic i consolar i pels franciscans espanyols que realitzen a Orient una meritíssima labor a benefici dels interessos materials i espirituals d'Espanya.

El cotxe dels expedicionaris, quedà detingut en la seva ruta, després de la sortida de Jerusalem, per les dificultats que oferia el desert, en el qual estigueren abandonats 42 hores, i foren recollits per un camió de turistes que els conduí a Rutbar.

Remorcat el cotxe, gràcies al concurs prestat pel cònsol espanyol a Palestina, que facilità els mitjans per a això, els expedicionaris han reanadat el seu viatge a Bagdad.

Els senyors Santander, Dower, Masariego i mecànic Sanjosé, es proposen arribar a Filipines a mitjans d'aquesta mes.

Un socialista, autor dramàtic

Sevilla, 4. — El regidor socialista i diputat a Corts senyor Fernández Egochea, s'ha dirigit als seus amics que esperaven per a celebrar l'acostumada reunió de la minoria socialista, dient-los que no podia venir a Sevilla per estar acabant en unió amb el seu col·laborador Josep Maria Granada, la reforma de la seva obra "Andalucía la Brava", que s'estrenarà aviat a Madrid.

Homenatge a Pérez Galdós

Las Palmas, 4. — S'ha celebrat un gran acte d'homenatge davant el monument a Benito Pérez Galdós.

Hi desfilà una enorme multitud que llançà gran quantitat de flors.

També es van col·locar monuments corones.

Va amenitzar l'acte la Banda Municipal.

Aquesta nit se celebra una funció d'homenatge al teatre Pérez Galdós.

Un ferit operat que es nega a ésser cloroformitzat

Sevilla, 4. — Josep Miguel Pascual, ferit en un atacament, va ésser operat avui a l'Hospital central.

No va voler que el cloroformitzessin, i sense cap mena d'anestèsia li fou extreta pel costat una bala que tenia estajada al pit.

La qüestió Fleta als tribunals

Madrid, 4. — Els periòdics públics avui la següent nota:

La Junta Nacional de la Música i Teatres Lirics no contesta la carta que el senyor Fleta ha enviat als periòdics, ni als apassionats comentaristes que aquestes publicacions amb tal motiu per haver lliurat la qüestió als tribunals de justícia.

Conferència política suspesa

Còrdova, 4. — Ha manifestat el governador que suspengué la conferència pública anunciada pel diputat senyor García Hita, per presumir fonamentalment que es produïren incidents entre socialistes, sindicalistes i republicans.

ESTRANGER

Els japonesos a Xang-Hai Kuan

La ciutat és una ruïna i plena de cadàvers — ¿Podrà ésser localitzat el conflicte?

Pequin, 4. — La ciutat de Shang-Hai-Kuan no és més que una ruïna sota la qual hi ha nombrosos cadàvers de soldats i paisans xinesos. Cinc cents soldats de la infanteria xinesa que s'oposaren a l'avanç japonès amb gran heroisme, foren aniquilats pel terrible foc dels canons de terra i mar, malgrat de la qual cosa resistiren moltes hores, i donaren temps a organitzar la retirada de la resta de les forces xineses.

Aquestes s'han concentrat a uns dos quilòmetres de la ciutat, on obren precipitadament extenses trinxeres disposats a entorpir l'avanç dels nipons.

Notícies de font xinesa asseguren que altres tres vaixells de guerra japonesos han intentat desembarcar llurs tripulacions a Cing-Wangtao, però l'obstinada resistència de les tropes xineses ho ha evitat. — Fabra.

La resposta del mariscal Xang-Sue-Liang

Pequin, 4. — El mariscal Xang-Sue-Liang ha contestat la nota japonesa que el feia responsable de totes les conseqüències derivades per l'incident de Shang-Hai-Kuan; diu que la responsabilitat de tot el succeït recau sobre els japonesos. A més, de mana que en el succés totes les comunicacions japoneses es dirigeixin al Govern de la Xina.—Fabra.

L'origen de l'incident, segons informacions japoneses

Toquio, 4. — L'Agència Rengo publica la següent referència oficial dels combats entre xinesos i nipons i de l'ocupació per aquests darrers de la ciutat de Shang-Hai-Kuan.

La topada entre les forces armades fou deguda a què les tropes xineses violaren l'acord clos a ran de l'incident ocorregut el dia abans, i que es produí de la següent manera:

Uns soldats xinesos llançaren dues bombes sobre un lloc de policia japonesa de Shang-Hai-Kuan mentre que altres soldats desapareixen en direcció a la residència del capità de l'estamentada gendarmeria. També havien estat llançades diverses bombes contra uns acantonaments de guàrdies fronterissos manxús.

S'incienaren de seguida gestions entre les autoritats civils i militars xineses i japoneses per a donar una solució pacífica a l'incident, fent per manera que no tornessin a ésser molestats els residents japonesos en els acantonaments militars del seu país. A més, la policia nipona podria circular lliurement al barri manxú de Shang-Hai-Kuan per a protegir els seus residents i assegurar la vigilància del ferrocarril. A més, es preveia la retirada de les tropes xineses de llurs fortificacions.

Així que es presentà la primera patul·la de la guarnició nipona al barri de Nankuang, fou rebuda a trets i amb granades de mà. Això fou l'origen dels combats que han acabat amb l'ocupació total de la ciutat per part de les tropes japoneses. — Fabra.

Els japonesos volen localitzar el conflicte

Toquio, 4. — El Govern, després de la reunió celebrada ahir, acordà enviar instruccions a les autoritats japoneses del nord de Xina perquè entaulin negociacions amb els representants de Xang-Sue-Liang amb mires

a solucionar i localitzar les derivacions del dit incident.

A més, la delegació japonesa a Ginebra ha rebut l'encàrrec d'informar de l'assumpte a la Societat de Nacions. — Fabra.

Les pretensions del general Nakamura

Xang-Hai, 4. — S'anuncia que el Govern desitja localitzar l'incident de Xang-Hai Kuan. Les notícies de Nankin confirmen aquest rumor.

Circula també el rumor que el general japonès Nakamura ha presentat al mariscal Xang-Sue-Liang les tres següents demandes:

Primera. Que li presentin excuses el mariscal Xang-Sue-Liang i el comandant xinès de la ciutat de Xang-Hai Kuan.

Segona. Que l'estació de Xang-Hai Kuan sigui col·locada sota el control de l'Estat manxú.

Tercera. Que la zona de la ciutat de Xang-Hai Kuan sigui declarada neutra.

L'acceptació de les demandes del general Nakamura donaria a les autoritats manxús el cap de la línia ferroviària i l'estació quedaria dintre de la Gran Muralla. — Fabra.

Gestions de l'ambaixador anglès a Toquio

Toquio, 4. — L'ambaixador britànic ha estat conferenciant amb el senyor Uchida, creient-se que hauran tractat de les següents derivacions per l'ocorregut a Shang-Hai Kuan. — Fabra.

Ordres a un vaixell japonès de guerra

Toquio, 4. — El vaixell porta-mines "Tokwa", que és a Sasebo, ha rebut ordre de salpar amb direcció a Xing-Wangtao, com a mesura de precaució. — Fabra.

Les forces xineses

Londres, 4. — De Mukden telegrafia al "Daily Telegraph" que el general Xang-Sue-Liang ha tramès amb tota urgència, 150 camions de tropes i armaments amb direcció al nord per a oposar-se a l'avanç dels nipons.

No obstant, en els cercles japonesos es considera que la situació de l'estament general és molt precària a causa de no poder-se comptar amb la fidelitat d'alguns dels seus generals.

Les comunicacions ferroviàries entre Mukden i Pequin es troben interrompudes. — Fabra.

Pequin, 4. — Oficialment s'anuncia que les tropes xineses s'han retirat de Shang-Hai-Kuan davant la superioritat de l'enemic, i després d'una heroica resistència que ha permès que el gros de les tropes pogués sortir per ferrocarril. Les dites tropes són ara sota la protecció d'un tren blindat prop de Xing-Wangtao.

Per altra banda, hom sap que hi ha diversos trens blindats portant tropes japoneses amb direcció a Xing-Wangtao. — Fabra.

L'esquadra anglesa

Xang-Hai, 4. — L'almirall Sir Howard Kelly, comandant cap de l'esquadra britànica en aigües de la Mar de Xina, ha ordenat als vaixells britànics "Bridge Water" i "Folkestone" que es dirigeixin, a tota marxa,

a la ciutat de Xang-Hai Kuan per a protegir els interessos i els súbdits britànics d'aquella regió. — Fabra.

Els Estats Units no reconeixen les conquestes territorials

Nova York, 4. — En els cercles polítics hom assegura que el Govern nord-americà ha decidit negar-se, arribat el cas, a reconèixer tota conquesta territorial, realitzada amb desprec dels Tractats internacionals. — Fabra.

El punt de vista d'un socialista

Viena, 4. — En la reunió de la Comissió d'Hisenda del Consell Nacional, el diputat socialista senyor Bauer ha criticat durament l'actitud de la Societat de Nacions en el conflicte d'Extrem Orient.

Lamentà que Austràlia no s'hagués adherit a les gestions d'Espanya, Suècia i Txecoslovàquia, que tenien per objecte obligar la Societat de Nacions a prendre una actitud de conformitat amb l'informe Lytton.—Fabra.

El ferrocarril de l'Est xinès

Kharbin, 4. — Els japonesos han arribat a Pogranichnaya, desambarrassant la secció oriental del Camí de Ferro de l'Est xinès dels bandolers que hi havia. — Fabra.

Sembla que els japonesos no fan pensament d'evacuar la ciutat

Toquio, 4. — El Govern japonès manifesta que si les tropes xineses continuen en les seves importants operacions, es veurà obligat a adoptar les mesures previstes en el Protocol de l'any 1901, o sia el manteniment de les tropes japoneses a Xang-Hai-Kuan. — Fabra.

Toquio, 4. — De l'Agència Rengo: Un representant del ministre de la Guerra ha declarat que les autoritats militars japoneses no tenen la intenció de permetre que s'agregui la situació a Xang-Hai-Kuan, però que no poden deixar passar sense resposta les provocacions xineses.

Afegí que indubtablement aquestes provocacions havien estat fetes amb l'objecte d'incitar a intervenir la Societat de Nacions, i obligar Rússia i Amèrica a ocupar-se de les diferències xino-japoneses, continuant així l'actuació anti-japonesa adoptada pel Comitè Executiu Central i pel Consell polític de Pequin. — Fabra.

La situació a Xang-Wangtao

Pequin, 4. — Segons ràdio telegrams de Xing-Wan-Tao, el que s'ha via cregut al principi un bombardeig de la dita població, va ésser solament un canvi de salutacions reglamentàries entre dos navilis japonesos i uns creuers anglesos, que arribaren al port. — Fabra.

Notícia desmentida

Washington, 4. — Al Departament d'Estat es desmenteix la notícia que ha circulat segons la qual els Estats Units havien protestat prop del Govern japonès contra els combats lliurats a Xang-Hai-Kuan. — Fabra.

Disposicions de la "Gaceta"

Madrid, 4. — La "Gaceta" publica els següents decrets:

Admetent la dimissió del sots-secretari de Comunicacions, senyor Angel Galarza, i nomenant per a aquest càrrec el senyor Emilio Palomo.

Nomenant governador civil de Madrid el senyor Mariano Joven.

Disposant que cessi en el càrrec de governador de Rio de Oro el senyor Ramon Regueru; comandant d'infanteria.

Intenten cremar una ermita

Alacant, 4. — Uns desconeguts intentaren cremar l'ermita situada a dos quilòmetres d'Elx i llançaren per la teulada, on obriren un forat, bidons de gas solita.

El guàrdia de l'ermita pogué sufocar l'incendi, que destruí part de la finestra.

L'AGRESSOR DE VENTURA GASSOL

Madrid, 4. — En compliment d'ordre judicial, ha estat posat en llibertat provisional Josep Blanes, acusat d'haver atacat amb un ganivet a Ventura Gassol.

Un original sistema de pacificar els esperits

Múrcia, 4. — A Caravaca, durant la festa de comiat de l'any, es donaren moris a la República i fou xiat l'himne nacional per una individual que es titllava pacificador d'esperits, els quals foren multats amb 30 pessetes.

EL CENTRE CATALA DE PARIS CELEBRA L'AUTONOMIA DE CATALUNYA

Al final de la festa ha mort l'ex-alcalde de Figueres senyor Martí Estartús

París, 4. — Amb motiu de la diada de Cap d'Any, s'ha celebrat la festa organitzada pel Centre Català de París, per a celebrar l'autonomia de Catalunya.

Hi assistiren un centenar de comenials, en representació de totes les branques de l'activitat catalana a París, artistes, periodistes, industrials, comerciants, obrers, etc., així com també delegacions d'entitats germanes del Rosselló i Provença i de la Cambra de Comerç Espanyola de París.

Als postres, el president del Centre, senyor Cluat, saludà tots els assistents fent destacar la importància de l'acte i congratulant-se de l'èxit.

Donà lectura a cartes d'adhesió a l'acte que se celebrava del President de la Generalitat de Catalunya, senyor Macià; de l'ambaixador d'Espanya a París, senyor Madariaga, i del senyor Henry Torres, que per trobar-se fora de París no pogué assistir a l'acte.

El vice-president, senyor Ferrer Mestre, féu un resum històric de la decadència i renaixença de Catalunya, des de la caiguda de Barcelona en setembre de 1714 fins al dia 6 de desembre de 1932, en què es reuneixen les Corts Catalanes que han d'aplicar l'Estatut d'autonomia.

Comparà amb aquest motiu l'actitud dels Borbons amb la de la República, i dedicà un sentit elogi a aquesta part de la llibertat que Catalunya reclama ja al règim anterior.

Recordà després les diferents raons demostratives de l'existència d'una voluntat catalana, voluntat que canalitzà primer un patrio exemplar: Prat de la Riba, fins arribar a l'hora present en què són restaurades les Corts i la Generalitat de Catalunya, que presideix un home símbol: Francesc Macià.

Assenyala després la importància de l'obra realitzada per l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana i demanà l'adhesió de tots els catalans residents a París a l'homenatge que Catalunya tributa al mestre dels mestres, restaurador de la llengua catalana: Pompeu Fabra.

Parlà després el senyor Mingueu, en representació de la Cambra de Comerç Espanyola a París, el qual digué que aquesta, en defensar els interessos de tot Espanya, defensa els de Catalunya i de València, que són les que més exporten a França.

Al final de la festa ha mort l'ex-alcalde de Figueres senyor Martí Estartús, ex-alcalde de Figueres, ocorreguda quan es dirigia a casa seva, a conseqüència d'un atac al cor. — Fabra.

El senyor Jean Camp, president de "L'Enfant de l'Aude", felicita Catalunya per l'obtenció de l'autonomia, dient que el seu exemple estimula els ideals regionalistes dels pobles del Migdia de França.

Parlaren després el senyor Frénot, president del Centre Provençal de París, que s'adherí a les paraules del senyor Camp; el senyor Bergues, en representació de les societats del Rosselló, el qual féu notar l'amor que uneix als catalans d'una i altra part dels Pirineus; el senyor Llardent, que parlà en nom del diputat a Corts senyor Josep Sunyol i Garriga, que ha estat operat en una clínica d'aquesta ciutat, motiu pel qual no li ha estat possible d'assistir a la festa.

Comparà el descabellament del Centre Català d'avui amb el del que conegué en la seva joventut i assenyala la finalitat i la responsabilitat d'aquest en l'hora present.

Per últim, el senyor Abril, administrador del periòdic "La Rambla", de Barcelona, digué que es trobava a París sense donar-se compte que era a l'estranger, gràcies a l'existència del Centre.

La senyoreta Martín recità un poema original cantant les bel·leses de Catalunya.

El senyor Pena, corresponent de LA PUBLICITAT, dedicà després un cant al Parlament de Catalunya, que continuarà la gloriosa història de l'antic Parlament català.

El president donà per acabat l'acte i anuncià que es faria una recepta per contribuir a la subscripció oberta pel senyor Macià per a auxiliar els pobles de Catalunya damnificats pels darrers temporals.

La festa, que va estar molt animada, assenyala al final una nota tristesa: la mort sobtada del senyor Martí Estartús, ex-alcalde de Figueres, ocorreguda quan es dirigia a casa seva, a conseqüència d'un atac al cor. — Fabra.

A XILE

L'afar de la "Cosach"

Santiago de Xile, 4. — El ministre d'Hisenda ha dirigit un missatge al Parlament demanant autorització per negociar amb el Banc Central un avanç de 150 milions de pesos per restablir els valors de la "Cosach". L'operació seria concertada a un tipus mòdic d'interès.

El president de la "Cosach" ha publicat una llista de protesta per la forma en què s'ordena la liquidació de l'empresa, i exposa els inconvenients que hauran de trobar-se si es segueix el procediment proposat. No obstant, se sotmet a la disposició del Govern, i no s'oposarà a la nova administració. — Fabra.

Darrerera hora

DE BARCELONA

DE LES TROBLES DE BOMBS

Han estat posats a la disposició del Jutjat que entén en les troballes d'explosius, Ramon Bori i Colomines i Francesc Rodríguez Martínez, complicats, segons sembla, en la troballa de bombes i armament al carrer de Mallorca.

UN ACTE DE SABOTATGE

Ahir fou tallada una conducció elèctrica al carrer del Consell de Cent, entre els de Castillejos i Igualtat, i quedà a les fosques aquell tros.

Es relaciona aquest acte de sabotatge amb l'agitació extremista.

ROBATORIS

Avantprojecte de Constitució de Catalunya

A continuació publicarem el text íntegre de l'avantprojecte de Constitució interior de Catalunya. Aquest avantprojecte ha estat elaborat en principi per la Comissió Jurídica Assessoradora de la Generalitat, i estudiat i corregit pel Consell.

Al final del text, que serà presentat al Parlament com a ponència de Govern, publicarem els dos vots particulars que han estat formulats al si de la Comissió Jurídica Assessoradora pels senyors Francesc Maspons i Anglès i Enric Febre, respectivament.

Declaració preliminar

El Parlament de Catalunya, en nom del Poble Català, i en exercici de l'autonomia que li ha estat reconeguda, decreta i sanciona la present

CONSTITUCIÓ

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1.—Catalunya ordena en aquesta llei fonamental l'ésser règim d'autonomia, d'acord amb la Constitució de la República espanyola i l'Estatut de 15 de setembre de 1932.

Art. 2.—A Catalunya el Poder emana del poble, que l'exerceix per mitjà dels organismes de la seva Generalitat.

Art. 3.—El territori de la Catalunya autònoma està constituït pel que formaven les extingides províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona el 15 de setembre de 1932.

La capital de Catalunya és Barcelona.

Art. 4.—El català és la llengua pròpia de Catalunya.

L'ús oficial del català i del castellà es farà de conformitat amb el que disposa l'article 2 de l'esmentat Estatut.

Art. 5.—La bandera de Catalunya és la tradicional dita de les quatre barres, o sigui de quatre faixes vermelles en camper groc.

L'escut serà també el tradicional dels quatre pals vermells en camper d'or.

Art. 6.—Les lleis i preceptes reglamentaris de caràcter general de Catalunya obligaran, dintre el seu territori, als vint dies de llur promulgació, si no disposen el contrari.

S'entendrà feta la promulgació el dia en què acabi la publicació en el diari oficial de la Generalitat.

Art. 7.—Les lleis no tindran efecte retroactiu.

No obstant, podrà donar-se aquest caràcter a determinades lleis sempre que existeixin motius justificats per a fer-ho i concorrin a llur votació les dues terceres parts dels Diputats possessonats de llur càrrec.

Art. 8.—Les lleis només podran ésser derogades per altres lleis. La llei regula els efectes dels usos i consuetuds.

TÍTOL II

Drets i deures dels catalans

Art. 9.—Tindran la condició política de catalans, d'acord amb el que disposa l'article 4 de l'Estatut de Catalunya, els efectes del règim autònom en ell establert:

1.—Els que ho siguin per naturalesa i no hagin adquirit veïnatge administratiu fora de Catalunya.

2.—Els altres espanyols que adquirint aquest veïnatge a Catalunya.

3.—Els estrangers que hagin adquirit la nacionalitat espanyola, segons la Constitució i les lleis de la República, i veïnatge administratiu a Catalunya.

L'esmentada condició de català atribueix el lliure exercici dels drets polítics dimanants de la present Constitució, a més dels de la Constitució de la República.

Art. 10.—Quant a l'ús i aplicació del Dret civil català a les persones residents a Catalunya i fora d'ella, s'estarà al que disposin les lleis que regulin aquesta matèria.

Art. 11.—Els funcionaris i obrers de les Corporacions públiques de Catalunya regides per la Generalitat o que depenguin d'ella, tindran lliure accés a tots els càrrecs d'elecció popular, sense necessitat de prèvia autorització, llevats els casos d'incompatibilitat i d'excepció que estableixin les lleis.

Sempre que els càrrecs d'elecció popular no tinguin retribució assignada, els funcionaris i obrers manuals de les Corporacions esmentades que hagin estat elegits continuaran percebent la que rebien per raó del seu treball.

Art. 12.—Tots els funcionaris, obrers i assalariats, dependents del comerç i de la indústria tindran facultat per a disposar del temps necessari per a exercir llurs drets polítics i els càrrecs honorífics i d'elecció popular, sense menys de llurs retribucions, quan el càrrec obtingui no la tingui assignada.

Art. 13.—La llei és igual per a tots. Catalunya no reconeix privilegis personals de cap mena que es basin en la naturalesa, la filiació, el sexe, la classe social, la riquesa, les idees polítiques i les creences religioses.

Art. 14.—Tots els catalans estan obligats a contribuir, proporcio-

nalment als seus mitjans econòmics, a les càrregues tributàries votades pels poders i organismes facultats legalment per imposar-les.

També tenen el deure de realitzar les prestacions personals que les Autoritats competents determinin.

Art. 15.—La Generalitat mantindrà els drets individuals i garanties polítiques establerts en la Constitució de la República, així com també l'absoluta llibertat de creences i de consciència.

A tot quant fa referència a les relacions del Poder públic amb les Esglésies, Congregacions i Associacions religioses, la Generalitat estarà al que disposa l'article 3, paràgrafs primer i segon, de l'article 26 de l'esmentada Constitució.

Art. 16.—Sense perjudici del dret que es reserva el Govern de la República en l'article 42 de la Constitució, el Govern de la Generalitat podrà suspendre totalment o parcialment en el territori de la seva jurisdicció, o en part d'ell, els drets i garanties consignats en els articles 29, 31, 38 i 39 de l'esmentada Constitució, escoltant el parer de la Junta de Seguretat de Catalunya, i regirà, durant la suspensió, la Llei d'ordre públic de la República. El Govern sotmetrà el decret de suspensió dintre el termini de vuit dies al Parlament de la Generalitat, el qual es reunirà automàticament el dia novè, sense necessitat de convocatori.

Cas d'estar dissolt el Parlament, la Diputació Permanent el substituirà en totes les facultats reconegudes a aquell en el present article. La suspensió no podrà excedir de trenta dies sense autorització expressa del Parlament. Per a restablir els drets i garanties suspesos abans del termini fixat, el Govern escoltarà el parer de la Junta de Seguretat de Catalunya.

Els preceptes d'aquest article no tindran aplicació en els casos que prevenen els números primer i segon del paràgraf primer de l'article novè de l'Estatut.

Art. 17.—Catalunya facilitarà l'accés a tots els graus d'ensenyament als escolars més aptes i mancats de mitjans econòmics.

Art. 18.—Els catalans majors de 23 anys, sense distinció de sexe, tindran el dret de sufragi.

Una llei especial determinarà el sistema i les condicions referents a l'exercici d'aquest dret.

Art. 19.—De conformitat al que disposa l'article 34 de la Constitució de la República, el Poder públic a Catalunya no podrà subjectar a prèvia censura la difusió de les idees i opinions, ni impedir la circulació de llibres i periòdics, sinó per resolució judicial fonamentada.

Art. 20.—El Poder públic haurà de donar assistència a la maternitat, als infants, als vells, als malalts i als invàlids que la necessitin i auxiliis econòmics a les famílies nombroses desvalgudes.

La Generalitat establirà les institucions d'ensenyament professional, de beneficència i d'assistència social i de protecció moral, jurídica i material dels menors, als indrets catalans que estimi més apropiats per a portar a bon fi les seves funcions.

Article 21.—Les associacions legalment constituïdes amb fins no lucratius, i les persones jurídiques, tenen, en quant els siguin aplicables, els drets de les persones individuals d'acord amb les lleis.

Article 22.—Tot espanyol tindrà accés als càrrecs públics sense altra condició que la seva capacitat, d'acord amb la llei.

TÍTOL III

Família i propietat

Art. 23.—La família resta sota la salvaguarda de la Generalitat. Les lleis civils determinaran els drets que corresponen als fills i establiran les normes per a la investigació de la paternitat.

Els deures dels pares envers els fills tinguin fora de matrimoni no podran ésser inferiors als que fixa la Constitució de la República.

Art. 24.—L'exercici del dret de propietat s'ha d'inspirar en l'interès social.

La Generalitat l'empara i afiança, en quant serveixi aquesta finalitat.

Art. 25.—La propietat no serà mai objecte de confiscació. Podrà, però, ésser expropiada i socialitzada d'acord amb el que disposin la Constitució de la República i les lleis.

Art. 26.—Tots els béns, mobles i immobles i objectes de tota mena que tinguin interès històric, artístic o científic, poden ésser declarats d'interès públic. La Generalitat ordenarà les normes per a la seva conservació, en coordinació amb les que regeixin el patrimoni cultural de l'Estat.

TÍTOL IV

Generalitat de Catalunya

Art. 27.—La Generalitat de Catalunya és l'organisme jurídic de la seva autonomia. La componen el Parlament, el President de Catalunya i el Consell Executiu o Govern.

CAPÍTOL I

Parlament

Art. 28.—La potestat de fer les

lleis i derogar-les correspon al Parlament, constituït pels Diputats elegits pel poble per mitjà del sufragi universal, directe, igual i secret.

Art. 29.—Seran elegibles per al càrrec de Diputat els ciutadans majors de 23 anys, sense distinció de sexe ni d'estat civil, que reuneixin les condicions que determini la llei electoral.

Art. 30.—La llei regularà l'exercici del sufragi i determinarà les incapacitats i incompatibilitats per a ésser Diputat.

Art. 31.—Els Diputats són inviolables per raó dels vots i opinions que emetin en l'exercici del càrrec.

Art. 32.—Els Diputats no podran ésser detinguts sinó en cas de delictes flagrants.

La detenció serà notificada tot seguit al Parlament, o en el seu cas, a la Diputació Permanent.

Art. 33.—Els Diputats representen tot el poble.

Art. 34.—El mandat parlamentari durarà quatre anys, a comptar des de la data de constitució del Parlament.

Art. 35.—Els Diputats seran reelegibles indefinidament.

Una llei fixarà llur retribució.

Art. 36.—El Parlament resoldrà sobre la validesa de les eleccions dels Diputats, i sobre llurs incapacitats i incompatibilitats.

Art. 37.—Els Diputats tenen iniciativa per a proposar lleis, d'acord amb el Reglament interior del Parlament.

Art. 38.—El Parlament es reunirà, sense necessitat de convocatori, el primer dia hàbil dels mesos de maig i octubre de cada any, i endemés, sempre que sigui convocat pel President de la Generalitat o pel del Parlament.

Quan no hi hagi acord en contrari pres per la majoria dels Diputats possessonats de llur càrrec, les reunions ordinàries del Parlament duraran com a mínimum un mes a la reunió de maig, i dos mesos a la d'octubre.

Si des de la darrera sessió de qualsevol de les reunions ordinàries transcorreguessin més de quatre mesos sense que el Parlament hagués actuat, el seu President haurà de convocar dintre els quinze dies següents, si les dues cinquantès parts dels Diputats possessonats del càrrec ho demanen.

Art. 39.—Les resolucions del Parlament s'acordaran per majoria de vots, però per a votar les lleis serà necessari el "quorum" de la meitat més un dels Diputats que componguin el Parlament, excepte en els casos en què aquesta Constitució o la llei exigeixin major nombre.

Aquest "quorum" serà necessari encara cap Diputat no l'extingui.

Art. 40.—Els Consellers tenen veu al Parlament, encara que no siguin Diputats.

Art. 41.—El Parlament no podrà exercir funcions judicials.

Art. 42.—Els Diputats, en posseïssin-se del càrrec, hauran de fer la promesa de "ésser fidels a la República i a Catalunya, i exercir el càrrec lleialment, amb dignitat i consciència.

Art. 43.—Correspondrà al Parlament l'exercici de la funció fiscalitzadora dels actes del Govern.

Art. 44.—El Parlament podrà significar, per mitjà de proposicions de desconfiança, la seva disconformitat envers l'actuació del Govern o de qualsevol dels Consellers.

Aquestes proposicions no seran admeses a tràmit si no són presentades pels quinze Diputats, i no podran ésser discutides i votades fins després de passats cinc dies de la seva presentació al President del Parlament.

Les proposicions esmentades no tindran cap efecte si no són aprovades per la majoria dels Diputats possessonats del càrrec.

Sempre que el Govern vulgui donar a una votació del Parlament el caràcter d'una demostració de confiança, s'entendrà negada si li és adversa.

Art. 45.—La condició de Diputat finex per les causes indicades en l'article 48 d'aquesta Constitució, per la pèrdua de la capacitat per a ésser-ho i per renúncia.

Art. 46.—En la constitució de les Comissions parlamentàries haurà de donar-se participació a les minories, en proporció al nombre de Diputats de cada una d'elles.

Art. 47.—El Parlament elegirà els seus Presidents, Vice-presidents i Secretaris entre els Diputats.

Art. 48.—El Parlament finirà: Primer.—Per l'expiració del termini legal de duració.

Segon.—Abans, si ho acordà el propi Parlament.

Tercer.—Per referèndum popular, d'acord amb l'article següent:

El President de la Generalitat convocarà eleccions generals tres mesos abans de l'expiració del termini legal de duració del Parlament. En els dos últims casos del paràgraf anterior, el Parlament continuarà reunint-se i actuant legítimament sempre que el President de la Generalitat deï el de convocar eleccions legislatives dintre dels vuit dies d'haver finalitzat el Parlament, per una data no més

hunyana dels seixanta dies següents.

Art. 49.—Per ésser acordada la dissolució per mitjà d'un "referèndum" popular serà necessari que el propi o el vint per cent dels electors o el President de la Generalitat, i que l'aprovin la majoria dels votants.

No es podrà fer ús d'aquest dret dintre dels sis mesos darrera de la vida legal del Parlament.

Si el "referèndum" ha estat de manat pel President de la Generalitat, i el seu resultat li és advers, quedarà dimíttit.

Si la proposta de dissolució obtingués majoria absoluta en el referèndum, el Parlament quedarà dissolt. En aquest cas el President haurà de convocar noves eleccions dintre el termini de vuit dies, les quals hauran de tenir efecte dintre els seixanta dies següents.

El Parlament no podrà presentar cap proposició de desconfiança envers el Govern, mentre el referèndum estigui pendent de votació.

Art. 50.—El poble català podrà exercir el dret d'iniciativa i presentar proposicions de llei al Parlament.

Per a l'exercici d'aquest dret serà necessari que ho demani almenys un vint per cent dels electors.

La iniciativa així aprovada tindrà el caràcter d'una proposició de llei presa en consideració pel Parlament.

Art. 51.—L'exercici dels drets de referèndum i d'iniciativa seran regulats per una llei especial.

Art. 52.—El Parlament es reunirà i actuarà ordinàriament a Barcelona.

En casos excepcionals, però, i per acord d'aquest, o per iniciativa del seu President, podrà reunir-se i actuar en altres indrets de Catalunya.

Art. 53.—El Parlament legislarà privativament sobre les matèries següents:

a) Divisió territorial.

b) Règim local i la seva organització.

c) Carreteres, ferrocarrils, canals, ports i totes les obres públiques de Catalunya, excepte el que disposa l'article 15 de la Constitució de la República.

d) Serveis forestals, agrònomic i pecuaris; sindicats i cooperatives agrícoles i associacions i societats agràries; política i acció social agrària, llevat del que es disposa en el paràgraf cinquè de l'article 15 de la Constitució de la República, i reserva sobre lleis socials consignada en l'extrem primer del mateix article.

e) Beneficència.

f) Sanitat interior, exceptuant el que disposa el número setè de l'article 15 de la Constitució de la República.

g) Establiment i ordenació dels centres de contractació de mercaderies i valors, de conformitat amb les normes generals del Codi de Comerç.

h) Cooperatives, Mutualitats i Pòsits, amb la salvetat, respecte a les lleis socials, consignada en el paràgraf primer de l'article 15 de la Constitució de la República.

i) L'islació en matèria civil, a excepció del disposat en l'article 15, número primer, de la Constitució de la República.

j) Organització de l'Administració de justícia en totes les jurisdiccions, llevat de la militar i de la Marina de Guerra, de conformitat amb els preceptes de la Constitució de la República, Estatut de Catalunya i lleis processals i orgàniques de l'Estat.

k) Organització del Tribunal de Cassació i normes per a la seva actuació.

l) Règim de la Justícia Municipal.

m) Pressupostos, lleis tributàries i organització dels serveis d'Hisenda.

n) Emissió d'emprèstits i organització del crèdit públic.

o) Legislació electoral.

p) Establiment de les mesures necessàries per l'execució dels Tractats i Convenis internacionals sobre matèries atribuïdes totalment o parcialment a la competència de Catalunya, segons l'Estatut.

q) Ensenyament i cultura.

r) Normes per a l'organització de tots els serveis i per a l'execució, a Catalunya, de la legislació social de l'Estat.

s) Règim del Patrimoni de Catalunya.

t) Legislació sobre cultura artística, serveis de Belles Arts, Museus, Biblioteques i Arxius i conservació de monuments.

u) Règim de la seguretat pública a Catalunya, d'acord amb l'article 8 de l'Estatut.

v) Legislació referent als aprofitaments, hidràulics i instal·lacions elèctriques quan les aigües discorrien dintre de Catalunya, o quan el transport d'energia no surti del seu territori.

w) Establiment i regulació de reformatoris, institucions preventives de la delinqüència i instituts de correcció i penitenciària.

x) Institucions de protecció de menors incapacitats i deficients.

y) Regular la constitució i funcionament de Consells consultius o assessors de l'Administració públi-

ca, o la intervenció dels que actuen a la constitució.

2) Tota altra matèria de la seva competència actual o que li sigui atribuïda, d'acord amb l'article 18 de la Constitució de la República, a petició de la Generalitat o per pròpia iniciativa de l'Estat.

Art. 54.—El Parlament decreta i sanciona les lleis i les comunica al Govern, que haurà de promulgar-les dintre el termini de trenta dies.

Art. 55.—El Parlament de Catalunya té la facultat de sotmetre a referèndum totes i cadascuna de les lleis.

Art. 56.—El Parlament nomenarà una Diputació de 15 Diputats, integrada per representants de les diverses fraccions que el formin, en proporció al nombre de cada una d'elles, essent presidida pel del Parlament.

Aquesta Diputació entendrà, quan el Parlament no estigui reunit, o quan estigui dissolt:

Primer.—Dels casos de suspensió de garanties constitucionals previstos en l'article 16 d'aquesta Constitució.

Segon.—De tot el que es refereixi a la detenció dels Diputats.

Tercer.—De les altres matèries que l'hi atribueixi el reglament interior del Parlament.

Art. 57.—Els acords de la Diputació Permanent s'entendran convocats si el Parlament no els ratifica d'una manera expressa en una de les vint sessions immediates.

CAPÍTOL II

President de la Generalitat

Art. 58.—El President de la Generalitat té la representació de Catalunya, i per tant, l'assumeix en les seves relacions amb la República.

També representa l'Estat dintre de Catalunya, en les funcions "executives" directes de les quals estigui reservada al Poder Central.

Art. 59.—El President de la Generalitat és elegit pel Parlament per majoria absoluta de vots dels Diputats possessonats del càrrec, i davant del qual resignarà les seves funcions.

El President pot ésser reeligit.

Art. 60.—El President de la Generalitat pot delegar temporalment, però no parcialment, en un Conseller les seves funcions executives.

Les funcions de representació no són delegables.

Art. 61.—El President nomena i separa lliurement els Consellers que constituïssin el Govern.

Art. 62.—El President estableix les directives generals de la política del Govern i respon d'elles davant el Parlament.

Art. 63.—El President, o el seu delegat, reuneix i presideix el Consell executiu i dirigeix la seva actuació.

Art. 64.—El President en l'exercici del seu càrrec haurà de comptar amb la confiança del Parlament. En altre cas haurà de dimiir.

Si ha fet delegació de les seves funcions executives, no l'afectaran personalment els vots de desconfiança o de censura del Parlament contra el Govern, si d'una manera expressa no consta en el text del vot.

Art. 65.—La llei determinarà els honors i dotació del President.

Art. 66.—Sols seran elegibles per al càrrec de President els ciutadans que hagin completat quaranta anys.

Tampoc ho seran els eclesiàstics o els ministres de les diverses confessions religioses, els religiosos professos i els militars en servei actiu.

Art. 67.—El President dimissionari haurà de continuar en l'exercici del càrrec fins que el seu successor n'hagi pres possessió.

Si per qualsevol causa no pogués continuar, exercirà interinament la Presidència de la Generalitat el President del Parlament.

El President interí convocarà el Parlament dintre el termini de vuit dies per a l'elecció del nou President.

Art. 68.—En el que es refereix a la responsabilitat civil i criminal del President per les infraccions de la Constitució, de l'Estatut i de les lleis s'estarà al que disposa l'últim paràgraf de l'article 14 de l'Estatut.

CAPÍTOL III

Consell Executiu

Art. 69.—El Consell Executiu o Govern es compon del President de la Generalitat i dels Consellers.

Art. 70.—El Govern fixarà el nombre, denominació i atribucions dels Departaments dels Consellers. També podrà nomenar Consellers sense Departament.

Art. 71.—El Govern té l'alta direcció i la gestió dels serveis públics, assignats als diferents Departaments.

Art. 72.—Els Consellers tindran els honors i dotació que el Parlament determini.

Durant llurs funcions no podran exercir cap professió ni indústria, ni intervenir directament ni indirectament en la direcció o gestió de cap empresa ni associació privada de finalitats lucratives.

Art. 73.—Són atribucions del Govern:

REIS

MIRALLS I MARCS

OLSINA

Salmerón, 127

sota la salvaguarda de la Generalitat.

Els crèdits necessaris per al servei financer del deute durant l'exercici s'inclouran necessàriament en tots els pressupostos. La discussió del pressupost al Parlament no afectarà als crèdits essencials, sempre que llur garantia s'ajusti plenament a les condicions fixades per les respectives lleis d'emissió.

Tindran les mateixes garanties totes les operacions que impliquin, directament o indirectament, la responsabilitat econòmica de la Hisenda.

Art. 104.—No podrà recaptar-se cap contribució ni impost que no hagi estat aprovat pel Parlament o per les Corporacions legalment autoritzades per a votar-les.

Art. 105.—El Govern de la Generalitat haurà de presentar al Parlament, abans del primer de novembre de cada any, el pressupost dels ingressos i despeses.

Tota esmena en el pressupost que representi augment en les despeses previstes en ell, haurà d'ésser aprovada per les dues terceres parts dels diputats possessants del càrrec.

Els pressupostos hauran d'estar aprovats abans del primer de gener de cada any, i les seves disposicions regiran únicament durant el temps de la vigència d'aquells.

Si el Parlament, per causa justificada, no pogués aprovar el pressupost abans de l'esmentada data, continuarà regint el de l'any anterior per dotzenes parts i per períodes que no podran excedir de tres.

Art. 106.—Una llei especial d'Administració i Comptabilitat establirà l'ordenació normal de la Hisenda pública, tant en els ingressos com en les despeses.

La mateixa llei establirà garanties, normes i procediments per tal d'assegurar la rendició de comptes davant del Parlament de Catalunya.

TITOL IX

Conflictes de Poders. Inconstitucionalitat de les lleis del Parlament de Catalunya i recurs d'emparament

Art. 107.—Els conflictes de competència legislativa i tots els altres que es plantegin entre l'Estat i la Generalitat i aquesta i les regions autònomes seran resolts pel Tribunal de Garanties de la República.

Art. 108.—També coneixerà el dit Tribunal de les reclamacions que, d'acord amb el que es disposa en la Constitució de la República, se li formulin respecte a la inconstitucionalitat de les lleis pel Parlament de Catalunya.

Vot particular del senyor Maspons i Anglasell

En examinar el problema de la Constitució de Catalunya, des dels punts de vista jurídic i legal, únics amb relació als quals correspon ierho des de la Comissió Jurídica Assessora, es presenta objectivament, en termes molt clars.

Partint del supòsit que l'Estatut és llei i, per tant, els seus preceptes regulen la vida catalana, i cernint-se, de manera estricta, a l'aspecte legal de la qüestió, resulta que Catalunya no es pot constituir lliurement, sinó que està obligada a fer-ho segons els seus preceptes determinen.

L'Estatut la subjecta a la Constitució espanyola, o, almenys, a un nombre dels seus articles, dels quals imposa la vigència en territori català. Inapel·lablement, co és, sense reconèixer-li el dret d'eludir-se'n i, en conseqüència, en el que aquests articles prescriuen, ni Catalunya, ni la Generalitat poden fer, legalment, altra cosa que obeir.

Amb referència, doncs, a les actuacions o aspectes de la vida de Catalunya que aquests articles regulen, no és possible una Constitució catalana, perquè, en Dret públic, donar-se una Constitució és el contrari de complir una llei ineludible, o estar subjecte a altra Constitució imposada per una llei o Estatut superior.

Objectivament, doncs, Catalunya només té possibilitat d'ordenar la seva vida en al·lò que la inconstitucionalitat d'aquesta i la que l'Estatut li reconeixen llibertat autonòmica.

De l'estudi, però, de l'Estatut, resulta que ni tan sols en el que a ella es refereix es pot constituir, per la no que aquest Estatut subjecta Catalunya a un règim que no n'hi dona possibilitat.

I.—Una autonomia no és un règim que reconegui a un territori personalitat diversa de la de l'Estat que li concedeix; i si un territori no té personalitat pròpia, diferenciada de tota altra, no es pot constituir, perquè ja el constitueix la Constitució de l'Estat del qual és part.

Per aquest motiu no tenen Constitució ni les regions, ni les províncies, ni els seus respectius organismes, encara que siguin autònoms, perquè, tot i la seva autonomia, són part i organismes d'un territori d'un Estat ja constituït.

Per a arribar a aquesta conclusió

Una llei establirà les normes i el procediment per a declarar les infraccions de la present Constitució i emparar els ciutadans en els drets que aquesta els concedeix.

Art. 109.—El Tribunal de Garanties entendrà dels recursos d'emparament de les garanties individuals, en els casos determinats en la Constitució de la República.

TITOL X

Reforma de la Constitució

Art. 110.—La present Constitució podrà ésser reformada per iniciativa:

a) Del Govern.
b) De la quarta part dels diputats del Parlament, i
c) A proposta, feta al Parlament, per les dues terceres parts dels Ajuntaments.

En tot cas es determinaran en elles l'article o els articles que hagin d'ésser suprimits, modificats o addicionats i es tramitaran com una llei.

Per la declaració de la necessitat de la reforma, es requerirà el vot favorable de les dues terceres parts dels Diputats possessants del càrrec.

Acordada la necessitat de la reforma, quedarà automàticament dissolt el Parlament, i es convocaran noves eleccions que hauran d'ésser celebrades el diumenge següent als seixanta dies.

El nou Parlament, en funcions d'Assemblea Constituent, decidirà sobre la reforma proposada i actuarà seguit com Assemblea ordinària.

Les reformes d'aquesta Constitució determinades per altres reformes de l'Estatut o de la Constitució de la República podran ésser aprovades pels tràmits d'una llei ordinària, la qual haurà de tenir, però, el vot de les dues terceres parts dels diputats possessants del càrrec. En aquests casos, la reforma no comporta la dissolució del Parlament.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Aquesta Constitució entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el diari oficial de la Generalitat.

Segona.—En tant que el Parlament no legisli sobre matèries de la seva competència, continuaran en vigor les lleis actuals de l'Estat que es refereixen a les expressades matèries, i correspondrà llur aplicació a les autoritats i organismes de la Generalitat, amb les facultats que actualment són assignades als de l'Estat.

Vot particular del senyor Enric Febrer

En examinar el problema de la Constitució de Catalunya, des dels punts de vista jurídic i legal, únics amb relació als quals correspon ierho des de la Comissió Jurídica Assessora, es presenta objectivament, en termes molt clars.

Partint del supòsit que l'Estatut és llei i, per tant, els seus preceptes regulen la vida catalana, i cernint-se, de manera estricta, a l'aspecte legal de la qüestió, resulta que Catalunya no es pot constituir lliurement, sinó que està obligada a fer-ho segons els seus preceptes determinen.

L'Estatut la subjecta a la Constitució espanyola, o, almenys, a un nombre dels seus articles, dels quals imposa la vigència en territori català. Inapel·lablement, co és, sense reconèixer-li el dret d'eludir-se'n i, en conseqüència, en el que aquests articles prescriuen, ni Catalunya, ni la Generalitat poden fer, legalment, altra cosa que obeir.

Amb referència, doncs, a les actuacions o aspectes de la vida de Catalunya que aquests articles regulen, no és possible una Constitució catalana, perquè, en Dret públic, donar-se una Constitució és el contrari de complir una llei ineludible, o estar subjecte a altra Constitució imposada per una llei o Estatut superior.

Objectivament, doncs, Catalunya només té possibilitat d'ordenar la seva vida en al·lò que la inconstitucionalitat d'aquesta i la que l'Estatut li reconeixen llibertat autonòmica.

De l'estudi, però, de l'Estatut, resulta que ni tan sols en el que a ella es refereix es pot constituir, per la no que aquest Estatut subjecta Catalunya a un règim que no n'hi dona possibilitat.

I.—Una autonomia no és un règim que reconegui a un territori personalitat diversa de la de l'Estat que li concedeix; i si un territori no té personalitat pròpia, diferenciada de tota altra, no es pot constituir, perquè ja el constitueix la Constitució de l'Estat del qual és part.

Per aquest motiu no tenen Constitució ni les regions, ni les províncies, ni els seus respectius organismes, encara que siguin autònoms, perquè, tot i la seva autonomia, són part i organismes d'un territori d'un Estat ja constituït.

Per a arribar a aquesta conclusió

Una llei establirà les normes i el procediment per a declarar les infraccions de la present Constitució i emparar els ciutadans en els drets que aquesta els concedeix.

Art. 109.—El Tribunal de Garanties entendrà dels recursos d'emparament de les garanties individuals, en els casos determinats en la Constitució de la República.

TITOL X

Reforma de la Constitució

Art. 110.—La present Constitució podrà ésser reformada per iniciativa:

a) Del Govern.
b) De la quarta part dels diputats del Parlament, i
c) A proposta, feta al Parlament, per les dues terceres parts dels Ajuntaments.

En tot cas es determinaran en elles l'article o els articles que hagin d'ésser suprimits, modificats o addicionats i es tramitaran com una llei.

Per la declaració de la necessitat de la reforma, es requerirà el vot favorable de les dues terceres parts dels Diputats possessants del càrrec.

Acordada la necessitat de la reforma, quedarà automàticament dissolt el Parlament, i es convocaran noves eleccions que hauran d'ésser celebrades el diumenge següent als seixanta dies.

El nou Parlament, en funcions d'Assemblea Constituent, decidirà sobre la reforma proposada i actuarà seguit com Assemblea ordinària.

Les reformes d'aquesta Constitució determinades per altres reformes de l'Estatut o de la Constitució de la República podran ésser aprovades pels tràmits d'una llei ordinària, la qual haurà de tenir, però, el vot de les dues terceres parts dels diputats possessants del càrrec. En aquests casos, la reforma no comporta la dissolució del Parlament.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Aquesta Constitució entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el diari oficial de la Generalitat.

Segona.—En tant que el Parlament no legisli sobre matèries de la seva competència, continuaran en vigor les lleis actuals de l'Estat que es refereixen a les expressades matèries, i correspondrà llur aplicació a les autoritats i organismes de la Generalitat, amb les facultats que actualment són assignades als de l'Estat.

Vot particular del senyor Enric Febrer

En examinar el problema de la Constitució de Catalunya, des dels punts de vista jurídic i legal, únics amb relació als quals correspon ierho des de la Comissió Jurídica Assessora, es presenta objectivament, en termes molt clars.

Partint del supòsit que l'Estatut és llei i, per tant, els seus preceptes regulen la vida catalana, i cernint-se, de manera estricta, a l'aspecte legal de la qüestió, resulta que Catalunya no es pot constituir lliurement, sinó que està obligada a fer-ho segons els seus preceptes determinen.

L'Estatut la subjecta a la Constitució espanyola, o, almenys, a un nombre dels seus articles, dels quals imposa la vigència en territori català. Inapel·lablement, co és, sense reconèixer-li el dret d'eludir-se'n i, en conseqüència, en el que aquests articles prescriuen, ni Catalunya, ni la Generalitat poden fer, legalment, altra cosa que obeir.

Amb referència, doncs, a les actuacions o aspectes de la vida de Catalunya que aquests articles regulen, no és possible una Constitució catalana, perquè, en Dret públic, donar-se una Constitució és el contrari de complir una llei ineludible, o estar subjecte a altra Constitució imposada per una llei o Estatut superior.

Objectivament, doncs, Catalunya només té possibilitat d'ordenar la seva vida en al·lò que la inconstitucionalitat d'aquesta i la que l'Estatut li reconeixen llibertat autonòmica.

De l'estudi, però, de l'Estatut, resulta que ni tan sols en el que a ella es refereix es pot constituir, per la no que aquest Estatut subjecta Catalunya a un règim que no n'hi dona possibilitat.

I.—Una autonomia no és un règim que reconegui a un territori personalitat diversa de la de l'Estat que li concedeix; i si un territori no té personalitat pròpia, diferenciada de tota altra, no es pot constituir, perquè ja el constitueix la Constitució de l'Estat del qual és part.

Per aquest motiu no tenen Constitució ni les regions, ni les províncies, ni els seus respectius organismes, encara que siguin autònoms, perquè, tot i la seva autonomia, són part i organismes d'un territori d'un Estat ja constituït.

Per a arribar a aquesta conclusió

Una llei establirà les normes i el procediment per a declarar les infraccions de la present Constitució i emparar els ciutadans en els drets que aquesta els concedeix.

Art. 109.—El Tribunal de Garanties entendrà dels recursos d'emparament de les garanties individuals, en els casos determinats en la Constitució de la República.

TITOL X

Reforma de la Constitució

Art. 110.—La present Constitució podrà ésser reformada per iniciativa:

a) Del Govern.
b) De la quarta part dels diputats del Parlament, i
c) A proposta, feta al Parlament, per les dues terceres parts dels Ajuntaments.

En tot cas es determinaran en elles l'article o els articles que hagin d'ésser suprimits, modificats o addicionats i es tramitaran com una llei.

Per la declaració de la necessitat de la reforma, es requerirà el vot favorable de les dues terceres parts dels Diputats possessants del càrrec.

Acordada la necessitat de la reforma, quedarà automàticament dissolt el Parlament, i es convocaran noves eleccions que hauran d'ésser celebrades el diumenge següent als seixanta dies.

El nou Parlament, en funcions d'Assemblea Constituent, decidirà sobre la reforma proposada i actuarà seguit com Assemblea ordinària.

Les reformes d'aquesta Constitució determinades per altres reformes de l'Estatut o de la Constitució de la República podran ésser aprovades pels tràmits d'una llei ordinària, la qual haurà de tenir, però, el vot de les dues terceres parts dels diputats possessants del càrrec. En aquests casos, la reforma no comporta la dissolució del Parlament.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Aquesta Constitució entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el diari oficial de la Generalitat.

Segona.—En tant que el Parlament no legisli sobre matèries de la seva competència, continuaran en vigor les lleis actuals de l'Estat que es refereixen a les expressades matèries, i correspondrà llur aplicació a les autoritats i organismes de la Generalitat, amb les facultats que actualment són assignades als de l'Estat.

Vot particular del senyor Enric Febrer

En examinar el problema de la Constitució de Catalunya, des dels punts de vista jurídic i legal, únics amb relació als quals correspon ierho des de la Comissió Jurídica Assessora, es presenta objectivament, en termes molt clars.

Partint del supòsit que l'Estatut és llei i, per tant, els seus preceptes regulen la vida catalana, i cernint-se, de manera estricta, a l'aspecte legal de la qüestió, resulta que Catalunya no es pot constituir lliurement, sinó que està obligada a fer-ho segons els seus preceptes determinen.

L'Estatut la subjecta a la Constitució espanyola, o, almenys, a un nombre dels seus articles, dels quals imposa la vigència en territori català. Inapel·lablement, co és, sense reconèixer-li el dret d'eludir-se'n i, en conseqüència, en el que aquests articles prescriuen, ni Catalunya, ni la Generalitat poden fer, legalment, altra cosa que obeir.

Amb referència, doncs, a les actuacions o aspectes de la vida de Catalunya que aquests articles regulen, no és possible una Constitució catalana, perquè, en Dret públic, donar-se una Constitució és el contrari de complir una llei ineludible, o estar subjecte a altra Constitució imposada per una llei o Estatut superior.

Objectivament, doncs, Catalunya només té possibilitat d'ordenar la seva vida en al·lò que la inconstitucionalitat d'aquesta i la que l'Estatut li reconeixen llibertat autonòmica.

De l'estudi, però, de l'Estatut, resulta que ni tan sols en el que a ella es refereix es pot constituir, per la no que aquest Estatut subjecta Catalunya a un règim que no n'hi dona possibilitat.

I.—Una autonomia no és un règim que reconegui a un territori personalitat diversa de la de l'Estat que li concedeix; i si un territori no té personalitat pròpia, diferenciada de tota altra, no es pot constituir, perquè ja el constitueix la Constitució de l'Estat del qual és part.

Per aquest motiu no tenen Constitució ni les regions, ni les províncies, ni els seus respectius organismes, encara que siguin autònoms, perquè, tot i la seva autonomia, són part i organismes d'un territori d'un Estat ja constituït.

Per a arribar a aquesta conclusió

Una llei establirà les normes i el procediment per a declarar les infraccions de la present Constitució i emparar els ciutadans en els drets que aquesta els concedeix.

Art. 109.—El Tribunal de Garanties entendrà dels recursos d'emparament de les garanties individuals, en els casos determinats en la Constitució de la República.

TITOL X

Reforma de la Constitució

Art. 110.—La present Constitució podrà ésser reformada per iniciativa:

a) Del Govern.
b) De la quarta part dels diputats del Parlament, i
c) A proposta, feta al Parlament, per les dues terceres parts dels Ajuntaments.

En tot cas es determinaran en elles l'article o els articles que hagin d'ésser suprimits, modificats o addicionats i es tramitaran com una llei.

Per la declaració de la necessitat de la reforma, es requerirà el vot favorable de les dues terceres parts dels Diputats possessants del càrrec.

Acordada la necessitat de la reforma, quedarà automàticament dissolt el Parlament, i es convocaran noves eleccions que hauran d'ésser celebrades el diumenge següent als seixanta dies.

El nou Parlament, en funcions d'Assemblea Constituent, decidirà sobre la reforma proposada i actuarà seguit com Assemblea ordinària.

Les reformes d'aquesta Constitució determinades per altres reformes de l'Estatut o de la Constitució de la República podran ésser aprovades pels tràmits d'una llei ordinària, la qual haurà de tenir, però, el vot de les dues terceres parts dels diputats possessants del càrrec. En aquests casos, la reforma no comporta la dissolució del Parlament.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Aquesta Constitució entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el diari oficial de la Generalitat.

Segona.—En tant que el Parlament no legisli sobre matèries de la seva competència, continuaran en vigor les lleis actuals de l'Estat que es refereixen a les expressades matèries, i correspondrà llur aplicació a les autoritats i organismes de la Generalitat, amb les facultats que actualment són assignades als de l'Estat.

Vot particular del senyor Enric Febrer

En examinar el problema de la Constitució de Catalunya, des dels punts de vista jurídic i legal, únics amb relació als quals correspon ierho des de la Comissió Jurídica Assessora, es presenta objectivament, en termes molt clars.

Partint del supòsit que l'Estatut és llei i, per tant, els seus preceptes regulen la vida catalana, i cernint-se, de manera estricta, a l'aspecte legal de la qüestió, resulta que Catalunya no es pot constituir lliurement, sinó que està obligada a fer-ho segons els seus preceptes determinen.

L'Estatut la subjecta a la Constitució espanyola, o, almenys, a un nombre dels seus articles, dels quals imposa la vigència en territori català. Inapel·lablement, co és, sense reconèixer-li el dret d'eludir-se'n i, en conseqüència, en el que aquests articles prescriuen, ni Catalunya, ni la Generalitat poden fer, legalment, altra cosa que obeir.

Amb referència, doncs, a les actuacions o aspectes de la vida de Catalunya que aquests articles regulen, no és possible una Constitució catalana, perquè, en Dret públic, donar-se una Constitució és el contrari de complir una llei ineludible, o estar subjecte a altra Constitució imposada per una llei o Estatut superior.

Objectivament, doncs, Catalunya només té possibilitat d'ordenar la seva vida en al·lò que la inconstitucionalitat d'aquesta i la que l'Estatut li reconeixen llibertat autonòmica.

De l'estudi, però, de l'Estatut, resulta que ni tan sols en el que a ella es refereix es pot constituir, per la no que aquest Estatut subjecta Catalunya a un règim que no n'hi dona possibilitat.

I.—Una autonomia no és un règim que reconegui a un territori personalitat diversa de la de l'Estat que li concedeix; i si un territori no té personalitat pròpia, diferenciada de tota altra, no es pot constituir, perquè ja el constitueix la Constitució de l'Estat del qual és part.

Per aquest motiu no tenen Constitució ni les regions, ni les províncies, ni els seus respectius organismes, encara que siguin autònoms, perquè, tot i la seva autonomia, són part i organismes d'un territori d'un Estat ja constituït.

Per a arribar a aquesta conclusió

Una llei establirà les normes i el procediment per a declarar les infraccions de la present Constitució i emparar els ciutadans en els drets que aquesta els concedeix.

Art. 109.—El Tribunal de Garanties entendrà dels recursos d'emparament de les garanties individuals, en els casos determinats en la Constitució de la República.

TITOL X

Reforma de la Constitució

Art. 110.—La present Constitució podrà ésser reformada per iniciativa:

a) Del Govern.
b) De la quarta part dels diputats del Parlament, i
c) A proposta, feta al Parlament, per les dues terceres parts dels Ajuntaments.

En tot cas es determinaran en elles l'article o els articles que hagin d'ésser suprimits, modificats o addicionats i es tramitaran com una llei.

Per la declaració de la necessitat de la reforma, es requerirà el vot favorable de les dues terceres parts dels Diputats possessants del càrrec.

Acordada la necessitat de la reforma, quedarà automàticament dissolt el Parlament, i es convocaran noves eleccions que hauran d'ésser celebrades el diumenge següent als seixanta dies.

El nou Parlament, en funcions d'Assemblea Constituent, decidirà sobre la reforma proposada i actuarà seguit com Assemblea ordinària.

Les reformes d'aquesta Constitució determinades per altres reformes de l'Estatut o de la Constitució de la República podran ésser aprovades pels tràmits d'una llei ordinària, la qual haurà de tenir, però, el vot de les dues terceres parts dels diputats possessants del càrrec. En aquests casos, la reforma no comporta la dissolució del Parlament.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Aquesta Constitució entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el diari oficial de la Generalitat.

Segona.—En tant que el Parlament no legisli sobre matèries de la seva competència, continuaran en vigor les lleis actuals de l'Estat que es refereixen a les expressades matèries, i correspondrà llur aplicació a les autoritats i organismes de la Generalitat, amb les facultats que actualment són assignades als de l'Estat.

Vot particular del senyor Enric Febrer

En examinar el problema de la Constitució de Catalunya, des dels punts de vista jurídic i legal, únics amb relació als quals correspon ierho des de la Comissió Jurídica Assessora, es presenta objectivament, en termes molt clars.

Partint del supòsit que l'Estatut és llei i, per tant, els seus preceptes regulen la vida catalana, i cernint-se, de manera estricta, a l'aspecte legal de la qüestió, resulta que Catalunya no es pot constituir lliurement, sinó que està obligada a fer-ho segons els seus preceptes determinen.

L'Estatut la subjecta a la Constitució espanyola, o, almenys, a un nombre dels seus articles, dels quals imposa la vigència en territori català. Inapel·lablement, co és, sense reconèixer-li el dret d'eludir-se'n i, en conseqüència, en el que aquests articles prescriuen, ni Catalunya, ni la Generalitat poden fer, legalment, altra cosa que obeir.

Amb referència, doncs, a les actuacions o aspectes de la vida de Catalunya que aquests articles regulen, no és possible una Constitució catalana, perquè, en Dret públic, donar-se una Constitució és el contrari de complir una llei ineludible, o estar subjecte a altra Constitució imposada per una llei o Estatut superior.

Objectivament, doncs, Catalunya només té possibilitat d'ordenar la seva vida en al·lò que la inconstitucionalitat d'aquesta i la que l'Estatut li reconeixen llibertat autonòmica.

De l'estudi, però, de l'Estatut, resulta que ni tan sols en el que a ella es refereix es pot constituir, per la no que aquest Estatut subjecta Catalunya a un règim que no n'hi dona possibilitat.

I.—Una autonomia no és un règim que reconegui a un territori personalitat diversa de la de l'Estat que li concedeix; i si un territori no té personalitat pròpia, diferenciada de tota altra, no es pot constituir, perquè ja el constitueix la Constitució de l'Estat del qual és part.

Per aquest motiu no tenen Constitució ni les regions, ni les províncies, ni els seus respectius organismes, encara que siguin autònoms, perquè, tot i la seva autonomia, són part i organismes d'un territori d'un Estat ja constituït.

Per a arribar a aquesta conclusió

Una llei establirà les normes i el procediment per a declarar les infraccions de la present Constitució i emparar els ciutadans en els drets que aquesta els concede

LLIBRES PER A PRESENTS

Catàleg gratis

LLIBRERIA FRANCESA - Rambla del Mig, 8 i 10 - Barcelona

Podrà també el Govern de la Generalitat, quan les dites circumstàncies extraordinàries s'estimin, per acord del Consell, de gravetat i urgència notòria, prendre preventivament totes aquelles mesures de seguretat i defensa autoritzades per la llei d'Ordre públic.

Alegir al final del Títol un article que digui:

Les lleis no podran contradir o descomençar, en les matèries referents a garanties individuals, polítiques, familiars, econòmiques i culturals, les disposicions del Títol III, de la Constitució de la República.

TÍTOL III

Supressió d'aquest Títol.

TÍTOL IV

Article 32.—Substituir-lo pel text del projecte redactat per la Secció, que diu així:

Article 32.—Els diputats no podran ésser detinguts sinó en cas de delicte flagrant.

La detenció serà notificada immediatament al Parlament, o, en el seu cas, a la Diputació permanent.

Si algun jutge o Tribunal estimés que ha de processar un diputat, ho posarà a coneixement del Parlament per mitjà del corresponent suplicatori, exposant en ell els motius que justifiquen la dita resolució.

Després de transcorreguts 60 dies comptats des de la data en que el Parlament hagués rebut el suplicatori, sense prendre acord respecte a aquest, s'entendrà denegat.

Tota detenció o processament d'un diputat restarà sense efecte quan així ho acordi el Parlament si es troba reunit, o la Diputació permanent si les sessions d'aquell estiguessin suspeses o dissolt el mateix.

Tant el Parlament com la Diputació permanent en el seu cas, podran acordar que el jutge suspengui tot procediment fins a l'expiració del mandat parlamentari del diputat objecte de l'acció judicial.

Article 47.—Redactar-lo en aquests termes:

Article 47.—El Parlament elegirà el seu president i els altres càrrecs de la Junta, d'acord amb el seu Reglament.

Article 48.—Substituir-lo pel següent text:

Article 48.—El Parlament es dissoldrà per expiració del terme legal del mandat dels seus diputats i també per acord del mateix Parlament.

També es dissoldrà el Parlament per acord unànime pres pel President de la Generalitat, el del Parlament i el del Tribunal de Cassació de Catalunya en reunió celebrada expressament per aquest efecte a iniciativa de qualque dels tres presidents.

Si el nou Parlament no aprova dins dels quinze primers dies de constitució l'acord de dissolució, cessaran, passat aquest terme, en els seus càrrecs de President de la Generalitat i el del Tribunal Superior, i ni aquests ni la persona que presidia el Parlament anterior no podran ésser reelegits per a qualsevol dels tres càrrecs almenys de transcorreguts dos anys comptats de la data de l'acord de dissolució.

No es podrà fer ús del dret a què es refereixen els paràgrafs anteriors dintre dels tres mesos darrers de vida legal del Parlament.

Dissolt el Parlament el President de la Generalitat haurà de convocar abans de vuit dies noves eleccions, i aquestes es celebraran en el termini mínim de trenta dies.

Article 49.—Supressió d'aquest article.

Articles 50 i 51.—Substituir els articles 50 i 51 per un sol que digui així:

Article 50.—El poder català podrà exercir el dret d'iniciativa i presentar-lo en proposició de llei al Parlament.

La iniciativa així presentada tindrà el caràcter d'una proposició de llei presa en consideració pel Parlament.

També podrà demanar que li sigui promesa, per mitjà del referendunt, la vigència o aplicació d'una llei.

Per a l'exercici d'aquests drets serà necessari que ho demanin almenys un 10 per 100 dels electors.

En totes les altres condicions i tràmits l'exercici dels drets de referendunt i d'iniciativa serà regulat per la llei.

Article 53.—Donar a aquest article la següent redacció:

Article 53.—El Parlament de Catalunya legislarà amb facultat privativa sobre totes les matèries de la seva competència exclusiva actual o que li sigui atribuïda d'acord amb l'article 18 de la Constitució de la República a petició de la Generalitat o per iniciativa de l'Estat.

Article 54.—Alegir després del primer paràgraf d'aquest article el següent:

El nomenament de la dita Diputació es farà immediatament després de la constitució definitiva del Parlament i es nomenarà un suplent per a cadascun dels diputats que la formen.

Redactar l'apartat segon del segon paràgraf en aquesta forma:

Segon.—De tot el que es refereixi a la detenció i processament dels diputats.

Article 71.—Redactar-lo en aquests termes:

Article 71.—Els Decrets i Reglaments seran signats pel President i el conseller del ram corresponent o per més d'un si afecta a la competència de dos o més departaments.

Si el President de la Generalitat

hagués delegat les seves funcions executives signarà les dites disposicions el conseller president per delegació.

Les ordres portaran només la signatura del conseller.

Article 84.—Donar-li la següent redacció:

Article 84.—La llei determinarà els fins i les atribucions de les autoritats o organismes de règim local corresponents a les demarcacions territorials per al Govern i direcció de llurs interessos peculiars.

Article 90.—Substituir el text d'aquest article pel següent:

Article 90.—El president del Tribunal de Cassació serà el superior jeràrquic dels funcionaris judicials que actuïn a Catalunya.

Per poder ocupar el càrrec de president del dit Tribunal s'ha de tenir l'edat de 40 anys i el títol de llicenciat en dret.

El nomenament es farà per elecció mitjançant compromissaris.

La llei determinarà la manera de formar aquest Cos de compromissaris i de fer l'elecció que se li encomana (1).

Alegir després del Títol VII un altre que digui:

TÍTOL VIII

COSSOS CONSULTIUS

Article 101.—Les lleis regularan la constitució i funcionament dels Cossos consultius o assessors de l'Administració pública o la intervenció dels que estiguin ja constituïts.

La llei crearà un Cos consultiu amb el caràcter d'organisme superior consultiu per als assumptes propis de la legislació i els de govern i d'administració pública (2).

En primer lloc, segons quin sigui el criteri legal que s'esculli per a regular la seva constitució, el president d'aquest organisme seria l'autoritat indicada—més, sens dubte, que el president del Tribunal de Cassació—per constituir la Comissió de tres presidents amb facultat de dissoldre el Parlament de què es parla en l'article 48 d'aquest vot particular.

Per altra banda, en ús del dret que ineluctablement li reconeix l'Estatut, Catalunya pot unir al seu Parlament una organització assessora que, sense minvar la seva funció legislativa, pogués tenir certes facultats, podrien dir-ne de preparació per un costat i de revisió per un altre, de les lleis sotmeses al Parlament o per ell votades.

No existint a Catalunya, segons el seu Estatut, un poder dels que s'anomenen, impropriadament, moderadors, un Consell de la naturalesa indicada podria exercir funcions de la més alta conveniència per a la marxa bona i segura del nostre règim estatutari.

Si aquest criteri preval—cosa que podria considerar-se verament encertada—cabria donar a aquest Consell missió semblant a les que té el Consell d'Estat de Prússia, atribucions que no suposen modificació del règim de Cambra única ni afecten a la veritable essència de la funció que democràticament es reconeix a les Càmbrs populars modernes, tant en els sistemes unicamerals com en els bica-merals.

Naturalment que adoptada aquesta orientació, haurien de consignar-se en aquest Títol de la nostra Constitució interna les línies fonamentals del Consell Consultiu Superior, de la seva constitució i atribucions.

Sense pretendre acostar-me ni de molt a una forma definitiva, heus ací indicat en una redacció "prima facie" el que podria consignar-se en el text constitucional.

L'elecció dels vocals del dit Consell haurà de fer-se per compromissaris nomenats per totes les demarcacions territorials de caràcter comarcal de Catalunya i per les organitzacions re-

presentatives, d'acord amb el que disposa la llei.

El càrrec de vocal del Consell Consultiu Superior és incompatible amb el de diputat.

Al Consell Superior Consultiu de Catalunya hauran d'ésser-li comunicats pel Govern tots els projectes de llei que aquest sotmeti al Parlament.

També li podran ésser sotmeses a dictamen totes les qüestions que el Govern consideri convenient.

Les lleis no declarades urgents pel vot de la majoria absoluta del Parlament abans d'entrar en vigor hauran d'ésser sotmeses a l'esmentat dictamen i el Consell haurà de donar-lo i comunicar-lo al President de la Generalitat dintre el termini de vuit dies, passat el qual s'entendrà que l'emet en sentit favorable a l'aplicació de la llei.

Si l'informe fos favorable passarà a nova deliberació del Parlament i no podrà ésser posada en vigor si no reuneix el vot dels dos terços dels diputats.

No poden establir-se privilegis en matèria d'impostos.

Cap exempció o reducció d'impostos podrà atorgar-se si no l'autoritza una llei.

Article 110.—No es podran manllevar cabals mitjançant el crèdit públic més que en casos de notòria fetura i, per regla general, per a omprar-ho en despeses reproductives. L'emissió d'emprèstitms haurà d'ésser autoritzada per una llei, la qual precisarà les condicions generals de l'emissió. No es pot recórrer al crèdit estranger sense l'autorització de les Corts de la República.

(1) Encara que la Comissió Jurídica Assessora adoptà la redacció de termes generals feta en aquest article que, per via d'esmena, fou incorporat al text aprovat per majoria, crec que no serà del tot oció consignar mitjançant aquesta nota una altra redacció (per la qual es decantaven alguns dels senyors vocals presents) més detallada que sub-sidiàriament vaig proposar, per al cas que no hagués acceptat el text de l'avui article 101 de l'avant-projecte.

Diu així:

La Hisenda de la Generalitat serà nodrida:

I.—Amb el producte de les contribucions, impostos o altres exaccions generals de la República, presents i futures, cedits o que se li cedixin en la totalitat de la recaptació al territori de Catalunya.

II.—Amb la participació que, d'acord amb els termes del règim vigent en cada exercici econòmic, correspongui a la Generalitat en els impostos o altres ingressos generals de la República i en els seus recàrrecs.

III.—Amb els impostos, drets, taxes i impostos de les antigues Diputacions provincials de Catalunya.

IV.—Amb totes les altres exaccions de dret públic ordinàries o extraordinàries, que podrà establir el Parlament ajustant-se a les normes generals de relació amb la Hisenda de l'Estat previstes a l'Estatut.

V.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

VI.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

VII.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la Generalitat.

VIII.—Amb tot altre producte de drets o béns, comprenent-hi també els relatius a mines, aigües, caça i pesca, els d'ús públic i els destinats a servei determinat, que legítimament li pertanyin; amb el producte de l'enajenació legalment feta dels dits béns i drets; i finalment, amb qualsevol altre recurs o ingrés, pe- riodic o eventual, de dret públic o d'origen privat, que legalment pertingui a la Generalitat.

presentatives, d'acord amb el que disposa la llei.

El càrrec de vocal del Consell Consultiu Superior és incompatible amb el de diputat.

Al Consell Superior Consultiu de Catalunya hauran d'ésser-li comunicats pel Govern tots els projectes de llei que aquest sotmeti al Parlament.

També li podran ésser sotmeses a dictamen totes les qüestions que el Govern consideri convenient.

Les lleis no declarades urgents pel vot de la majoria absoluta del Parlament abans d'entrar en vigor hauran d'ésser sotmeses a l'esmentat dictamen i el Consell haurà de donar-lo i comunicar-lo al President de la Generalitat dintre el termini de vuit dies, passat el qual s'entendrà que l'emet en sentit favorable a l'aplicació de la llei.

Si l'informe fos favorable passarà a nova deliberació del Parlament i no podrà ésser posada en vigor si no reuneix el vot dels dos terços dels diputats.

No poden establir-se privilegis en matèria d'impostos.

Cap exempció o reducció d'impostos podrà atorgar-se si no l'autoritza una llei.

Article 110.—No es podran manllevar cabals mitjançant el crèdit públic més que en casos de notòria fetura i, per regla general, per a omprar-ho en despeses reproductives. L'emissió d'emprèstitms haurà d'ésser autoritzada per una llei, la qual precisarà les condicions generals de l'emissió. No es pot recórrer al crèdit estranger sense l'autorització de les Corts de la República.

(1) Encara que la Comissió Jurídica Assessora adoptà la redacció de termes generals feta en aquest article que, per via d'esmena, fou incorporat al text aprovat per majoria, crec que no serà del tot oció consignar mitjançant aquesta nota una altra redacció (per la qual es decantaven alguns dels senyors vocals presents) més detallada que sub-sidiàriament vaig proposar, per al cas que no hagués acceptat el text de l'avui article 101 de l'avant-projecte.

Diu així:

La Hisenda de la Generalitat serà nodrida:

I.—Amb el producte de les contribucions, impostos o altres exaccions generals de la República, presents i futures, cedits o que se li cedixin en la totalitat de la recaptació al territori de Catalunya.

II.—Amb la participació que, d'acord amb els termes del règim vigent en cada exercici econòmic, correspongui a la Generalitat en els impostos o altres ingressos generals de la República i en els seus recàrrecs.

III.—Amb els impostos, drets, taxes i impostos de les antigues Diputacions provincials de Catalunya.

IV.—Amb totes les altres exaccions de dret públic ordinàries o extraordinàries, que podrà establir el Parlament ajustant-se a les normes generals de relació amb la Hisenda de l'Estat previstes a l'Estatut.

V.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

VI.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

VII.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la Generalitat.

VIII.—Amb tot altre producte de drets o béns, comprenent-hi també els relatius a mines, aigües, caça i pesca, els d'ús públic i els destinats a servei determinat, que legítimament li pertanyin; amb el producte de l'enajenació legalment feta dels dits béns i drets; i finalment, amb qualsevol altre recurs o ingrés, pe- riodic o eventual, de dret públic o d'origen privat, que legalment pertingui a la Generalitat.

IX.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

X.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

XI.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la Generalitat.

XII.—Amb tot altre producte de drets o béns, comprenent-hi també els relatius a mines, aigües, caça i pesca, els d'ús públic i els destinats a servei determinat, que legítimament li pertanyin; amb el producte de l'enajenació legalment feta dels dits béns i drets; i finalment, amb qualsevol altre recurs o ingrés, pe- riodic o eventual, de dret públic o d'origen privat, que legalment pertingui a la Generalitat.

XIII.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

XIV.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

XV.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la Generalitat.

XVI.—Amb tot altre producte de drets o béns, comprenent-hi també els relatius a mines, aigües, caça i pesca, els d'ús públic i els destinats a servei determinat, que legítimament li pertanyin; amb el producte de l'enajenació legalment feta dels dits béns i drets; i finalment, amb qualsevol altre recurs o ingrés, pe- riodic o eventual, de dret públic o d'origen privat, que legalment pertingui a la Generalitat.

XVII.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

XVIII.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

XIX.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la Generalitat.

XX.—Amb tot altre producte de drets o béns, comprenent-hi també els relatius a mines, aigües, caça i pesca, els d'ús públic i els destinats a servei determinat, que legítimament li pertanyin; amb el producte de l'enajenació legalment feta dels dits béns i drets; i finalment, amb qualsevol altre recurs o ingrés, pe- riodic o eventual, de dret públic o d'origen privat, que legalment pertingui a la Generalitat.

XXI.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

XXII.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

XXIII.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la Generalitat.

XXIV.—Amb tot altre producte de drets o béns, comprenent-hi també els relatius a mines, aigües, caça i pesca, els d'ús públic i els destinats a servei determinat, que legítimament li pertanyin; amb el producte de l'enajenació legalment feta dels dits béns i drets; i finalment, amb qualsevol altre recurs o ingrés, pe- riodic o eventual, de dret públic o d'origen privat, que legalment pertingui a la Generalitat.

XXV.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

XXVI.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

XXVII.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la Generalitat.

XXVIII.—Amb tot altre producte de drets o béns, comprenent-hi també els relatius a mines, aigües, caça i pesca, els d'ús públic i els destinats a servei determinat, que legítimament li pertanyin; amb el producte de l'enajenació legalment feta dels dits béns i drets; i finalment, amb qualsevol altre recurs o ingrés, pe- riodic o eventual, de dret públic o d'origen privat, que legalment pertingui a la Generalitat.

XXIX.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

XXX.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

XXXI.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la Generalitat.

XXXII.—Amb tot altre producte de drets o béns, comprenent-hi també els relatius a mines, aigües, caça i pesca, els d'ús públic i els destinats a servei determinat, que legítimament li pertanyin; amb el producte de l'enajenació legalment feta dels dits béns i drets; i finalment, amb qualsevol altre recurs o ingrés, pe- riodic o eventual, de dret públic o d'origen privat, que legalment pertingui a la Generalitat.

XXXIII.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

XXXIV.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

cessitat financera apremiant d'altra naturalesa, sota la seva responsabilitat, estant tancat el Parlament, al qual en donarà compte.

Article 108.—L'Hisenda de la Generalitat es nodrirà de tots els ingressos que li pertanyin privativament i dels altres que li corresponen també, directa o indirectament, segons les normes de relació amb l'Hisenda de l'Estat a conseqüència del règim que per aquests efectes s'apliqui en cada exercici econòmic (1).

Article 109.—Ningú no estarà obligat a pagar contribució o impost de cap mena que no hagi estat votat pel Parlament o per les corporacions autoritzades per la llei per a exigir llur exacció. Cap exacció no es podrà exigir dels contribuents si no ha estat prèviament autoritzada en el pressupost corresponent.

No poden establir-se privilegis en matèria d'impostos.

Cap exempció o reducció d'impostos podrà atorgar-se si no l'autoritza una llei.

Article 110.—No es podran manllevar cabals mitjançant el crèdit públic més que en casos de notòria fetura i, per regla general, per a omprar-ho en despeses reproductives. L'emissió d'emprèstitms haurà d'ésser autoritzada per una llei, la qual precisarà les condicions generals de l'emissió. No es pot recórrer al crèdit estranger sense l'autorització de les Corts de la República.

(1) Encara que la Comissió Jurídica Assessora adoptà la redacció de termes generals feta en aquest article que, per via d'esmena, fou incorporat al text aprovat per majoria, crec que no serà del tot oció consignar mitjançant aquesta nota una altra redacció (per la qual es decantaven alguns dels senyors vocals presents) més detallada que sub-sidiàriament vaig proposar, per al cas que no hagués acceptat el text de l'avui article 101 de l'avant-projecte.

Diu així:

La Hisenda de la Generalitat serà nodrida:

I.—Amb el producte de les contribucions, impostos o altres exaccions generals de la República, presents i futures, cedits o que se li cedixin en la totalitat de la recaptació al territori de Catalunya.

II.—Amb la participació que, d'acord amb els termes del règim vigent en cada exercici econòmic, correspongui a la Generalitat en els impostos o altres ingressos generals de la República i en els seus recàrrecs.

III.—Amb els impostos, drets, taxes i impostos de les antigues Diputacions provincials de Catalunya.

IV.—Amb totes les altres exaccions de dret públic ordinàries o extraordinàries, que podrà establir el Parlament ajustant-se a les normes generals de relació amb la Hisenda de l'Estat previstes a l'Estatut.

V.—Amb el producte d'emprèstitms que la Generalitat emeteci subjectant-se a les normes estatutàries i als altres preceptes que les regulin i amb la participació que li correspongui en els cabals precedents d'Emissions de l'Estat, d'acord amb el que disposa per tal d'establir aquesta mena de participació l'article 17 de l'Estatut.

VI.—Amb els premisses per la recaptació que a la Hisenda de la Generalitat es confia o pugui confiar-se, de les contribucions, impostos i arbitris de l'Estat a percebre a Catalunya.

VII.—Amb les rendes, interessos productes d'aprofitament directe o per concessió i tot altre ingrés de béns patrimonials d'economia privada pròpia de la

ESPORTS

PILOTA BASCA

PARTITS PER A DEMA

CLUB BASCONIA (Frontó Novetats)

Primer, a les deu, de concurs, grup C: Vázquez-Juandó contra Salvatella-Viladot.
Segon, grup B: Rosal-López contra Erdoza I-Alamir.
Tercer, infantil: Erdoza II-Bilbao contra Salsamendi III-Gutiérrez.
Quart, de campionat: Salsamendi I-Riquer contra Gárate-Aris.
(Frontó Principal Palace)
Primer, a les deu: Claramunt-Marceio contra Liopart-R. Bo.
Segon: Fuciles-Matasans contra Muntanyola-Molleda.
Tercer: Germans Torrents contra Tintorer II-Sabadell.
Quart, a pala: Martín-Larrinaga contra Gandasegui-Pedrucho.

CLUB ANTANO (Frontó "Sol y Sombra")

Primer, a les vuit: F. Garcia-Sabadell contra Eborza-Garcia Guillen.
Segon: Lázaro-Solano contra Rodríguez-Lamarc.
Tercer, final del partit de concurs de segona categoria suspès el dia 4 de desembre: Casasses-Gambin contra Draper-Fernández.

EL CONCURS D'HIVERN DEL C. N. BARCELONA

Com en anys passats, la Comissió de natació del C. N. Barcelona prepara amb el màxim deteniment, l'organització d'aquest Concurs, que ve essent la pedra angular de tota la temporada. El marca amb precisió sorprenent els valors que poden ésser els punts esportius de tot l'any, descobrint-ne àdhuc de nous que mantres vegades en el curs del mateix Concurs, ja mereixen ésser tinguts en compte.

Aquest senzill detall ja demostra per ell sol l'excel·lent importància que per al progrés esportiu dels nedadors del C. N. Barcelona té aquest Concurs, ple de condicions i al·licients estimables, tant pels participants com pel públic que cada vegada el segueix amb èxit més crescut.

Com l'any passat, estarà integrat per tres grups.

El grup A, a càrrec dels nedadors de primera categoria, el formaran tres equips. Cinc seran els del grup B, grup del qual, per prendre-hi part les més legítimes esperances del Club, se n'esperen les més grans sorpreses. Quant al C, no deixa també d'encloure una veritable incògnita, tractant-se de la unió d'antics valors junt amb altres tot just iniciats, però plens de l'entusiasme propi dels que comencen.

ESPORTS DE NEU

CURSA NEOFITES I TROFEU GALOFRE

La Secció d'Esports de Muntanya del Club Muntanyenc Barcelonès prepara, per al vinent diumenge, dia 8, la primera cursa de la temporada dels Esports de Neu a Catalunya.

A l'efecte ens comunica que estan ultimats els preparatius per a disputar-se la cursa d'esquí per a neofits (a una volta) i la cursa mig fons, Trofeu Galofré (a dues voltes); ambdues curses socials.

Aquesta doble cursa, esdevinguda clàssica entre les curses per les pistes de La Molina (abans figurava la de Neofits junt amb el Trofeu Weyermann), portarà un contingut notable d'esquiadors a presenciar-la.

En la cursa de neofits, d'acord amb les indicacions de la Secció d'Esports de Muntanya, hi correran els esquiadors que no hagin obtingut cap dels tres primers llocs en aquesta cursa i no s'hagin classificat en altres de mig fons i fons.

El Trofeu Galofré, el qual ha de guanyar-se en dos anys seguits o bé en tres anys alterns, ens promet enguany una forta competició entre els concursants que s'emperaran a fons per conquerir-lo.

La lluita dels veterans corredors del Club enfrontant-se una nova ve-

AUTOMOBILS PEUGEOT

Se sol·liciten Agents seriosos per a les demarcacions lliures a Catalunya

Bones condicions

Detalls: F. ABADAL - Aragó, 239 - 245. - Barcelona

CLUB MANISTA (Frontó Amàlia)

Primer, a dos quarts de nou, a "paleta": Lafuente-González contra Llaütés-Zúñiga.
Segon: Facundo-Monzó contra Grau-Montón.
Tercer: Paredes-Seguer contra González (A.)-Demetrio.
Quart: Clemens I (prof.)-Quiles contra Hernández (N.)-Lasala I.

El nombre d'equips d'aquest darrer grup depèn de les inscripcions que es puguin rebre fins diumenge vinent, dia 8, que quedarà clos el termini d'inscripció.

El Concurs començarà el diumenge dia 15, i tant per la importància dels premis de què ha estat dotat com pels innombrables detalls favorables a aquest, tot fa creure que constituirà un assenyalat èxit i de positius resultats per la natació.

gada amb el debut del primer any, Enric Guasch, ens donarà ocasió de presenciar una prova disputadíssima des del primer moment.

Com a preliminar de la competició entre els corredors del Club Muntanyenc Barcelonès, tinguerem ocasió de veure, durant les passades festes Nadalènques, un nombros contingut d'ells que es destacaren a la Vall de Núria, no sols font ascensions a les altes muntanyes, sinó també unes ràpides davallades de conjunt que foren un succés entre la gent de la Vall. Cal remarcar que un petit trampolí improvisat pels elements del Club féu les delícies del públic que presencià els primers salts de novells esquiadors.

El dijous a la nit quedarà tancada la llista d'inscripció a les Curses

REIS

no deixeu de visitar la casa que es distingeix per la qualitat, gust i els millors preus en tots els seus articles

CASP, 17 (davant el Teatre)

Un bon present és sempre apreciat i si aquest procedeix dels

encara ho és més

DISTINGIU ELS VOSTRES FAMILIARS I AMISTATS OFERINT-LOS UN

OBSEQUI PRACTIC

Flassades - Edredons - Vànoves - Catifes

Jocs de taula - Jocs de llit - Camises - Mitges

Mocadors - Kimonos i la més extensa col·lecció en

ROBA INTERIOR PER A SENYORA I NENA

Per tal de celebrar degudament la festivitat de

REIS

no deixeu de visitar la casa que es distingeix per la qualitat, gust i els millors preus en tots els seus articles

CASP, 17 (davant el Teatre)

Un bon present és sempre apreciat i si aquest procedeix dels

encara ho és més

DISTINGIU ELS VOSTRES FAMILIARS I AMISTATS OFERINT-LOS UN

OBSEQUI PRACTIC

Flassades - Edredons - Vànoves - Catifes

Jocs de taula - Jocs de llit - Camises - Mitges

Mocadors - Kimonos i la més extensa col·lecció en

ROBA INTERIOR PER A SENYORA I NENA

Per tal de celebrar degudament la festivitat de

REIS

no deixeu de visitar la casa que es distingeix per la qualitat, gust i els millors preus en tots els seus articles

CASP, 17 (davant el Teatre)

Un bon present és sempre apreciat i si aquest procedeix dels

encara ho és més

DISTINGIU ELS VOSTRES FAMILIARS I AMISTATS OFERINT-LOS UN

OBSEQUI PRACTIC

Flassades - Edredons - Vànoves - Catifes

Jocs de taula - Jocs de llit - Camises - Mitges

Mocadors - Kimonos i la més extensa col·lecció en

ROBA INTERIOR PER A SENYORA I NENA

Per tal de celebrar degudament la festivitat de

REIS

no deixeu de visitar la casa que es distingeix per la qualitat, gust i els millors preus en tots els seus articles

CASP, 17 (davant el Teatre)

Un bon present és sempre apreciat i si aquest procedeix dels

encara ho és més

DISTINGIU ELS VOSTRES FAMILIARS I AMISTATS OFERINT-LOS UN

OBSEQUI PRACTIC

Flassades - Edredons - Vànoves - Catifes

Jocs de taula - Jocs de llit - Camises - Mitges

Mocadors - Kimonos i la més extensa col·lecció en

ROBA INTERIOR PER A SENYORA I NENA

Per tal de celebrar degudament la festivitat de

REIS

no deixeu de visitar la casa que es distingeix per la qualitat, gust i els millors preus en tots els seus articles

CASP, 17 (davant el Teatre)

Un bon present és sempre apreciat i si aquest procedeix dels

encara ho és més

DISTINGIU ELS VOSTRES FAMILIARS I AMISTATS OFERINT-LOS UN

OBSEQUI PRACTIC

NATACIO ATLETISME

FESTIVAL DE REIS A LA PISCINA DEL C. N. BARCELONA

"Copa Acadèmia Cots"

Diumenge vinent, dia 8, a les onze del matí, tindrà lloc a la piscina del Club Natació Barcelona aquest festival que cada any dedica als seus infants.

La participació de les petites nedadores de la Secció femenina dona un més gran lluïment a aquesta manifestació que, d'acord amb el camí traçat, tant ha d'esperonar als joves i entusiastes elements barcelonins.

Cal veure llurs entrenaments per fer-se càrrec de l'interès amb què esperen aquesta simpàtica diada, majorment davant l'excel·lent circumstància de disputar-se enguany la valuosa Copa Acadèmia Cots, destinada a la màxima prova de la natació.

El festival constarà de diverses proves sobre distàncies adequades a l'edat dels petits nedadors, entre els quals figuren valors, que per les caccions darreres fan creure merèixeran la més gran atenció, ben mereixeda per l'esportivitat demostrada en els entrenaments preparatoris de la lluita que per als llocs d'honor hauran de sostenir.

DIUMENGE CAMPIONAT D'ESPANYA DE MARATHON

Diumenge vinent es portarà a terme el Campionat d'Espanya de Marathon, que organitza la Federació Catalana d'Atletisme, sota el control de la Confederació Espanyola d'Atletisme.

El recorregut serà el mateix que el celebrat per primera vegada, el qual donarem amb tots els detalls i horaris probables en una altra edició. La sortida serà donada a les deu del matí al davant del Palau de Projeccions, de Montjuïc.

La Federació Atlètica Aragonesa ha anunciat que si aconsegueix una subvenció de la Diputació de Saragossa enviarà un equip compost de tres o cinc corredors; cal recordar que l'any passat, en la Marathon que tingué lloc a Saragossa, els aragonesos s'emportaren els cinc primers llocs.

TOTS ELS NENS A

BONES I BARATES

Passeig de Colom, 7 - T. 24447

REIS

CAPETES XEVIOT impermeables, revés cautxutats estampats

Confecció de luxe, volada completa

Extens assortiment i preus baratíssims

CASA ROSICH

Fàbrica fundada l'any 1900

7, Ronda de Sant Pere, 7

25, Avinguda Portal de l'Àngel, 25

33, Tapineria, 33

REIS

Junt amb les joguines que duren poc i no donen cap profit els Reis d'Orient hauran de posar aquest any uns cortos de Paños Ramos que duren i vesteixen molt.

EL MES DE RETALLS

de 1 a 2.90 Mts.

que efectua Paños Ramos, li ofereix l'ocasió única de vestir als petits per tot l'any per molt pocs diners. Tots els retalls són caps de peça de l'actual temporada amortitzats amb balanç que oferim a menys del preu de cost.

Només vendrem com a màxim tres retalls a cada comprador.

PAÑOS RAMOS

PELAJ, 10 (junt a Plaça Universitat) BARCELONA

Secursals a MADRID i GRANADA

Fàbrica a SABADELL

ELS COMPRADORS SERAN OBSEQUIATS AMB UN BONIC PRESENT

PIANOS

MANO SUBLIM

R. MARISTANY

Garantitzada la seva solida i excel·lent fabricació sota la respectable signatura de la coneguda i acreditada casa R. MARISTANY Fundada en 1900

LLOQUERS I REPARACIONS, DISCOS, RADIO I ROTLLOS DE LES MILLORS MARQUES, VENDES AL COMPTAT.

Ciutat de Sabadell i de Roda. - Constantment novetats d'èxit. - Sol·licitau preus i condicions a:

R. MARISTANY - 8, Ronda St. Pere, 8

Elaborada amb plantes aromàtiques de la solva del Chaco argentí

Preu a tot Espanya: 5 Ptas.

Venda a l'engros: CORTS, 550.-Barcelona

Demaneu-la a les principals Drogueries i Perfumeries

VIES URINÀRIES Pell-Sinills-Matrua

Clinica Guerau d'Arellano

IMPOTENCIA Vigor sexual ràpid

Diàlisi - Electroteràpia

Plaça del Centre, 18 (davant carrer Unió), Dill a i 1 a 6. Festius: d'11 a 1

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOU

Compagnia lírica LLUIS CALVO

Tarda, a les 8 i a les 10: L'últim del mestre Penela

DON GIL DE ALCALA
L'obra de les ovelles, interpretada a la tarda per Neus Aliaga, Francesc Godey, Pau Gorgé, i a la nit, per Cecília Gubert, Ricard Mayral, Jimeno, acompanyats, a la nit, per l'Avell, P. Font, Mols, Palacios, Lladador, Múrcia, Barja, Orquestra de corda i arpa de 36 Professors. Decorats d'Alfaro, Valera i Campesano. El programa de la tarda començarà amb l'obra LA REVOLTOSA, i a la nit, amb EL LIO PÀMPE. Demà, tarda i nit, LA REVOLTOSA, i DON GIL DE ALCALA. Dissabte, solament a la nit, representacions de DON GIL DE ALCALA, dirigit l'orquestra l'autor. Intermèdi musical de "El gato montés", per 40 Professors d'orquestra.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada d'hivern. Gran companyia d'òpera. Continua obert l'abonament inauguració de la temporada el dia 14, amb la llegenda russa LA CIUTAT INVISIBLE DE KITEGE, per la cèlebre companyia russa.

TEATRE CATALA ROMEA

Compagnia Vil·la-Davi. Telèfon 19091

A les cinc:

Els Pastorets a Betlem

Petits: Ja heu demanat les vostres joquetes? Penseu que avui, per darrera vegada, podreu llogar les cartes a les mateixes mans dels Reis.

A un quart d'onze: **TERTULIA CATALANISTA**

Demà, diada dels Reis: a dos quarts de quatre, **ELS PASTORETS**. A tres quarts de sis, **UN MARQUES I LA SEVA FILLA**. A un quart d'onze, **UNA DONA I DUES VIDES**. Dissabte, nit, ESTRENA de la comèdia en 3 actes A M O R, de Josep M. Plana.

OLYMPIA

TEMPORADA DE CIRC EQESTRE

Empresa D. CARLOS

Direcció artística, M. SUORANYES

Darrers dies, darrers,

d'actuació del colossal

espectacle

Exit delirant

Triomf indiscutible

18 grans atraccions, 18

El més gran que s'ha vist

a Barcelona

Espectacle mai vist al món

AVUI, DIJOUS, 5 GENER 1933

2 grandioses funcions, 2

TARDA, A LES 4:30. NIT, A LES 10

EL DELIRANT ESPECTACLE

JARQUE

extraordinari equilibrista

TRIO ASTRE

gronxadors volants

LOS RODRIGUEZ

sensacionals perxistes

TRESOVARES

gimnastes internacionals

JOE AND JOSIE

l'home que cau

JULIETTE AND BOYS

extraordinaris barlistes

TROUPE CHINA SEE-HEE

jongleurs

ELS GOSSOS PALETES

comèdies rosseres

SEIFFERT I MARTINETTI

acaparadors de la rialla

LES KANEYS

atracció internacional

TRUZI

El màgic dels malabaristes

AVIS IMPORTANT

OBSEQUI DE TRES

AUTOMOBILS

que seran sortejats du-

rant les funcions de tar-

da d'avui, dijous, diven-

dres i dissabte. Tots els

nens de Barcelona han

d'anar al Circ Olympia

per veure el gran espec-

tacle i emportar-se'n un

esplèndid automòbil

Tan colossal espectacle

a 3 pessetes butaca

DEMÀ, DIVENDRES,

TARDA, A LES 4:30. NIT, A LES 10

2 grandioses funcions

de Circ, 2

DIJOURS, ADEU A BARCELONA,

ADEU, DE L'INCOMPARABLE

ESPECTACLE DE CIRC

Es despatxa a comptaduria i al Centre de Localitats de la plaça de Catalunya, 9.

TEATRE POLIORAMA

Compagnia Casimir Orús. - Darrera

setmana d'actuació. Avui, tarda, 5:15,

matí de moda, i nit, 10:15, èxit so-

rellós de JARALL. Demà, diada dels Reis

Narva, tarda, a les 3:30, darrera repre-

sentació de "EL QUINQUÉ, DESPATX A LES 5, especial, i nit, a les 10:15, JARALL.

TEATRE NOU

(PALAU DEL GÈNERE LÍRIC)

Compagnia lírica LLUIS CALVO

Avui, dijous, tarda, 4:30: Matinée de Moda, Butaca 2 ptes. LA ALEJANDRA, per Joan Sayós, i LA VIRGEN MORENA, per EDUARD BRITO. Nit, a les 10:15: Èxits de LA SEÑORITA SAXOFON, amb N. Rubens, M. Vellaz, P. Claret, E. Brito, Eduard Brito. Demà, divendres, tarda, 3:30: BOHEMIOS I LA SEÑORITA SAXOFON. Nit, a les 10:15, LA SEÑORITA SAXOFON.

TEATRE COMIC

Palau de la Revista

Avui, dijous, tarda, a les 4:45, i nit, a les 10:15.

La revista de més èxit de la temporada

Mi costilla es un hueso

grandiosa triomf de la vedette GLORIA

GUZMAN. - DARRERA SETMANA D'AC-

TUACIO DE LA COMPANYIA. La setma-

na entrant. Debut de l'orquestra

Juanne Planes i els seus discos vivents,

amb el seu nou espectacle.

TEATRE BARCELONA

Compagnia còmica d'Antoni Vico

Primera actriu: Carme Carbonell

Avui, dijous, benefici d'ANTONI

VICO. Tarda, a un quart de sis, i

nit, a un quart d'onze: La comè-

dia en tres actes

MI TIA RAMONA

Demà, divendres, tarda i nit,

MI TIA RAMONA

Gran Teatre Espanyol

Compagnia de vodevil i espectacular

moderna, dirigida pel primer actor

i director JOSEP SANTPERE.

Altres primers actors i directors:

Alexandre Nolla i Alfons Arriaga

Avui, dijous, tarda, popular. En-

trada i butaca i posada.

CORRIDO PER FORÇA

LA DONA NUA

Nit, i cada nit: L'èxit de l'any,

"El Papitu" Santpere

Pazlines musicals dels mestres Du-

ran, Mas, Pou, Quirós, Torrents i

Viladomat

Exit per aclamació del públic!

Tots els quadres són ovacionats

Tota la música es repeteix

TERTULIA CATALANISTA

TEATRE CATALA ROMEA

AVUI, DIJOUS, NIT, UN PARE DE

FAMÍLIA. Tots a la Reitzzeria

Micher. Butaca de la Presó, 8, telè-

fon 16013, i Barreteria Gili, telè-

fon 16, tel. 92118. Durant els descan-

sos es renovarà l'abonament.

CINEMES

COLISEUM

TELEFONO 18466

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10

CINEMA NIT

per Harold Lloyd. És un film Paramount

Principal Palace

Sessió continua des de les quatre

Nocturni Fox La divertida comèdia

LA CONDESA DE MONTECRISTO,

per Brigitte Helm. La grandiosa su-

perproducció dramàtica REMORDI-

MIENTO, en espanyol, per Lionel

Barrymore i Nancy Carroll

CINEMA PARIS

REVISTA ECLAIR

Lucien Barroux en

PEQUEÑO DESLIZ

L'obra cínica de Lubisch

REMORDIMIENTO

en espanyol

Dijous: **MARIDO INFIEL** i estrona

del film més emotiu de l'any

LA CASA DE LOS MUERTOS

VOLGA

Tarda, 3:45. Nit, 9:30

GRACIA PARAMOUNT

CALLES DE LA CIUDAD

per Sylvia Sydney i Gary Cooper

DIBUJOS SONORS

Estrena: "Historia del film Paramount,

parlant en espanyol.

EL PAYASO

per Roberto Rey i Neg Lomonnier

A més, a la tarda es projectarà

Yo quiero que me lleven

a Hollywood

SALONS

CINAE

TIVOLI

4 tarda i 9:45 nit: "El diàleg il·lenc

dias", Will Rogers "Pais azul", Loni

Bienfanten

FEMINA

4 tarda i 10 nit: "Mola, bombero",

Joe Brown, "Diplomacia femenina", Kay

Francis i David Manners, Cultural.

CAPITOL

4 tarda i 10 nit: "La venganza de Tom",

Tom Mix: "El caserón de las sombras",

Boris Karloff, Cultural.

CATALUNYA

4 tarda i 10 nit: "La amazona de las

ruinas", Tom Keene, "Hollywood al des-

nudo", Constance Bennett i Neil Hamilton

PATHE PALACE

4 tarda i 9:30 nit: "El abogado tarra-

mucho", en espanyol, "Jombres sin al-

ma", Bela Lugosi i Nardo Bellamy.

EXCELSIOR

4 tarda i 9:30 nit: "Juguetes de Holly-

wood", Rita la Roy, "Ave del Paraíso",

Dolores del Río.

MIRIA

4 tarda i 9:30 nit: "Madame Julie",

Joane Helbling, "Diablos celestiales",

Spencer Tracy.

GRAN TEATRE CORTAL

Continua 3:45 tarda: "Diablos celesti-

les", Spencer Tracy, "El Dr. Arrows-

mith", Ronald Colman, Nocturni i

Dibujos.

MONUMENTAL

Continua 3:45 tarda: "El agente secre-

to", "Las telefonistas", Magde Schel-

neider, Nocturni i Comica.

ROYAL

Continua 3:45 tarda: "Olimpiadas", ex-

plorada en espanyol, "El agente secre-

to", "Las telefonistas".

IRIS PARK

Continua 3:45 tarda: "Manos arriba",

"Cuatro en la tempestad", Olga Tche-

chova, Cultural i Comica.

WALKYRIA

Continua 4 tarda: "El general Crack",

"Cuatro en la tempestad", Olga Tche-

chova, Comica.

ROMA

Continua 4 tarda: "Caballero por un

dia", Douglas Fairbanks Jr., "El idolo",

John Barrymore, Nocturni i Comica.

DIANA

Continua 3:45 tarda: "Caballero por un

dia", Douglas Fairbanks Jr., "El idolo",

Dibujos i Comica.

CINEMA ESPLAI

CORSEGA, entre Montaner i Arribau

Telèfon 71062

DIBUJOS

REVISTA en espanyol

EL LECHERO

El film Paramount

EL MAS AUDAZ

per Frederic March

La gran obra no test

MUCHACHAS DE UNIFORME

PUBLI CINEMA

Passeig de Gràcia, 67 - Telèfon 70001

Sessió continua de 3 a 5:30

i de 10 a 12

Seleni i passat

REPORTATGE CINEAC

LA VIDA DEL GRILL CAMPESINE

(documental)

NOTICIARI FOX SONOR

La catifa màgica

CEL SICIALIA

Demà, divendres, matí a les onze,

i tarda dues sessions, a les 3:30 i a